

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 20.7.2011
KOM(2011) 452 slutlig

2011/0202 (COD)

Förslag till
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING
om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag

Del II
(Text av betydelse för EES)

{SEK(2011) 949 slutlig}
{SEK(2011) 950 slutlig}

AVSNITT 3

FÖRVÄNTADE FÖRLUSTBELOPP

Artikel 154

Behandling per exponeringsslag

1. Beräkningen av förväntade förlustbelopp ska baseras på samma ingångsvärden för PD och LGD och samma exponeringsvärden för varje exponering som de som används för beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp enligt artikel 146. När det gäller fallerade exponeringar, i de fall då institut tillämpar egna skattningar av LGD, ska EL ("expected loss") vara EL_{BE} ("best estimate of expected loss"), institutets bästa skattning av den förväntade förlusten av fallerade exponeringen enligt artikel 177.1 h.
2. Förväntade förlustbelopp för värdepapperiserade exponeringar ska beräknas i enlighet med kapitel 5.
3. Förväntat förlustbelopp för exponeringar inom exponeringsklassen "övriga motpartslösa tillgångar" som anges i artikel 142.2 g ska vara noll.
4. Förväntade förlustbelopp för exponeringar i form av aktier och andelar i företag för kollektiva investeringar som avses i artikel 147 ska beräknas i enlighet med de metoder som anges i denna artikel.
5. Förväntade förlustbelopp för exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker samt hushållsexponeringar ska beräknas enligt följande formler:

$$\text{Förväntad förlust (EL)} = PD \cdot LGD$$

$$\text{Förväntat förlustbelopp} = EL \cdot \text{exponeringsvärde}$$

När det gäller fallerade exponeringar ($PD = 1$), i de fall då institut tillämpar egna skattningar av LGD, ska EL vara EL_{BE} , institutets bästa skattning av den förväntade förlusten av den fallerade exponeringen enligt artikel 177.1 h.

För exponeringar som behandlas i enlighet med artikel 148.3 ska EL vara 0.

6. EL-värden för exponeringar som utgör specialutlåning, där instituten bestämmer riskvikter enligt metoderna i artikel 148.6, ska fastställas enligt tabell 2.

Tabell 2					
Resterande löptid	Kategori 1	Kategori 2	Kategori 3	Kategori 4	Kategori 5
Mindre än 2,5 år	0 %	0,4 %	2,8 %	8 %	50 %
Minst 2,5 år	0,4 %	0,8 %	2,8 %	8 %	50 %

7. Det förväntade förlustbeloppet för aktieexponeringar där det riskvägda exponeringsbeloppet beräknas enligt den förenklade riskviktmetoden ska beräknas enligt följande formel:

$$\text{Förväntat förlustbelopp} = EL \cdot \text{exponeringsvärde}$$

Följande EL-värden ska användas:

Förväntad förlust (EL) = 0,8 % för exponeringar i icke noterade aktier i tillräckligt diversifierade portföljer.

Förväntad förlust (EL) = 0,8 % för exponeringar i börsnoterade aktier.

Förväntad förlust (EL) = 2,4 % för alla övriga aktieexponeringar.

8. Det förväntade förlustbeloppet för aktieexponeringar där det riskvägda exponeringsbeloppet beräknas enligt PD/LGD-metoden ska beräknas enligt följande formler:

$$\text{Förväntad förlust (EL)} = PD \cdot LGD$$

$$\text{Förväntat förlustbelopp} = EL \cdot \text{exponeringsvärde}$$

9. Det förväntade förlustbeloppet ska vara 0 % för aktieexponeringar där det riskvägda exponeringsbeloppet beräknas enligt metoden med interna modeller.

10. Det förväntade förlustbeloppet för förvärvade fordringars utspädningsrisk ska beräknas enligt följande formel:

$$\text{Förväntad förlust (EL)} = PD \cdot LGD$$

$$\text{Förväntat förlustbelopp} = EL \cdot \text{exponeringsvärde}$$

11. När det gäller exponeringar som härrör från OTC-derivat får ett institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med detta kapitel minska det förväntade förlustbeloppet för en viss nettningsmängd med det belopp som motsvarar kreditvärdighetsjusteringen för denna nettningsmängd, vilken institutet redan har erkänt som en genomförd nedskrivning. Det förväntade förlustvärde som beräkningen ger får inte understiga noll.

Artikel 155

Behandling av förväntade förlustbelopp

Instituten ska subtrahera de förväntade förlustbelopp som beräknats i enlighet med artikel 154.2, 154.3 och 154.7 från de allmänna och specifika kreditriskjusteringar som avser dessa exponeringar. Underkursbelopp på exponeringar i balansräkningen som förvärvats i samband med fallissemang enligt artikel 162.1 ska behandlas på samma sätt som specifika kreditriskjusteringar. Specifika kreditriskjusteringar av exponeringar som fallerat får inte användas för att täcka förväntade förluster i samband med andra exponeringar. Förväntade förlustbelopp för värdepapperiserade exponeringar samt allmänna och specifika kreditriskjusteringar som avser dessa exponeringar ska inte tas med i denna beräkning.

AVSNITT 4 PD, LGD OCH LÖPTID

UNDERAVSNITT 1 EXPONERINGAR MOT FÖRETAG, INSTITUT, NATIONELLA REGERINGAR OCH CENTRALBANKER

Artikel 156 Sannolikhet för fallissemang (PD)

1. PD-värdet för en exponering mot ett företag eller ett institut ska vara minst 0,03 %.
2. För förvärvade företagsfordringar ska PD-värdet, om institutet inte kan göra PD-skattningar eller om institutets PD-skattningar inte uppfyller kraven i avsnitt 6, fastställas enligt följande metoder:
 - a) PD för icke efterställda fordringar på förvärvade företagsfordringar ska motsvara institutets skattning av EL dividerat med LGD för dessa fordringar.
 - b) PD för efterställda fordringar på förvärvade företagsfordringar ska motsvara institutets skattning av EL.
 - c) Om ett institut fått den behöriga myndighetens tillstånd i enlighet med artikel 138 att använda egna LGD-skattningar för företagsexponeringar och om institutet kan bryta ner sina EL-skattningar för förvärvade fordringar till PD- och LGD-värden på ett sätt som bedöms som tillförlitligt av den behöriga myndigheten, får institutet använda den PD-skattning som detta tillvägagångssätt resulterar i.
3. PD för fallerande gäldenärer ska vara 100 %.
4. Institutet får ta hänsyn till obetalt kreditriskskydd i PD enligt bestämmelserna i kapitel 4. Vid utspädningsrisk godtas, utöver de tillhandahållare av kreditriskskydd som avses i artikel 197.1 g, även säljaren av de förvärvade fordringarna om följande villkor är uppfyllda:
 - a) Företagsenheten har ett kreditbetyg, tilldelat av ett erkänt ratinginstitut, som enligt de behöriga myndigheterna motsvarar steg 3 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt de regler för riskvägning av exponeringar mot företag som anges i kapitel 2.
 - b) I fråga om institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt internmetoden, har företagsenheten inte tilldelats ett kreditbetyg av ett erkänt ratinginstitut men är internt klassificerad med en sannolikhet för fallissemang som motsvarar den kreditklassificering av ratinginstitutet som de behöriga myndigheterna har beslutat att ge steg 3 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt de regler för riskvägning av exponeringar mot företag som anges i kapitel 2.

5. Institut som använder egna LGD-skattningar får ta hänsyn till obetalt kreditriskskydd genom att anpassa PD-värden i enlighet med artikel 157.3.
6. När det gäller utspädningsrisk för förvärvade företagsfordringar ska PD anges till samma värde som institutets EL-skattning för utspädningsrisk. Om ett institut fått den behöriga myndighetens tillstånd i enlighet med artikel 138 att använda egna LGD-skattningar för företagsexponeringar och om institutet kan bryta ner sina EL-skattningar av utspädningsrisken för förvärvade företagsfordringar till PD- och LGD-värden på ett sätt som bedöms som tillförlitligt av den behöriga myndigheten, får institutet använda den PD-skattning som detta tillvägagångssätt resulterar i. Institutet får ta hänsyn till obetalt kreditriskskydd i PD enligt bestämmelserna i kapitel 4. Vid utspädningsrisk godtas, utöver de tillhandahållare av kreditriskskydd som anges i artikel 197.1 g, även säljaren av de förvärvade fordringarna under förutsättning att villkoren i punkt 4 är uppfyllda.
7. Med avvikelse från artikel 197.1 g godtas de företagsenheter som uppfyller villkoren i punkt 4.

Ett institut som fått den behöriga myndighetens tillstånd att i enlighet med artikel 138 använda egna LGD-skattningar av utspädningsrisken för förvärvade företagsfordringar får godta obetalt kreditriskskydd genom att anpassa PD-värdena i enlighet med artikel 157.3.

Artikel 157
Förlust vid fallissemang (LGD)

1. Institut ska använda följande LGD-värden i enlighet med artikel 146.8:
 - a) Icke efterställda exponeringar utan godtagbar säkerhet: 45 %.
 - b) Efterställda exponeringar utan godtagbar säkerhet: 75 %.
 - c) Institut får ta hänsyn till betalt och obetalt kreditriskskydd vid beräkningen av LGD i enlighet med kapitel 4.
 - d) Täckta obligationer enligt definitionen i artikel 124 får ges ett LGD-värde på 11,25 %.
 - e) Exponeringar i icke efterställda förvärvade företagsfordringar för vilka institutets PD-skattningar inte uppfyller kraven i avsnitt 6: 45 %.
 - f) För exponeringar i efterställda förvärvade företagsfordringar ska 100 % anges om institutet inte kan göra PD-skattningar eller om institutets PD-skattningar inte uppfyller kraven i avsnitt 6.
 - g) För utspädningsrisk för förvärvade företagsfordringar: 75 %.
2. Om ett institut fått den behöriga myndighetens tillstånd att använda egna LGD-skattningar för företagsexponeringar i enlighet med artikel 138 och om institutet kan bryta ner sina EL-skattningar för förvärvade företagsfordringar till PD- och LGD-värden på ett sätt som bedöms som tillförlitligt av den behöriga myndigheten, får institutet för utspädningsrisk och risk för fallissemang använda LGD-skattningen för förvärvade företagsfordringar.

3. Om ett institut fått den behöriga myndighetens tillstånd att använda egna LGD-skattningar för exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker i enlighet med artikel 138, får obetalt kreditriskskydd godtas genom anpassning av PD eller LGD, under förutsättning att kraven i avsnitt 6 är uppfyllda och att de behöriga myndigheterna gett sitt tillstånd till detta. Ett institut får inte ge garanterade exponeringar ett justerat PD- eller LGD-värde, så att den justerade riskvikten blir lägre än vad motsvarande riskvikt för en jämförbar direkt exponering mot garantigivaren skulle vara.
4. När det gäller de företag som avses i artikel 148.3 ska LGD-värdet för en jämförbar direkt exponering mot tillhandahållaren av kreditriskskyddet motsvara LGD-värdet för antingen en osäkrad facilitet i förhållande till garantigivaren eller en osäkrad facilitet i förhållande till gäldenären, beroende på om tillgängliga uppgifter och garantins struktur tyder på att det belopp som kan återvinnas i händelse av att både garantigivaren och gäldenären fallerar under tiden för den säkrade transaktionen är beroende av den finansiella situationen för garantigivaren eller gäldenären.

Artikel 158 *Löptid*

1. Institut som inte fått tillstånd att använda egna LGD-värden och konverteringsfaktorer för exponeringar mot företag, institut eller nationella regeringar och centralbanker ska ange en löptid (M) på 0,5 år för exponeringar till följd av repor eller värdepappers- eller råvarulån och en löptid (M) på 2,5 år för alla andra exponeringar.

Alternativt ska de behöriga myndigheterna inom ramen för det tillstånd som avses i artikel 138 besluta om institutet ska tillämpa en löptid (M) enligt punkt 2 för alla exponeringar.

2. Institut som har fått den behöriga myndighetens tillstånd att använda egna LGD-värden och konverteringsfaktorer för exponeringar mot företag, institut eller nationella regeringar och centralbanker i enlighet med artikel 138 ska beräkna M för varje sådan exponering enligt vad som anges i leden a–e och om inte annat följer av punkterna 3–5. Värdet på M får inte i något fall vara högre än 5 år.

- a) För ett instrument med ett fastställt betalningsflödesschema ska M beräknas enligt följande formel:

$$M = \max \left\{ 1, \min \left\{ \frac{\sum_t t \cdot CF_t}{\sum_t CF_t}, 5 \right\} \right\}$$

där CF_t betecknar kassaflöden (kapitalbelopp, räntebetalningar och avgifter) som enligt kontraktet ska betalas av gäldenären under perioden t .

- b) För derivat som omfattas av ett ramavtal om nettning ska värdet på M anges till exponeringens vägda genomsnittliga återstående löptid, där M dock ska vara minst 1 år. Det teoretiska beloppet för varje exponering ska användas för att väga löptiden.

- c) För exponeringar vid transaktioner med derivatinstrument som tas upp i bilaga II med fullständiga eller nära fullständiga säkerheter och marginallånetransaktioner med fullständiga eller nära fullständiga säkerheter som omfattas av ett ramavtal om nettnings ska värdet på M anges till transaktionens vägda genomsnittliga återstående löptid, där M dock ska vara minst 10 dagar.
- d) För repor eller värdepappers- eller råvarulån som omfattas av ett ramavtal om nettnings ska värdet på M anges till transaktionens vägda genomsnittliga återstående löptid, där M dock ska vara minst 5 dagar. Det teoretiska beloppet för varje transaktion ska användas för att väga löptiden.
- e) Om ett institut fått den behöriga myndighetens tillstånd i enlighet med artikel 138 att använda egna PD-skattningar för förvärvade företagsfordringar ska M för belopp som tagits i anspråk motsvara de förvärvade fordringarnas vägda genomsnittliga löptid, där M dock ska vara minst 90 dagar. Samma värde på M ska även användas för outnyttjade belopp inom ramen för ett bindande köpåtagande, förutsatt att faciliteten innehåller effektiva sidovillkor, mekanismer som utlöser förtida amortering eller andra inslag som skyddar det köpande institutet från en betydande försämring av de framtida fordringar som det måste förvärva under facilitetens löptid. Om sådant skydd saknas ska M för outnyttjade belopp beräknas som summan av den mest långfristiga potentiella fordringen enligt köpavtalet och den återstående löptiden för köpfaciliteten, där M dock ska vara minst 90 dagar.
- f) För andra instrument än dem som nämns i denna punkt eller om ett institut inte kan beräkna M enligt led a, ska M sättas till den maximala återstående tiden (i antal år) som gäldenären får ta i anspråk för att uppfylla kontraktsförpliktelserna fullt ut, där M dock ska vara minst 1 år.
- g) Institut som använder den metod med interna modeller som redovisas i avsnitt 6 i kapitel 6 för beräkningen av exponeringsvärden ska för de exponeringar på vilka de tillämpar den metoden, om löptiden för det mest långfristiga kontraktet i nettningsmängden är längre än ett år, beräkna M enligt följande formel:

$$M = \min \left\{ \frac{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k} + \sum_k EE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot (1 - s_{t_k})}{\sum_k EffectiveEE_{t_k} \cdot \Delta t_k \cdot df_{t_k} \cdot s_{t_k}}, 5 \right\}$$

där

s_{t_k} = en dummyvariabel vars värde under den framtida perioden t_k är lika med 0 om $t_k > 1$ år och lika med 1 om $t_k \leq 1$,

EE_{t_k} = förväntad exponering under den framtida perioden t_k ,

$EffectiveEE_{t_k}$ = effektiv förväntad exponering under den framtida perioden t_k ,

df_{t_k} = den riskfria diskonteringsfaktorn för den framtida tidsperioden t_k , och

$$\Delta t_k = t_k - t_{k-1}.$$

- h) Ett institut som använder en intern modell för att beräkna en ensidig kreditvärdighetsjustering får, om de behöriga myndigheterna godkänner detta, som M använda den effektiva kreditdurationen enligt skattningen med den egna modellen.

Om inte annat följer av punkt 2 ska formeln i led a tillämpas för nettningsmängder där samtliga kontrakt har en ursprunglig löptid som understiger ett år.

- i) Ett institut som beräknar exponeringsvärdena med hjälp av den modell med interna metoder som redovisas i avsnitt 6 i kapitel 6, och som har tillstånd att använda en intern modell för den specifika risk som finns i innehav av räntebärande instrument i enlighet med del 3 avdelning IV kapitel 5, ska ange M som 1 i den formel som anges i artikel 148.1, under förutsättning att institutet kan visa de behöriga myndigheterna att effekterna av ändrad riskklass innefattas i dess interna modell för beräkning av specifik risk i innehav av räntebärande instrument enligt artikel 373.
- j) Vid tillämpning av artikel 148.3 ska M vara lika med kreditriskskyddets effektiva löptid, dock minst 1 år.

3. Om det i avtalsdokumentationen ställs krav på omprövning av marginalsäkerhet och förnyad värdering varje dag och om den innehåller bestämmelser som tillåter snabb avveckling eller avräkning av säkerheter i händelse av fallissemang eller oförmåga att förnya marginalsäkerhet, ska M vara minst 1 dag för

- a) derivatinstrument som tas upp i bilaga II med fullständiga eller nära fullständiga säkerheter,
- b) marginallånetransaktioner med fullständiga eller nära fullständiga säkerheter, och
- c) transaktioner med repor eller värdepappers- eller råvarulån.

För kvalificerade kortfristiga exponeringar som inte är en del av institutens löpande finansiering av gäldenären, ska M vara minst en dag. Kvalificerade kortfristiga exponeringar omfattar följande:

- a) Exponeringar mot institut till följd av avveckling av skulder i utländsk valuta.
- b) Självavvecklande finansiella transaktioner vid kortfristig handel, import- och exportremburser och liknande transaktioner med upp till ett års återstående löptid.
- c) Exponeringar till följd av avveckling av köp och försäljning av värdepapper inom ramen för ordinarie leveransperiod eller två bankdagar.

- d) Exponeringar till följd av kontantavvecklingar via elektronisk överföring och avvecklingar av elektroniska betalningstransaktioner och förbetalda belopp, bland annat övertrasseringar på grund av misslyckade transaktioner som inte överskrider ett litet antal överenskomna bankdagar.
4. Vad gäller exponeringar mot företag som har sitt säte inom unionen och som har en konsoliderad omsättning och konsoliderade tillgångar som uppgår till mindre än 500 000 000 euro kan institut välja att konsekvent fastställa M i enlighet med punkt 1 i stället för att tillämpa punkt 2. Institutet får ersätta beloppet 500 000 000 euro för de totala tillgångarna med 1 000 000 000 euro för företag som i första hand äger och hyr ut i icke-kommersiella bostadsfastigheter.
5. Löptidsobalanser ska behandlas i enlighet med kapitel 4.

UNDERAVSNITT 2 HUSHÅLLSEXPONERINGAR

Artikel 159 Sannolikhet för fallissemang

1. En exponerings PD-värde ska vara minst 0,03 %.
2. PD-värdet ska vara 100 % för gäldenärer som har fallerat och – om metoden med skuldtyper används – för skuldtyper där fallissemang föreligger.
3. När det gäller utspädningsrisk för förvärvade fordringar ska PD-värdet anges till samma värde som skattningen av EL för utspädningsrisk. Om ett institut kan bryta ner sina EL-skattningar för utspädningsrisk för förvärvade fordringar till PD- och LGD-värden på ett sätt som de behöriga myndigheterna bedömer som tillförlitligt får PD-skattningen användas.
4. Obetalt kreditriskskydd får beaktas genom justering av PD-värden om inte annat följer av artikel 160.2. Utöver de tillhandahållare av kreditriskskydd som avses i artikel 197.1 g godtas vid utspädningsrisk även säljaren av de förvärvade fordringarna om villkoren i artikel 156.4 är uppfyllda.

Artikel 160 Förlust vid fallissemang (LGD)

1. Institutet ska ta fram egna skattningar av LGD-värden med iakttagande av kraven i avsnitt 6 och under förutsättning att det beviljas av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 138. För utspädningsrisk för förvärvade fordringar ska ett LGD-värde på 75 % användas. Om ett institut kan bryta ner sina skattningar av EL för utspädningsrisk för förvärvade fordringar till PD- och LGD-värden på ett tillförlitligt sätt får institutet använda sin egen PD-skattning.
2. Obetalt kreditriskskydd får erkännas som godtagbart för en enskild exponering eller grupp av exponeringar genom justering av PD- och LGD-skattningarna under förutsättning att kraven i

artikel 179.1–179.3 är uppfyllda och de behöriga myndigheterna har gett sitt tillstånd. Ett institut får inte justera PD- eller LGD-värdet på garanterade exponeringar på så sätt att den justerade riskvikten blir lägre än vad motsvarande riskvikt för en jämförbar direkt exponering mot garantigivaren skulle vara.

3. Vid tillämpning av artikel 149.2 ska LGD-värdet för en jämförbar direkt exponering mot tillhandahållaren av kreditriskskyddet motsvara LGD-värdet för antingen en osäkrad facilitet i förhållande till garantigivaren eller en osäkrad facilitet i förhållande till gäldenären, beroende på om tillgängliga uppgifter och garantins struktur tyder på att det belopp som kan återvinnas, i händelse av att både garantigivaren och gäldenären fallerar under tiden för den säkrade transaktionen, är beroende av den finansiella situationen för garantigivaren eller gäldenären.
4. Det genomsnittliga exponeringsvägda LGD-värdet för alla hushållsexponeringar mot säkerhet i bostadsfastigheter utan statliga garantier får inte understiga 10 %.

Det genomsnittliga exponeringsvägda LGD-värdet för alla hushållsexponeringar mot säkerhet i kommersiella fastigheter utan statliga garantier får inte understiga 15 %.

UNDERAVSNITT 3

AKTIEEXPONERINGAR ENLIGT PD/LGD-METODEN

Artikel 161

Aktieexponeringar enligt PD/LGD-metoden

1. PD-värdena ska fastställas enligt metoderna för företagsexponeringar.
Följande minimivärden för PD ska tillämpas:
 - a) 0,09 % för exponeringar i börsnoterade aktier, om placeringen är en del av en långfristig kundrelation.
 - b) 0,09 % för exponeringar i ej börsnoterade aktier, om avkastningen på placeringen är baserad på regelbundna och återkommande kassaflöden som inte härrör från realisationsvinster.
 - c) 0,40 % för exponeringar i börsnoterade aktier inbegripet övriga korta positioner enligt artikel 150.2.
 - d) 1,25 % för alla övriga aktieexponeringar, inbegripet övriga korta positioner enligt artikel 150.2.
2. Exponeringar i icke noterade aktier i tillräckligt diversifierade portföljer får ges ett LGD-värde på 65 %. Alla övriga sådana exponeringar ska ges ett LGD-värde på 90 %.
3. Alla exponeringar ska ges ett M-värde på 5 år.

AVSNITT 5

EXPONERINGSVÄRDE

Artikel 162

Exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker samt hushållsexponeringar

1. Om inget annat anges ska exponeringsvärdet för exponeringar i balansräkningen vara det redovisade värdet mätt utan hänsyn till eventuella kreditriskjusteringar.

Denna regel gäller även för tillgångar som köpts till ett pris som skiljer sig från skuldbeloppet.

För köpta tillgångar betecknas skillnaden mellan skuldbelopp och redovisat värde efter det att kreditriskjusteringen har tillämpats i institutens balansräkningar vid köp av tillgången som underkurs om skuldbeloppet är större och som överkurs om det är mindre.

2. Om instituten använder ramavtal om nettning i fråga om repor eller värdepappers- eller råvarulån ska exponeringsvärdet beräknas enligt kapitel 4.
3. Vid nettning inom balansräkningen av lån och insättningar ska instituten använda de metoder som anges i kapitel 4 för beräkning av exponeringsvärdet.
4. Vid hyresavtal ska exponeringsvärdet motsvara nuvärdet av minimileasingbetalningarna. Med minimileasingbetalningar avses de betalningar under hyrestiden som hyrestagaren förpliktas, eller kan förpliktas, att göra samt alla förmånliga köpoptioner (som skäligen kan antas komma att utnyttjas). Om en annan part än hyrestagaren måste betala restvärdet för ett leasingobjekt och om denna betalningsskyldighet uppfyller kraven i artikel 197 om godtagbarheten av tillhandahållare av kreditriskskydd samt kraven för godkännande av andra slag av garantier i artikel 208 kan betalningsskyldigheten betraktas som ett obetalt kreditriskskydd i enlighet med kapitel 4.
5. När det gäller posterna i bilaga II ska exponeringsvärdet fastställas genom de metoder som anges i kapitel 6 och inte ta hänsyn till någon kreditriskjustering.
6. Exponeringsvärdet för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för förvärvade fordringar ska motsvara värdet enligt punkt 1 minus kapitalkrav för utspädningsrisk före kreditriskreducerande åtgärder.
7. Om en exponering har formen av värdepapper eller råvaror som sålts, ställts som säkerhet eller lånats ut inom ramen för repor eller värdepappers- eller råvarulån, transaktioner med lång avvecklingscykel samt marginallån ska exponeringsvärdet motsvara värdepapperens eller råvarornas värde som fastställts enligt artikel 94. Om den fullständiga metod för finansiella säkerheter som anges i artikel 218 används ska exponeringsvärdet ökas med den volatilitetsjustering som är tillämplig för dessa värdepapper eller råvaror enligt den artikeln. Exponeringsvärdet för repor, värdepappers- eller råvarulån, transaktioner med lång avvecklingscykel och marginallån kan fastställas i enlighet med antingen kapitel 6 eller artikel 215.2.

8. Exponeringsvärdet för följande poster ska beräknas som det belopp som inte utnyttjats av åtagandet multiplicerat med en konverteringsfaktor. Institutet ska tillämpa följande konverteringsfaktorer i enlighet med artikel 146.8:
- a) För låneramar, som är villkorslöst återkalleliga när som helst av institutet utan förhandsanmälan, eller som kan annulleras automatiskt om låntagarens kreditvärdighet försämras, ska en konverteringsfaktor på 0 % tillämpas. För att kunna tillämpa en konverteringsfaktor på 0 % ska institutet aktivt övervaka gäldenärens finansiella ställning och de interna kontrollsystemen ska göra det möjligt att omedelbart upptäcka en försämring av gäldenärens kreditkvalitet. Outnyttjade låneramar kan betraktas som villkorslöst återkalleliga om villkoren tillåter institutet att annullera dem i den utsträckning som lagstiftningen om konsumentskydd och anknutna områden medger.
 - b) För kortfristiga rembursar där levererade varor utgör säkerhet ska en konverteringsfaktor på 20 % tillämpas för både det öppnande och bekräftande institutet.
 - c) För outnyttjade köpåtaganden för förvärvade fordringar som automatiskt förnyas, vilka återkallas villkorslöst eller annulleras när som helst av institutet utan förhandsanmälan, ska en konverteringsfaktor på 0 % tillämpas. För att kunna tillämpa en konverteringsfaktor på 0 % ska institutet aktivt övervaka gäldenärens finansiella ställning och de interna kontrollsystemen ska göra det möjligt att omedelbart upptäcka en försämring av gäldenärens kreditkvalitet.
 - d) För övriga låneramar, note issuance facilities (NIF) och revolving underwriting facilities (RUF) ska en konverteringsfaktor på 75 % tillämpas.
 - e) Institut som uppfyller kraven för användning av egna skattningar av konverteringsfaktorer enligt avsnitt 6 får använda sina egna skattningar av konverteringsfaktorer för olika produkttyper enligt leden a–d, under förutsättning att de behöriga myndigheterna tillåter det.
9. Om ett åtagande avser en förlängning av ett annat åtagande ska den lägre av de två konverteringsfaktorerna för de enskilda åtagandena användas.
10. För alla övriga poster utanför balansräkningen utom de som nämns i punkterna 1–8, ska exponeringsvärdet vara lika med följande procentandelar av postens värde:
- a) 100 % om det är en högriskpost.
 - b) 50 % om det är en medelriskpost.
 - c) 20 % om det är en medel-/lågriskpost.
 - d) 0 % om det är en lågriskpost.

Vid tillämpning av denna punkt ska poster utanför balansräkningen indelas i riskkategorier enligt bilaga I.

Artikel 163
Aktieexponeringar

1. Exponeringsvärdet för aktieexponeringar ska vara det redovisade värdet efter särskilda kreditriskjusteringar.
2. Exponeringsvärdet för aktieexponeringar utanför balansräkningen ska vara dess nominella värde efter nedsättning med särskilda kreditriskjusteringar för denna exponering.

Artikel 164
Övriga motpartslösa tillgångar

Exponeringsvärdet för övriga motpartslösa tillgångar ska vara det redovisade värdet efter särskild kreditriskjustering.

AVSNITT 6
KRAV FÖR INTERNMETODEN

UNDERAVSNITT 1
RISKKLASSIFICERINGSSYSTEM

Artikel 165
Allmänna principer

1. Om ett institut använder flera riskklassificeringssystem ska motiven för valet av system för en viss gäldenär eller en viss transaktion dokumenteras och tillämpas på ett sådant sätt att det avspeglar risknivån på ett tillfredsställande sätt.
2. Kriterier och metoder för riskklassificering ska periodiskt ses över för att fastställa om de fortfarande är lämpliga med hänsyn till den aktuella portföljen och de yttre förutsättningarna.
3. Om ett institut använder direkta skattningar av riskparametrar får dessa betraktas som resultat av en tillämpning av en kontinuerlig risknivåskala.

Artikel 166
Riscklassificeringssystemets struktur

1. Strukturen i riskklassificeringssystem för exponeringar för företag, institut och nationella regeringar samt centralbanker ska uppfylla följande krav:
 - a) Ett riskklassificeringssystem ska beakta gäldenärens och transaktionens särskilda riskegenskaper.
 - b) Ett riskklassificeringssystem ska ha en riskklasskala för gäldenärer som uteslutande är uttryck för en kvantifiering av risken för gäldenärens fallissemang. Riskklasskalan för

gäldenärer ska ha minst sju klasser för ej fallerande gäldenärer och en klass för fallerande gäldenärer.

- c) Ett institut ska dokumentera sambandet mellan gäldenärsklasserna i form av den nivå för fallissemangsrisk som varje klass innebär och de kriterier som använts för att särskilja den nivån för fallissemangsrisk.
 - d) Institut vilkas portföljer är inriktade på ett särskilt marknadssegment och ett visst intervall vad gäller risk för fallissemang ska ha tillräckligt många gäldenärsklasser inom detta intervall för att undvika en alltför stor koncentration av gäldenärer inom en viss klass. Betydande koncentrationer inom en enskild klass ska motiveras genom övertygande empiriska belägg för att gäldenärsklassen täcker ett tillräckligt smalt PD-spann och att alla gäldenärers fallissemangsrisk inom denna klass ligger inom detta spann.
 - e) För att egna skattningar av LGD ska få användas ska ett riskklassificeringssystem omfatta en särskild klassificering av exponeringarna som enbart tar fasta på LGD-relaterade transaktionssärdrag. Definitionen av varje riskklass ska innefatta både en beskrivning av hur exponeringar hänförs till klassen i fråga och en beskrivning av de kriterier som används för att fastställa klassernas olika risknivåer.
 - f) Betydande koncentrationer inom en enskild riskklass ska motiveras genom övertygande empiriska bevis om att klassen täcker ett tillräckligt smalt LGD-spann och att risken i fråga om alla exponeringar inom denna klass ligger inom detta spann.
2. Institut som använder metoderna i artikel 148.5 för att fastställa riskvikt för exponeringar som utgör specialutlåning är undantagna från kravet på att ha en riskklasskala för gäldenärer som uteslutande är uttryck för en kvantifiering av risken för gäldenärens fallissemang avseende dessa exponeringar. Dessa institut ska för sådana exponeringar ha minst fyra klasser för ej fallerande gäldenärer och minst en klass för fallerande gäldenärer.
3. Strukturen i riskklassificeringssystemen för hushållsexponeringar ska uppfylla följande krav:
- a) Riskklassificeringssystem ska avspegla både gäldenärs- och transaktionsrisk, och de ska beakta alla relevanta gäldenärs- och transaktionsspecifika särdrag.
 - b) Riskdifferentieringen mellan riskklasserna ska säkerställa att antalet exponeringar i en viss riskklass räcker för att göra en ändamålsenlig kvantifiering och validering av förlustkaraktistika inom respektive klass. Exponeringarnas och gäldenärernas fördelning över riskklasserna ska vara sådan att alltför stora koncentrationer undviks.
 - c) Förfarandet med att hänföra exponeringar till riskklasser ska ge en lämplig riskdifferentiering, en gruppering av tillräckligt homogena exponeringar, och ska tillåta en exakt och konsekvent uppskattning av förlustkaraktistika inom respektive klass. För förvärvade fordringar ska grupperingen avspegla säljarens kravnivå för att ta på sig risk och sammansättningen av dennes kundkrets.
4. Institutet ska beakta följande riskfaktorer när de hänför exponeringar till riskklasser:
- a) Gäldenärernas risksärdrag.

- b) Transaktionernas risksärdrag, även beträffande slag av produkt eller säkerhet, eller av båda. Institut ska särskilt beakta fall där samma säkerhet ställs för flera exponeringar.
- c) Misskötsel, såvida inte institutet kan styrka för den behöriga myndigheten att misskötsel inte är en väsentlig riskfaktor för exponeringen.

Artikel 167
Åsättande av riskklasser

1. Ett institut ska ha särskilda definitioner, förfaranden och kriterier för att hänföra exponeringar till riskklasser inom ett riskklassificeringssystem som uppfyller följande krav:
 - a) Definitionerna och kriterierna för riskklasser ska vara tillräckligt detaljerade för att de som ansvarar för klassificeringar konsekvent ska kunna åsätta gäldenärer eller exponeringar som representerar liknande risk samma riskklass. Konsekvens ska uppnås mellan verksamhetsgrenar, avdelningar och geografiska områden.
 - b) Dokumentationen om riskklassificeringsförfarandet ska göra det möjligt för tredje man att förstå varför exponeringar har hänförts till vissa riskklasser, reproducera tilldelningen av riskklass och utvärdera riktigheten av en tilldelning till en riskklass.
 - c) Kriterierna ska även överensstämja med institutets interna utlåningsnormer och dess policy för behandling av problemtyngda gäldenärer och exponeringar.
2. Ett institut ska beakta all relevant information när de hänför gäldenärer och exponeringar till riskklasser. Informationen ska vara aktuell och göra det möjligt för institutet att förutse exponeringens framtida utveckling. Ju mindre information ett institut har, desto mer försiktigt ska det vara vid åsättande av riskklasser för exponeringar mot gäldenärer och faciliteter. Om ett institut använder en extern rating som primär faktor för att fastställa en intern riskklassificering ska institutet säkerställa att det också beaktar övrig relevant information.

Artikel 168
Klassificering av exponeringar

1. När det gäller exponeringar för företag, institut och nationella regeringar samt centralbanker ska klassificeringen av exponeringar ske i enlighet med följande krav:
 - a) Alla gäldenärer ska hänföras till en riskklass inom ramen för förfarandet för godkännande av krediter.
 - b) Vad gäller de institut som har den behöriga myndighetens tillåtelse att använda egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer i enlighet med artikel 138 ska alla exponeringar även åsättas en produktriskklass inom ramen för förfarandet för godkännande av krediter.
 - c) Institut som använder metoderna i artikel 148.5 för att fastställa riskvikt för exponeringar som utgör specialutlåning ska hänföra dessa exponeringar till riskklasser enligt artikel 166.2.

- d) Alla enskilda juridiska personer som institutet är exponerat mot ska bedömas individuellt. Ett institut ska ha en lämplig policy för behandling av enskilda gäldenärer och grupper av kunder med inbördes anknytning.
 - e) Alla exponeringar mot samma gäldenär ska hänföras till samma gäldenärsklass, oavsett om det finns skillnader mellan de särskilda transaktionernas natur. I de fall förekomsten av flera olika exponeringar får leda till att samma gäldenär hänförs till flera klasser ska dock följande beaktas:
 - i) Transfereringsrisk, som är avhängig av om exponeringen avser belopp i inhemsk eller främmande valuta.
 - ii) Garantier som ställs för en exponering får beaktas genom anpassning av tilldelningen av gäldenärsklass.
 - iii) Regler om konsumentskydd, banksekretess eller annan lagstiftning kan inskränka utbytet av uppgifter om kunderna.
2. När det gäller hushållsexponeringar ska alla exponeringar hänföras till en riskklass inom ramen för förfarandet för godkännande av krediter.
3. Institutet ska skriftligt redovisa de situationer då medarbetare efter eget omdöme får göra avvikelser från in- eller utdata i klassificeringsförfarandet och ange vilka medarbetare som ansvarar för att sådana avvikelser godkänns. Institutet ska dokumentera sådana avvikelser och ange vilka som ansvarar för dem. Institutet ska också analysera utvecklingen av de exponeringar som hänförts till en annan riskklass till följd av sådana avvikelser. Analysen ska även innehålla en bedömning, person för person, av utvecklingen av exponeringar vilkas riskklass har ändrats av en viss individ.

Artikel 169 *Integritet i riskklassificeringen*

1. När det gäller exponeringar mot företag, institut och nationella regeringar samt centralbanker ska riskklassificeringen uppfylla följande integritetskrav:
- a) Riskklassificeringar och återkommande översyner av dem ska utföras eller godkännas av en oberoende part som inte har någon direkt vinning av besluten att lämna krediten.
 - b) Institutet ska uppdatera riskklassificeringarna minst en gång per år. Högriskgäldenärer och problemexponeringar ska ses över oftare. Institutet ska göra en ny riskklassificering om väsentlig information om gäldenären eller exponeringen blir tillgänglig.
 - c) Institutet ska ha ett effektivt förfarande för att skaffa och uppdatera relevant information om riskprofiler för gäldenärer som påverkar PD-värden, och om riskprofiler för transaktioner som påverkar LGD-värden eller konverteringsfaktorer.
2. När det gäller hushållsexponeringar ska ett institut minst en gång per år uppdatera gäldenärs- och produktriskklassificeringar eller se över förlustkaraktäristika och grad av misskötsel när det gäller alla identifierade riskklasser, beroende på vad som är tillämpligt. Ett institut ska

även minst en gång per år se över tillståndet för ett representativt urval av enskilda exponeringar inom varje riskklass för att säkerställa att de fortfarande ligger i rätt riskklass.

3. Europeiska bankmyndigheten ska utarbeta tekniska standarder för tillsyn för att ange de villkor enligt vilka instituten ska säkerställa integritet i riskklassificeringen samt en regelmässig och oberoende riskbedömning.

Europeiska bankmyndigheten ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 31 december 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 170 *Användning av modeller*

Om ett institut använder statistiska modeller och andra mekaniska metoder för att hänföra exponeringar till gäldenärs- och riskklasser ska följande villkor uppfyllas:

- a) Modellen ska ha god prognosförmåga och kapitalkraven får inte förvrängas genom modellen. De ingående variablerna ska utgöra en rimlig och ändamålsenlig grund för prognoserna. Modellen får inte ha några väsentliga systematiska fel.
- b) Institutet ska ha inrättat ett förfarande för prövning av uppgifter som matas in i modellen innefattande en bedömning av uppgifternas riktighet, fullständighet och lämplighet.
- c) De uppgifter som ligger till grund för modellen ska vara representativa för populationen av institutets faktiska gäldenärer eller exponeringar.
- d) Institutet ska regelbundet validera modellen och därvid även övervaka hur modellen fungerar och hur stabil den är, se över modellspecifikationen och testa hur väl modellens resultat överensstämmer med de faktiska utfallen.
- e) Institutet ska komplettera den statistiska modellen med bedömningar och övervakning från egna medarbetare för att se över modellbaserade riskklassificeringar och för att säkerställa att modellerna används på lämpligt sätt. Översynsförfarandena ska syfta till att hitta och begränsa fel som hänger samman med svagheter i modellen. Vid bedömningarna ska man beakta all relevant information som inte beaktas i modellen. Institutet ska dokumentera hur bedömningar från de egna medarbetarnas sida och modellresultat ska kombineras.

Artikel 171 *Dokumentation av riskklassificeringssystem*

1. Institutet ska dokumentera riskklassificeringssystemens utformning och operativa detaljer. Dokumentationen ska styrka riskklassificeringssystemens överensstämmelse med kraven i detta avsnitt och ta upp områden som portföljdifferentiering, riskklassificeringskriterier,

ansvar avseende de parter som värderar gäldenärer och exponeringar, frekvensen av översyner av riskklassificeringar och ledningens övervakning av riskklassificeringsförfarandet.

2. Institutet ska dokumentera motiven till och den analys som ligger till grund för dess val av riskklassificeringskriterier. Ett institut ska dokumentera alla betydande förändringar av riskklassificeringsförfarandet, och dokumentationen ska möjliggöra identifiering av de förändringar som gjorts av riskklassificeringsförfarandet sedan de behöriga myndigheternas senaste översyn. Riskklassificeringens struktur, inklusive riskklassificeringsförfarandet och den interna kontrollstrukturen, ska också dokumenteras.
3. Institutet ska dokumentera de särskilda definitioner av fallissemang och förlust som används internt och säkerställa att de överensstämmer med definitionerna i denna förordning.
4. Om institutet använder statistiska modeller vid riskklassificeringsförfarandet ska institutet dokumentera dessa metoder. Detta material ska
 - a) tillhandahålla en detaljerad beskrivning av teori, antaganden samt matematisk och empirisk grund för fördelningen av skattningar på riskklasser, enskilda gäldenärer eller exponeringar, och de datakällor som använts för skattning av modellen,
 - b) fastställa en strikt statistisk process för validering av modellen som inkluderar utfallstest utanför den datamängd och den period som använts vid kalibreringen,
 - c) ange alla omständigheter under vilka modellen inte fungerar ändamålsenligt.
5. Ett institut ska nöjaktigt kunna visa den behöriga myndigheten att kraven i denna artikel uppfylls, om ett institut har köpt ett riskklassificeringssystem, eller en modell som används inom ett annat riskklassificeringssystem, från tredje part och att säljaren vägrar institutet tillgång eller begränsar institutets tillgång till information om metoden i nämnda riskklassificeringssystem eller modell, eller underliggande uppgifter som har använts för utarbetandet av denna metod eller modell, eftersom sådan information utgör företagshemligheter.

Artikel 172

Bevarande av uppgifter

1. Institutet ska samla in och lagra uppgifter om sina interna riskklassificeringar enligt vad som krävs i del 8.
2. När det gäller exponeringar mot företag, institut och nationella regeringar samt centralbanker ska institutet samla in och lagra uppgifter om följande:
 - a) Gäldenärernas och de godtagna garantigivarnas fullständiga riskklassificeringshistorik.
 - b) Datum när riskklassificeringen gjordes.
 - c) Viktiga data och metoder som använts för att härleda riskklassificeringen.
 - d) Namnet på den ansvarige för riskklassificeringen.

- e) I fråga om fallissemang: uppgifter om gäldenärer och exponeringar.
 - f) Datum för och omständigheterna kring dessa fallissemang.
 - g) Uppgifter om PD-värden och den faktiska inträffade andelen fallissemang inom olika riskklasser och uppgifter om förflyttning mellan riskklasser.
3. Institut som inte använder egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer ska samla in och bevara uppgifter om jämförelser av faktiska LGD-värden med de värden som anges i artikel 157.1 och av faktiska konverteringsfaktorer med de värden som anges i artikel 162.8.
4. Institut som använder egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer ska samla in och bevara följande:
- a) Fullständig datahistorik avseende produktriskklassificering av exponeringar samt skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer som hänger samman med varje riskklasskala.
 - b) De datum då riskklassificeringarna gjordes och skattningarna utfördes.
 - c) Viktiga data och metod för beräkningen av exponeringarnas riskklassificering och skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer.
 - d) Namn på personer som riskklassificerat exponeringar och som utfört skattningarna av LGD-värden och konverteringsfaktorer.
 - e) I fråga om fallerade exponeringar: uppgifter om skattade och faktiska LGD-värden och konverteringsfaktorer för varje fallerad exponering.
 - f) Uppgifter om exponeringens LGD-värde före och efter hänsynstagande till en garanti eller ett kreditderivat för de institut som beaktar garantiers och kreditderivats kreditriskreducerande effekter vid beräkning av LGD-värden.
 - g) I fråga om fallerade exponeringar: uppgifter om förlustkomponenter för varje fallerad exponering.
5. När det gäller hushållsexponeringar ska instituten samla in och lagra uppgifter om följande:
- a) Data som använts under förfarandet för att hänföra exponeringar till riskklasser.
 - b) Uppgifter om skattade PD- och LGD-värden och om konverteringsfaktorer i samband med exponeringars riskklasser.
 - c) I fråga om fallerade exponeringar: uppgifter om gäldenärer och exponeringar.
 - d) I fråga om fallerade exponeringar: uppgifter om de riskklasser som exponeringen varit hänförd till under året före fallissemanget och om faktiska utfall avseende LGD-värden och konverteringsfaktorer.

- e) Uppgifter om förlustnivåer vad gäller kvalificerade rullande hushållsexponeringar.

Artikel 173

Stresstester för bedömning av kapitaltäckningen

1. Ett institut ska inrätta lämpliga stresstester för bedömning av sin kapitaltäckning. Stresstester ska bl.a. syfta till att identifiera eventuella händelser eller framtida förändringar av ekonomiska förhållanden som skulle kunna ha ofördelaktiga effekter på ett instituts kreditexponeringar och på bedömningen av institutets förmåga att hantera sådana förändringar.
2. Ett institut ska regelbundet utföra kreditriskstresstest för att bedöma effekten av vissa bestämda förhållanden på det totala kapitalkravet för kreditrisk. Institutet får välja vilket test som ska användas förutsatt att det godkänns av tillsynsmyndigheten. Testet ska vara meningsfullt och beakta effekterna av allvarliga, men rimliga, konjunkturnedgångar. Ett institut ska inom ramen för stresstestscenarierna bedöma förflyttning mellan riskklasser i sin riskklassificering. Portföljer som utsätts för stresstest ska innehålla den övervägande majoriteten av ett instituts totala exponering.
3. Institut som tillämpar den behandling som anges i artikel 148.3 ska som en del av sitt stresstestprogram undersöka effekterna av en försämring av kreditkvaliteten hos tillhandahållarna av kreditriskskydd, särskilt effekten i det fall dessa inte längre uppfyller godtagbarhetskriterierna.
4. Europeiska bankmyndigheten ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att närmare fastställa betydelsen av sådana allvarliga men rimliga konjunkturnedgångar som avses i punkt 2.

Europeiska bankmyndigheten ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 1 januari 2013.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

UNDERAVSNITT 2 RISKKVANTIFIERING

Artikel 174

Fallissemang av en gäldenär

1. Vid kvantifiering av de riskparametrar som hänger samman med olika riskklasser ska instituten tillämpa följande metod för att fastställa när en gäldenär har hamnat på obestånd. Vid tillämpning av detta kapitel ska fallissemang med avseende på en viss gäldenär anses föreligga när någon av följande situationer har uppstått:

- a) Institutet anser att det är osannolikt att gäldenären kommer att betala sina kreditförpliktelser helt och hållet till institutet, moderföretaget eller till något av dess dotterföretag, utan att institutet tillgriper åtgärder som att realisera säkerheter.
- b) Någon av gäldenärens väsentliga kreditförpliktelser gentemot institutet, moderföretaget eller något av dess dotterföretag är förfallen till betalning sedan mer än 90 dagar.

När en gäldenär vid övertrassering har överskridit en aviserad kreditlimit, har aviserats en lägre kreditlimit än det aktuella utestående beloppet eller har utnyttjat kredit utan tillstånd och det underliggande beloppet är väsentligt betraktas detta som att en kreditförpliktelse har förfallit och antalet överskjutande dagar ska räknas från denna tidpunkt.

Vid hushållsexponeringar ska fallissemang på exponeringsnivå också beaktas vid tillämpning av punkt 2.

Med en aviserad limit avses alla kreditlimiter som institutet har fastställt och som gäldenären har informerats av institutionen om.

För kreditkort börjar överskjutande dagar räknas från den dag då minimibeloppet ska betalas.

Under alla omständigheter ska en exponering överskrida ett visst belopp som fastställs av de behöriga myndigheterna för att de överskjutande dagarna ska beaktas. Denna tröskel ska avspegla en risknivå som den behöriga myndigheten anser rimlig.

Institutet ska ha dokumenterade riktlinjer för hur antalet överskjutande dagar ska beräknas, särskilt med avseende på ny indelning av exponeringar efter antal kreditdagar och beviljandet av förlängningar, ändringar eller uppskov, förnyelser och nettnings av befintliga räkenskaper. Dessa riktlinjer ska tillämpas konsekvent över tiden och vara i linje med institutets interna riskhantering och beslutsprocess.

- 2. Vid tillämpning av punkt 1 a ska bl.a. följande faktorer uppfattas som tecken på osannolikhet för betalning:
 - a) Institutet intäktstjänst för inte längre upplupen ränta för kreditförpliktelsen.
 - b) Institutet gör en specifik kreditriskjustering till följd av att en betydande försämring av kreditkvaliteten har kunnat konstateras efter att institutet godkände exponeringen.
 - c) Institutet säljer kreditförpliktelsen med en betydande kreditrelaterad ekonomisk förlust.
 - d) Institutet går med på en omförhandling av kreditförpliktelsen där det är sannolikt att detta kommer att leda till en minskning av skulden genom en betydande eftergift av krediten eller uppskjuten betalning av räntor och amorteringar eller, i förekommande fall, av avgifter. När det gäller aktieexponeringar som bedömts enligt PD/LGD-metoden innefattar detta också omstrukturering av aktiekapitalet.
 - e) Institutet har lämnat in konkursansökan mot gäldenären eller en liknande ansökan avseende gäldenärens kreditförpliktelse gentemot institutet, moderföretaget eller något av dess dotterföretag.

- f) Gäldenären har begärt att försättas eller försatts i konkurs eller liknande, om detta förhindrar eller försenar betalning av en kreditförpliktelse till institutet, moderföretaget eller något av dess dotterbolag.
3. Institut som använder externa data som inte överensstämmer med definitionen av fallissemang i punkt 1 ska göra lämpliga anpassningar för att uppnå grundläggande jämförbarhet med definitionen av fallissemang.
4. Om institutet anser att en tidigare fallerad exponering inte längre uppfyller kriterierna för fallissemang ska institutet omklassificera gäldenären eller exponeringen och hantera dem som om de inte hade fallerat. Om definitionen av fallissemang på nytt skulle uppfyllas ska det anses att ett nytt fallissemang har inträffat.
5. Europeiska bankmyndigheten ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange villkoren enligt vilka en behörig myndighet ska fastställa den tröskel som avses i punkt 1.
- Europeiska bankmyndigheten ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2014.
- Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.
6. Europeiska bankmyndigheten ska utfärda riktlinjer för tillämpningen av denna artikel. Dessa riktlinjer ska antas i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 175

Övergripande krav för skattningar

1. Vid kvantifiering av de riskparametrar som hänger samman med olika riskklasser ska instituten iaktta följande krav:
- a) Ett instituts egna skattningar av riskparametrarna PD, LGD, konverteringsfaktorn och EL ska inbegripa alla relevanta uppgifter, upplysningar och metoder. Skattningarna ska härledas från historiska erfarenheter och empiriska belägg, och ska inte enbart baseras på subjektiva bedömningar. Skattningarna ska vara rimliga och möjliggöra intuitiv förståelse och ska baseras på de faktorer som är avgörande för de respektive riskparametrarna. Ju mindre uppgifter ett institut har desto försiktigare ska det vara vid sin skattning.
- b) Ett institut ska kunna tillhandahålla en specifikation av sin förlusthistorik med avseende på fallissemangsfrekvens, LGD, konverteringsfaktor eller förlust, om EL-skattningar används, fördelad på de faktorer som det betraktar som avgörande för de respektive riskparametrarna. Institutets uppskattningar ska återspegla lång erfarenhet.
- c) Alla förändringar när det gäller utlåningspraxis eller indrivningsmetoder under de observationsperioder som avses i artikel 176.1 h, 176.1 j, 176.2 e, 175.2 andra stycket, 178.1 f och 178.3 andra stycket ska beaktas. Ett instituts skattningar ska avspegla effekterna av tekniska framsteg, nya data och övrig information efter hand som de blir tillgängliga. Institutet ska se över sina skattningar när ny information framkommer, dock minst en gång om året.

- d) Den exponeringspopulation som är representerad i de uppgifter som används för skattningen, de riktlinjer för utlåning som tillämpas när data tas fram och andra relevanta kriterier ska vara jämförbara med kriterierna för institutets exponeringar och standarder. De ekonomiska förutsättningar och de marknadsvillkor som ligger till grund för uppgifterna ska vara relevanta för de aktuella och överskådliga förhållandena. Antalet exponeringar i urvalet och den period som använts för kvantifieringen ska vara av tillräcklig omfattning för att institutet ska kunna utföra exakta och solida skattningar.
- e) När det gäller förvärvade fordringar ska skattningarna avspegla all relevant information som finns tillgänglig för det köpande institutet avseende kvaliteten på de underliggande fordringarna, däribland uppgifter om liknande grupper som tillhandahållits av säljaren, det köpande institutet eller av externa källor. Det köpande institutet ska utvärdera alla uppgifter från säljaren som det tagit hänsyn till.
- f) Ett institut ska till skattningarna lägga en försiktighetsmarginal som avser olika typer av förväntade beräkningsfel. Om institutet eller den behöriga myndigheten anser att metoderna och uppgifterna är otillfredsställande och de förväntade feltyperna är fler ska försiktighetsmarginalen vara större.

Om instituten använder olika skattningar för beräkning av riskvikter och interna syften ska detta dokumenteras och vara rimligt. Om instituten kan styrka för de behöriga myndigheterna att det, när det gäller uppgifter som har samlats in före den 1 januari 2007, har gjorts lämpliga anpassningar för att uppnå grundläggande överensstämmelse med definitionerna av fallissemang i artikel 174 eller förlust, får de behöriga myndigheterna ge instituten viss flexibilitet när det gäller tillämpningen av de erforderliga datakraven.

2. Om ett institut använder sammanställda uppgifter från flera institut ska följande krav uppfyllas:
 - a) De övriga instituten i gruppen har liknande riskklassificeringssystem och kriterier.
 - b) Gruppen är representativ för den portfölj för vilken de sammanställda uppgifterna används.
 - c) De sammanställda uppgifterna används konsekvent över tiden av institutet för sina skattningar.
 - d) Institutet ska förbli ansvarigt för det egna riskklassificeringssystemets integritet.
 - e) Institutet ska ha tillräcklig intern kunskap om riskklassificeringssystemet, inbegripet kapacitet att effektivt övervaka och granska riskklassificeringsförfarandet.

Artikel 176 *Särskilda krav för PD-skattning*

1. Vid kvantifiering av de riskparametrar som hänger samman med olika riskklasser ska instituten iaktta följande särskilda krav för PD-skattning av exponeringar för företag, institut och nationella regeringar samt centralbanker:

- a) Institutet ska skatta PD-värden per gäldenärsklass utifrån långfristiga medelvärden av de årliga andelarna fallissemang. PD-skattningar för gäldenärer som har en stor andel främmande kapital i förhållande till eget kapital eller vars tillgångar främst utgörs av handelstillgångar ska återspegla utvecklingen av de underliggande tillgångarna utifrån perioder av ökad volatilitet.
- b) När det gäller förvärvade företagsfordringar får instituten skatta den förväntade förlusten (expected loss, EL) per gäldenärsklass utifrån långfristiga medelvärden på de årliga faktiska andelarna fallissemang.
- c) Om ett institut härleder långfristiga genomsnittliga PD- och LGD-skattningar för köpta företagsfordringar från en skattning av EL och en rimlig skattning av PD eller LGD, ska förfarandet för skattning av totala förluster uppfylla de övergripande krav för skattning av PD och LGD som anges i denna del, och resultatet ska överensstämma med det LGD-begrepp som anges i artikel 177.1 a.
- d) Institutet ska bara använda PD-skattningsförfaranden som kompletteras av stödjande analyser. Institutet ska beakta att subjektiva bedömningar har stor betydelse när det gäller att kombinera resultat från olika förfaranden och att göra anpassningar på grund av förfarandenas och informationens begränsningar.
- e) Om ett institut använder uppgifter om interna erfarenheter av fallissemang för skattning av PD-värden ska skattningarna avspegla kravnivån för att ta på sig en kreditrisk och alla eventuella skillnader mellan det riskklassificeringssystem som ledde till uppgifterna och det befintliga riskklassificeringssystemet. Om kravnivån för att ta på sig kreditrisk eller riskklassificeringssystemen har ändrats ska institutet tillämpa en större försiktighetsmarginal vid skattning av PD.
- f) Om ett institut tilldelar eller rangordnar sina interna riskklasser enligt en skala som används av ett ratinginstitut eller av liknande organisationer och sedan överför den fallissemangsfrekvens som noterats för den externa organisationens klasser till institutets klasser ska rangordningen grundas på en jämförelse mellan interna ratingkriterier och de kriterier som används av den externa organisationen och på en jämförelse av interna och externa kreditbetyg för alla gemensamma gäldenärer. Systematiska fel eller inkonsekvenser vad gäller rangordning eller underliggande uppgifter ska undvikas. Den externa organisationens kriterier som ligger till grund för de uppgifter som används för kvantifieringen ska enbart vara inriktade på risk för fallissemang och inte avspegla transaktioners särdrag. Den analys som institutet gör ska innefatta en jämförelse av de tillämpade definitionerna av fallissemang, i enlighet med kraven i artikel 174. Institutet ska dokumentera grunden för rangordningen.
- g) Om ett institut använder statistiska modeller för att förutsäga fallissemang får det skatta PD-värden som det enkla medelvärdet av skattningar av sannolikheten för fallissemang när det gäller enskilda gäldenärer i en given klass. Institutets tillämpning av beräkningsmodeller för sannolikheten för fallissemang i detta syfte ska uppfylla kraven i artikel 28.
- h) Oavsett om institutet använder externa, interna eller sammanställda uppgiftskällor, eller en kombination av dessa, för sina PD-skattningar ska längden på den underliggande

observationsperioden vara minst fem år för åtminstone en källa. Om den tillgängliga observationsperioden omfattar en längre period för någon källa och dessa uppgifter är relevanta ska denna längre period användas. Detta led ska även tillämpas på PD/LGD-metoden för aktier. Förutsatt att de får tillåtelse från behöriga myndigheter får de institut som inte har fått tillstånd av behörig myndighet i enlighet med artikel 138 att använda egna skattningar av LGD eller konverteringsfaktorer använda relevanta uppgifter för en period på två år när de tillämpar internmetoden. Denna period ska varje år förlängas med ett år tills det finns relevanta uppgifter för en period på fem år.

2. När det gäller hushållsexponeringar ska följande krav gälla:

- a) Institutet ska skatta PD-värden per gäldenärsklass utifrån långfristiga medelvärden av de årliga andelarna fallissemang.
- b) PD-skattningar får även härledas från faktiska förluster och rimliga skattningar av LGD-värden.
- c) När det gäller att riskklassificera exponeringar ska instituten beakta interna uppgifter som primär informationskälla för skattning av förlustkaraktistika. Institut får använda externa uppgifter (däribland sammanställda uppgifter) eller statistiska kvantifieringsmodeller förutsatt att ett starkt samband finns mellan följande:
 - i) Institutets förfarande för att riskklassificera exponeringar och det förfarande som används av den externa datakällan.
 - ii) Institutets interna riskprofil och de externa uppgifternas sammansättning.
- d) Om ett institut härleder långfristiga genomsnittliga PD- och LGD-skattningar för hushåll från en skattning av totala förluster och en rimlig skattning av PD eller LGD, ska förfarandet för skattning av totala förluster uppfylla de övergripande krav för skattning av PD och LGD som anges i denna del, och resultatet ska överensstämma med det LGD-begrepp som anges i artikel 177.1 a.
- e) Oavsett om institutet använder externa, interna eller sammanställda uppgiftskällor, eller en kombination av dessa, för sina skattningar av förlustegkaraktistika ska längden på den underliggande observationsperioden vara minst fem år för åtminstone en källa. Om den tillgängliga observationsperioden omfattar en längre period för någon källa och dessa uppgifter är relevanta ska denna längre period användas. Ett institut måste inte fästa lika stor vikt vid historiska uppgifter om senare uppgifter är en bättre förutsägningsvariabel när det gäller förlustnivåer. Förutsatt att instituten får tillstånd från de behöriga myndigheterna får de använda relevanta uppgifter för en period på två år när de tillämpar internmetoden. Denna period ska varje år förlängas med ett år tills det finns relevanta uppgifter för en period på fem år.
- f) Institutet ska identifiera och analysera riskparametrarnas förväntade förändringar under exponeringarnas löptid (säsongseffekter).

När det gäller förvärvade hushållsfordringar får instituten använda externa och interna referensuppgifter. Institutet ska använda alla relevanta uppgiftskällor för jämförelser.

3. Europeiska bankmyndigheten ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange följande:
- a) Villkoren enligt vilka behöriga myndigheter ska bevilja de tillstånd som avses i punkterna 1 h och 2 e.
 - b) Villkoren enligt vilka behöriga myndigheter ska bedöma ett instituts metod för PD-skattningar i enlighet med artikel 138.

Europeiska bankmyndigheten ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 31 december 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 177

Särskilda krav för egna LGD-skattningar

1. Vid kvantifiering av de riskparametrar som hänger samman med olika riskklasser ska instituten iakttä följande särskilda krav för egna LGD-skattningar:
- a) Institutet ska skatta LGD-värden per riskklass på grundval av de genomsnittliga faktiska LGD-värdena per riskklass genom att använda alla observerade fallissemang inom datakällorna (vägt genomsnittligt fallissemang).
 - b) Institutet ska använda LGD-skattningar som är rimliga för en ekonomisk nedgång om de är försiktigare än det långfristiga genomsnittet. Om ett riskklassificeringssystem förväntas tillhandahålla löpande faktiska LGD-värden per riskklass över tiden ska instituten anpassa sina skattningar av riskparametrar per klass för att begränsa en ekonomisk nedgångs effekt på kapitalet.
 - c) Ett institut ska beakta omfattningen av eventuella samband mellan gäldenärens risk och den risk som är förenad med säkerheten eller den som tillhandahåller säkerheten. Om det föreligger en betydande grad av samband ska sådana ärenden behandlas försiktigt.
 - d) Valutaobalanser mellan den underliggande förpliktelsen och säkerheten ska behandlas försiktigt vid institutets bedömning av LGD.
 - e) Om LGD-skattningarna tar hänsyn till förekomsten av säkerhet ska dessa skattningar inte enbart baseras på säkerhetens beräknade marknadsvärde. LGD-skattningarna ska beakta effekten av att institutet kanske inte omgående kan förfoga över säkerheten och avveckla den.
 - f) Om LGD-skattningarna tar hänsyn till förekomsten av säkerheter ska instituten upprätta interna krav på förvaltning av säkerheter, rättslig förutsebarhet och riskhantering som allmänt stämmer överens med de som anges i avsnitt 3 i kapitel 4.

- g) Om ett institut godtar en säkerhet i samband med fastställandet av exponeringsvärdet för en motpartsrisk i enlighet med avsnitt 5 eller 6 i kapitel 6 ska de belopp som säkerheten förväntas inbringa inte beaktas vid LGD-skattningarna.
- h) När det särskilt gäller exponeringar som redan har fallerat ska institutet använda summan av sin bästa skattning av förväntad förlust för varje exponering med hänsyn till de aktuella ekonomiska villkoren och exponeringens status och risken för ytterligare oväntade förluster under återvinningsperioden.
- i) Om obetalda förseningsavgifter har kapitaliserats i institutets resultaträkning ska de läggas till institutets redovisning av exponeringar och förluster.
- j) När det gäller exponeringar mot företag, institut och nationella regeringar samt centralbanker ska de uppgifter som ligger till grund för LGD-skattningarna vara från minst en femårsperiod, som därefter ska öka med ett år för varje år som genomförande har skett tills en minimiperiod på sju år nåtts, och från minst en informationskälla. Om den tillgängliga observationsperioden omfattar en längre period för någon källa och dessa uppgifter är relevanta ska denna längre period användas.

2. När det gäller hushållsexponeringar kan instituten göra följande:

- a) Härleda LGD-skattningar från faktiska förluster och rimliga skattningar av PD-värden.
- b) Beakta ytterligare utnyttjanden av kreditmöjligheter antingen i sina konverteringsfaktorer eller i sina LGD-skattningar.
- c) Använda externa och interna referensuppgifter för att skatta LGD-värden när det gäller förvärvade hushållsfordringar.

När det gäller hushållsexponeringar ska LGD-skattningar baseras på uppgifter från minst en femårsperiod. Ett institut måste inte fästa lika stor vikt vid historiska uppgifter om senare uppgifter är en bättre förutsägende variabel när det gäller förlustnivåer. Förutsatt att instituten får tillstånd från de behöriga myndigheterna får de använda relevanta uppgifter för en period på två år när de tillämpar internmetoden. Denna period ska varje år förlängas med ett år tills det finns relevanta uppgifter för en period på fem år.

3. Europeiska bankmyndigheten ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange följande:

- a) Slaget, allvarligheten och varaktigheten av en ekonomisk nedgång i enlighet med punkt 1.
- b) Villkoren enligt vilka en behörig myndighet får tillåta ett institut i enlighet med punkt 2 att använda relevanta uppgifter för en period på två år när institutet tillämpar internmetoden.

Europeiska bankmyndigheten ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 31 december 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 178

Särskilda krav för egna skattningar av konverteringsfaktorer

1. Vid kvantifiering av de riskparametrar som hänger samman med olika riskklasser ska instituten iaktta följande särskilda krav för egna skattningar av konverteringsfaktorer:
 - a) Institutet ska skatta konverteringsfaktorer per exponeringsklass på grundval av de genomsnittliga faktiska konverteringsfaktorerna per exponeringsklass genom att använda det vägda genomsnittliga fallissemanget av alla observerade fallissemang i datakällorna.
 - b) Institutet ska använda skattningar av konverteringsfaktorer som är anpassade till en ekonomisk nedgång om de är försiktigare än det långfristiga genomsnittet. Om ett riskklassificeringssystem förväntas tillhandahålla löpande faktiska konverteringsfaktorer per riskklass över tiden ska instituten anpassa sina skattningar av riskparametrar per klass för att begränsa en ekonomisk nedgångs effekt på kapitalet.
 - c) Vid skattningar av konverteringsfaktorer ska instituten både före och efter att den händelse som utlöste fallissemanget inträffade beakta gäldenärens möjligheter till att ytterligare utnyttja sina kreditmöjligheter. Skattningar av konverteringsfaktorer ska innefatta en större försiktighetsmarginal om en större positiv korrelation rimligtvis kan förväntas mellan förekomsten av fallissemang och konverteringsfaktorns storlek.
 - d) Vid skattning av konverteringsfaktorer ska instituten beakta de särskilda riktlinjer och strategier som antagits med avseende på kontoövervakning och betalningshantering. Institutet ska även beakta om de har kapacitet och är beredda att förhindra ytterligare utnyttjanden av kreditmöjligheter under omständigheter som inte utgör betalningsinställelse, till exempel överträdelser av lånevillkor eller andra tekniskt betingade fallissemang.
 - e) Institutet ska ha inrättat lämpliga system och förfaranden för att övervaka exponeringsbelopp, aktuella utestående belopp på kontokrediter och förändringar av utestående belopp per gäldenär och per klass. Institutet ska dagligen kunna övervaka utestående belopp.
 - f) Om instituten använder olika skattningar av konverteringsfaktorer för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och interna syften ska detta dokumenteras och vara rimligt.
2. När det gäller exponeringar mot företag, institut och nationella regeringar samt centralbanker ska de uppgifter som ligger till grund för skattningarna av konverteringsfaktorer vara från minst en femårsperiod, som därefter ska öka med ett år för varje år som genomförande har skett tills en minimiperiod på sju år nås, och från minst en informationskälla. Om den tillgängliga observationsperioden omfattar en längre period för någon källa och dessa uppgifter är relevanta ska denna längre period användas.

3. När det gäller hushållsexponeringar får institut beakta ytterligare utnyttjanden av kreditmöjligheter antingen i sina konverteringsfaktorer eller i sina LGD-skattningar.

När det gäller hushållsexponeringar ska skattningar av konverteringsfaktorer baseras på uppgifter från minst en femårsperiod. Ett institut måste inte fästa lika stor vikt vid det krav på historiska uppgifter som avses i punkt 1 a om senare uppgifter är en bättre förutsäggande variabel när det gäller utnyttjande av krediter. Förutsatt att instituten får tillstånd från behöriga myndigheter får de använda relevanta uppgifter för en period på två år när de tillämpar internmetoden. Denna period ska varje år förlängas med ett år tills det finns relevanta uppgifter för en period på fem år.

4. Europeiska bankmyndigheten ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange följande:

- a) Slaget, allvarligheten och varaktigheten av en ekonomisk nedgång i enlighet med punkt 1.
- b) Villkoren enligt vilka en behörig myndighet får tillåta ett institut att använda relevanta uppgifter för en period på två år när institutet tillämpar internmetoden för första gången.

Europeiska bankmyndigheten ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 31 december 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 179

Krav för bedömning av garantiers och kreditderivats effekt för exponeringar mot företag, institut och nationella regeringar samt centralbanker när egna LGD-skattningar används samt för hushållsexponeringar

1. Följande krav ska gälla när det gäller godtagbara garantigivare och garantier:
 - a) Institutet ska ha klart specificerade kriterier för de slags garantigivare som de beaktar vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp.
 - b) Samma regler ska gälla för godtagna garantigivare som för gäldenärer enligt artiklarna 167, 168 och 169.
 - c) Garantin ska dokumenteras skriftligt, vara oåterkallelig från garantigivarens sida, gälla till dess att förpliktelsen är fullständigt återbetald (upp till beloppet för garantin och inom dess giltighetstid) och vara rättsligt bindande i förhållande till garantigivaren i en jurisdiktion där garantigivaren förfogar över tillgångar som kan pantsättas genom en verkställd dom. Villkorade garantier som är förenade med ej bindande villkor för garantigivaren kan godtas med de behöriga myndigheternas tillstånd. Kriterierna för riskklassificering ska på lämpligt sätt beakta alla eventuella minskningar av kreditreducerande effekter.

2. Ett institut ska förfoga över klart definierade kriterier för justering av riskklasser eller LGD-skattningar och, när det gäller hushållsfordringar och godtagbara förvärvade fordringar, kriterier för förfarandet för riskklassificering för att visa garantiernas effekter på beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp. Dessa kriterier ska uppfylla kraven i artiklarna 167–169.

Kriterierna ska vara rimliga och möjliggöra intuitiv förståelse. De ska beakta följande: om garantigivaren har kapacitet och är beredd att utföra sina förpliktelser enligt garantin, vid vilken tidpunkt garantigivaren förväntas betala, i vilken grad garantigivarens kapacitet att uppfylla sina förpliktelser korrelerar med gäldenärens kapacitet att återbetala och i vilken utsträckning det finns en kvarstående risk gentemot gäldenären.

3. Kraven för garantier i denna artikel ska även gälla för kreditderivat som refererar till ett namn. Vid bristande överensstämmelse mellan den underliggande förpliktelsen och kreditderivatets referensförpliktelse eller den förpliktelse som används för att fastställa om en kredithändelse har ägt rum ska kraven i artikel 211.2 tillämpas. När det gäller hushållsexponeringar och godtagbara förvärvade fordringar gäller denna punkt vid riskklassificering.

Kriterierna ska ta hänsyn till kreditderivatets utbetalningsstruktur och försiktigt bedöma dess effekt på storleken på och tidpunkterna för återvinning. Institutet ska beakta i vilken utsträckning andra former av kvarstående risk återstår.

4. De krav som anges i punkterna 1–3 ska inte gälla för garantier som tillhandahålls av institut, nationella regeringar och centralbanker samt företag som uppfyller kraven i artikel 197.1 g om institutet har fått tillstånd att tillämpa schablonmetoden för exponeringar mot sådana enheter i enlighet med artikel 145. I detta fall ska kraven i kapitel 4 gälla.
5. När det gäller hushållsgarantier ska även de krav som anges i punkterna 1–3 gälla vid riskklassificering och för skattning av PD-värden.
6. Europeiska bankmyndigheten ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange de villkor enligt vilka behöriga myndigheter får tillåta att villkorade garantier godtas.

Europeiska bankmyndigheten ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 31 december 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 180

Krav för förvärvade fordringar

1. Vid kvantifiering av de riskparametrar som hänger samman med olika riskklasser för förvärvade fordringar ska instituten se till att villkoren i punkterna 2–6 uppfylls.
2. Exponeringens struktur ska säkerställa att institutet under alla förutsebara omständigheter är faktisk ägare och kontrollerar alla kontanta överföringar inom ramen för fordringarna. Om gäldenären gör direkta betalningar till en säljare eller ett serviceföretag ska institutet regelbundet verifiera att betalningarna vidarebefordras fullständigt och enligt avtalsvillkoren. Institutet ska genom lämpliga förfaranden säkerställa att ägandet av fordringar och

inbetalningar är skyddat mot konkursförfaranden eller andra rättsliga anspråk som skulle kunna medföra betydande förseningar när det gäller långivarens förmåga att avveckla eller överlåta fordringarna eller behålla kontrollen över inbetalningarna.

3. Institutet ska övervaka både de förvärvade fordringarnas kvalitet och säljarens och serviceföretagets finansiella ställning, Följande ska gälla:
 - a) Institutet ska bedöma korrelationen mellan kvaliteten på de förvärvade fordringarna och säljarens och serviceföretagets finansiella ställning, och ha inrättat interna riktlinjer och förfaranden som tillhandahåller lämpliga säkerhetsåtgärder för att ge skydd mot oförutsedda händelser, däribland åsättande av intern riskklassificering för varje säljare och serviceföretag.
 - b) Institutet ska ha klara och effektiva riktlinjer och förfaranden för att fastställa säljares och serviceföretags godtagbarhet. Institutet eller dess ombud ska genomföra återkommande översyner av säljare och serviceföretag för att verifiera om deras rapporter är riktiga, upptäcka bedrägerier eller operativa brister och kontrollera kvaliteten på säljarens kreditpolicy och serviceföretagets urvalspolicy och urvalsförfarande. Resultaten av dessa översyner ska dokumenteras.
 - c) Institutet ska bedöma de förvärvade fordringsgruppernas särdrag, däribland överutlåning, historik vad gäller säljarens förfallna skulder, osäkra fordringar och reserver för osäkra fordringar, betalningsvillkor och eventuella motkonton.
 - d) Institutet ska ha effektiva riktlinjer och förfaranden för samlad övervakning av gäldenärskoncentrationer både inom grupper och på gruppöverskridande nivå vad gäller förvärvade fordringar.
 - e) Institutet ska se till att serviceföretaget tillhandahåller tillräckligt detaljerade rapporter i rätt tid om fordringarnas åldersstruktur och utspädning för att säkerställa överensstämmelse med institutets godtagbarhetskriterier och utbetalningspolicy för förvärvade fordringar, och tillhandahålla en effektiv metod för att övervaka och bekräfta säljarens försäljningsvillkor och utspädning.
4. Institutet ska ha system och förfaranden för att i ett tidigt skede upptäcka försämringar av säljarens finansiella ställning och de förvärvade fordringarnas kvalitet, och för att aktivt kunna ta itu med uppdykande problem. Institutet ska i synnerhet ha klara och effektiva riktlinjer, förfaranden och informationssystem för att övervaka överträdelser av lånevillkor, och klara och effektiva riktlinjer och förfaranden för att vidta rättsliga åtgärder och hantera problem i samband med förvärvade fordringar.
5. Institutet ska ha klara och effektiva riktlinjer och förfaranden för kontroll av förvärvade fordringar, krediter och kontanter. I de skriftliga interna riktlinjerna ska särskilt specificeras alla betydande delar i programmet för förvärvade fordringar, däribland utbetalningstakten, godtagna säkerheter, nödvändig dokumentation, koncentrationsbegränsningar och hantering av inbetalningar. Dessa delar ska ta lämplig hänsyn till alla relevanta och betydande faktorer, däribland säljarens och serviceföretagets finansiella ställning, riskkoncentrationer och tendenser vad gäller kvaliteten på de förvärvade fordringarna och på säljarens kundbas, och

interna system ska säkerställa att medel endast utbetalas mot noga specificerade säkerheter och dokumentation.

6. Institutet ska ha ett effektivt internt förfarande för att bedöma om alla interna riktlinjer och förfaranden iaktas. Förfarandet ska inbegripa regelbunden revision av alla kritiska moment i institutets program för förvärvade fordringar, verifiering av ansvarsfördelningen mellan för det första bedömningen av säljaren och serviceföretaget och bedömningen av gäldenären, och för det andra mellan bedömningen av säljaren och serviceföretaget och revisionen av säljaren och serviceföretaget i deras lokaler samt utvärdering av backoffice-transaktioner, med särskild inriktning på kvalifikationer, erfarenhet, bemanning och stödjande automatiska system.

UNDERAVSNITT 3

VALIDERING AV INTERNA SKATTNINGAR

Artikel 181

Validering av interna skattningar

Instituten ska validera sina interna skattningar i enlighet med följande krav:

- a) Institutet ska ha inrättat stabila system för att validera att riskklassificeringssystemen, förfarandena och skattningarna av alla relevanta riskparametrar är korrekta och förenliga inbördes. Den interna valideringsprocessen ska göra det möjligt för institutet att göra en konsekvent och meningsfull bedömning av funktionen hos de interna systemen för riskklassificering och riskskattning.
- b) Institutet ska regelbundet jämföra faktiska andelar fallissemang med skattade PD-värden för varje klass och, om de faktiska andelarna fallissemang ligger utanför klassens förväntade räckvidd, ska institutet särskilt analysera orsakerna till avvikelsen. Institut som använder egna skattningar av LGD-värden och konverteringsfaktorer ska även göra en liknande analys av dessa skattningar. Vid dessa jämförelser ska historiska uppgifter användas som omfattar en så lång period som möjligt. Institutet ska dokumentera de metoder och uppgifter som använts vid dessa jämförelser. Analyser och dokumentation ska uppdateras minst en gång per år.
- c) Institutet ska även använda andra kvantitativa valideringsinstrument och jämförelser med relevanta externa datakällor. Analysen ska baseras på uppgifter som är lämpliga för portföljen, uppdateras regelbundet och omfatta en relevant observationsperiod. Institutens interna bedömningar av funktionen hos deras riskklassificeringssystem ska baseras på en så lång period som möjligt.
- d) De metoder och uppgifter som används för kvantitativ validering ska vara konsekventa över tiden. Förändringar i fråga om skattningar, valideringsmetoder och valideringsuppgifter (både datakällor och berörda perioder) ska dokumenteras.
- e) Institutet ska ha sunda interna standarder för sådana fall när de faktiska PD-värdena, LGD-värdena, konverteringsfaktorerna och de totala förlusterna – om EL används – avviker från förväntningarna i tillräckligt hög grad för att skattningarnas validitet ska

ifrågasättas. Dessa standarder ska beakta konjunkturvariationer och liknande systematiska variationer vad gäller fall av fallissemang. Om de faktiska värdena fortsätter att vara högre än de förväntade värdena ska instituten justera skattningarna uppåt för att de ska avspegla deras erfarenheter vad gäller fallissemang och förluster.

UNDERAVSNITT 4

KRAV FÖR AKTIEEXPONERINGAR ENLIGT METODEN MED INTERNA MODELLER

Artikel 182

Kapitalkrav och riskkvantifiering

Vid beräkning av kapitalkrav ska instituten uppfylla följande krav:

- a) Skattningen av eventuell förlust ska vara stabil gentemot sådana ogynnsamma förändringar av marknadsvillkoren som är relevanta för den långfristiga riskprofilen för institutets specifika innehav. De uppgifter som används för att visa avkastningens fördelning ska representera den längsta urvalsperiod för vilken det finns tillgängliga och meningsfulla uppgifter för att avspegla institutets specifika aktieexponeringars riskprofil. Uppgifterna ska vara tillräckliga för att tillhandahålla försiktiga, statistiskt tillförlitliga och stabila förlustskattningar som inte enbart baseras på subjektiva eller skönsmässiga antaganden. Den använda datamängden ska ge en försiktig skattning av eventuella förluster under en relevant långfristig konjunkturcykel. Institutet ska kombinera empirisk analys av tillgängliga uppgifter med justeringar på grundval av en mängd faktorer för att uppnå realistiska och försiktiga modellresultat. När value at risk-modeller konstrueras för skattning av potentiella kvartalsförluster får instituten använda kvartalsuppgifter eller omvandla uppgifter med kortare tidshorisont till motsvarande kvartalsuppgifter med hjälp av en analytisk och empiriskt styrkt metod och genom välutvecklade och dokumenterade överläggningar och analyser. Denna metod ska tillämpas försiktigt och konsekvent över tiden. Om det bara finns begränsade relevanta uppgifter tillgängliga ska institutet tillämpa lämpliga försiktighetsmarginaler.
- b) De tillämpade modellerna ska på lämpligt sätt beakta alla betydande risker i samband med aktieavkastning, inbegripet både institutets aktieportföljs allmänna marknadsrisk och dess specifika riskexponering. De interna modellerna ska på lämpligt sätt förklara historiska prisvariationer, omfatta både storleken på och förändringen av sammansättningen av potentiella koncentrationer och vara stabil i förhållande till ogynnsamma omständigheter på marknaden. Den population riskexponeringar som förekommer i de uppgifter som använts för skattning ska svara mot, eller åtminstone vara jämförbara med, uppgifterna för institutets aktieexponeringar.
- c) Den interna modellen ska vara anpassad för riskprofilen och komplexiteten hos institutets aktieportfölj. Om ett institut har betydande innehav av värdepapper som är kraftigt icke-linjära till sin natur ska de interna modellerna utformas med lämplig hänsyn till de risker som hänger samman med dessa instrument.
- d) Rangordningen av enskilda positioner när det gäller fullmakter, marknadsindex och riskfaktorer ska vara rimlig, möjliggöra intuitiv förståelse och vara sund ur begreppsmässig synvinkel.

- e) Instituterna ska genom empiriska analyser visa riskfaktorernas lämplighet och kapacitet att omfatta både allmän och specifik risk.
- f) Skattningarna av volatiliteten på aktieexponeringarnas avkastning ska beakta relevanta och tillgängliga data, uppgifter och metoder. Interna uppgifter och uppgifter från externa källor, inbegripet sammanställda uppgifter, vilka granskats oberoende av varandra, ska användas.
- g) Ett rigoröst och heltäckande program för stresstest ska ha inrättats.

Artikel 183

Riskhanteringsförfarande och kontroller av riskhanteringen

Med avseende på utvecklingen och användningen av interna modeller för kapitalkrav ska instituten upprätta riktlinjer, förfaranden och kontroller för att säkerställa modellens och modellförfarandets integritet. Dessa riktlinjer, förfaranden och kontroller ska innefatta följande:

- a) Fullständig integrering av den interna modellen i institutets övergripande informationssystem för företagsstyrning och i hanteringen av aktieportföljen utanför handelslagret. Interna modeller ska integreras fullt ut i institutets infrastruktur för riskhantering, särskilt om de används för att mäta och bedöma aktieportföljens resultat (däribland det riskjusterade resultatet), allokera kapital till aktieexponeringar och utvärdera övergripande kapitalkrav och förfarandet för investeringsförvaltning.
- b) Fastställda förvaltningssystem, förfaranden och kontrollfunktioner för att säkerställa återkommande och oberoende översyn av alla element i det interna modellförfarandet, däribland godkännande av modellöversyner, prövning av indata till modellen och översyn av modellresultat, till exempel direkt verifiering av riskberäkning. Dessa översyner ska avse en bedömning av om indata till modellen och modellresultaten är riktiga, fullständiga och lämpliga samt vara inriktade på att finna och begränsa potentiella fel i samband med kända svagheter och att identifiera okända svagheter i modellen. Dessa översyner får genomföras av en intern oberoende enhet eller av en oberoende extern tredje part.
- c) Lämpliga system och förfaranden för övervakning av investeringsgränser och riskexponeringar avseende aktier.
- d) De enheter som ansvarar för utformning och tillämpning av modellen ska vara funktionellt oberoende av de enheter som ansvarar för förvaltningen av enskilda investeringar.
- e) De parter som ansvarar för någon del i modellförfarandet ska ha lämpliga kvalifikationer. Ledningen ska tilldela modellfunktionen personal med tillräckliga kvalifikationer och tillräcklig behörighet.

Artikel 184

Validering och dokumentation

Instituterna ska ha inrättat stabila system för att validera att de interna modellerna och modellförfarandena är precisa och konsekventa. Alla viktiga delar i de interna modellerna, modellförfarandet och valideringen ska dokumenteras.

Validering och dokumentation av institutens interna modeller och modellförfaranden ska ske på följande villkor:

- a) Institutet ska tillämpa det interna valideringsförfarandet för att bedöma de interna modellernas och förfarandenas resultat på ett konsekvens och meningsfullt sätt.
- b) De metoder och uppgifter som används för kvantitativ validering ska vara konsekventa över tiden. Förändringar i fråga om skattningar, valideringsmetoder och valideringsuppgifter, både i fråga om datakällor och berörda perioder, ska dokumenteras.
- c) Institutet ska regelbundet jämföra verklig aktieavkastning (som beräknats med hjälp av realiserade och orealiserade vinster och förluster) med modellernas skattningar. Vid dessa jämförelser ska historiska uppgifter användas som omfattar en så lång period som möjligt. Institutet ska dokumentera de metoder och uppgifter som används vid dessa jämförelser. Analyser och dokumentation ska uppdateras minst en gång per år.
- d) Institutet ska använda andra kvantitativa valideringsinstrument och jämförelser med externa datakällor. Analysen ska baseras på uppgifter som är lämpliga för portföljen, uppdateras regelbundet och omfatta en relevant observationsperiod. Institutets interna bedömningar av modellresultaten ska baseras på en så lång period som möjligt.
- e) Institutet ska ha sunda interna normer för att hantera fall där en jämförelse av den faktiska avkastningen med modellernas skattningar leder till ifrågasättande av skattningarnas giltighet eller modellen som sådan. Dessa normer ska beakta konjunkturvariationer och liknande systematiska variationer vad gäller aktieavkastningar. Alla justeringar av interna modeller som görs till följd av översyner ska dokumenteras och överensstämma med institutets normer för modellöversyn.
- f) Den interna modellen och det interna modellförfarandet ska dokumenteras, däribland de berörda parternas ansvar för modellförfarandet, godkännandet av modellen och modellöversynen.

UNDERAVSNITT 5

INTERN STYRNING OCH KONTROLL

Artikel 185 *Företagsstyrning*

1. Alla betydande delar i riskklassificerings- och skattningsförfarandena ska godkännas av institutets ansvariga ledning eller en kommitté som utsetts av denna och den verkställande ledningen. Dessa parter ska ha allmänna insikter om institutets riskklassificeringssystem och detaljerade kunskaper om de förvaltningsrapporter som hänger samman med dessa.
2. Den verkställande ledningen ska uppfylla följande krav:
 - a) Den ska underrätta den ansvariga ledningen eller den kommitté som utsetts av denna om betydande förändringar av eller undantag från fastställda riktlinjer som kan få betydande effekter på hur institutets riskklassificeringssystem fungerar.

- b) Den ska ha goda insikter om riskklassificeringssystemens utformning och funktion.
- c) Den ska löpande säkerställa att riskklassificeringssystemen fungerar korrekt.

Kreditriskkontrollenheterna ska regelbundet informera den verkställande ledningen om riskklassificeringsförfarandets resultat och områden som måste förbättras samt ge lägesrapporter om insatser för att förbättra tidigare identifierade svagheter.

- 3. En analys enligt internmetoden av institutets kreditriskprofil ska vara en viktig del av förvaltningsrapporteringen till dessa parter. Rapporterna ska minst innefatta riskprofil fördelad på klasser, förflyttning mellan klasser, skattning av de relevanta parametrarna per klass och jämförelser av faktisk andel fallissemang, och i den utsträckning egna skattningar används, faktiska av LGD-värden och konverteringsfaktorer med förväntningar och resultat av stresstest. Hur ofta rapportering ska äga rum beror på hur viktig informationen är och vilken slags information det gäller samt mottagarens nivå.
- 4. Europeiska bankmyndigheten ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att närmare fastställa kraven för ledningen, en av ledningen utsedd kommitté och den verkställande ledningen i denna artikel.

Europeiska bankmyndigheten ska överlämna de förslag till tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket till kommissionen senast den 31 december 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 186 *Kreditriskkontroll*

- 1. Kreditriskkontrollenheten ska vara oberoende av de personal- och ledningsfunktioner som ger upphov till eller förnyar exponeringar och som ska rapportera direkt till den verkställande ledningen. Enheten ska ansvara för riskklassificeringssystemets utformning eller urval, genomförande, kontroll och resultat. Den ska regelbundet utarbeta och analysera rapporter om riskklassificeringssystemets resultat.
- 2. Kreditriskkontrollenhetens eller kreditriskkontrollenheternas ansvarsområden ska innefatta följande:
 - a) Testning och övervakning av riskklasser.
 - b) Utarbetande och analys av sammanfattande rapporter om institutets riskklassificeringssystem.
 - c) Genomförandeförfaranden för att verifiera att definitionerna av riskklasser tillämpas konsekvent mellan olika avdelningar och geografiska områden.
 - d) Översyn och dokumentation av alla ändringar av riskklassificeringsförfarandet, däribland skälen till dessa ändringar.

- e) Översyn av riskklassificeringskriterierna för att utvärdera om de fortfarande uppfyller kraven för att förutsäga risk. Ändringar av riskklassificeringsförfarandet, riskklassificeringskriterier eller enskilda riskklassificeringsparametrar ska dokumenteras och bevaras.
 - f) Aktivt deltagande i utformning eller urval, genomförande och validering av modeller som används i riskklassificeringsförfarandet.
 - g) Kontroll och övervakning av modeller som används i riskklassificeringsförfarandet.
 - h) Löpande översyn och ändringar av modeller som används i riskklassificeringsförfarandet.
3. Institut som använder sammanställda uppgifter enligt artikel 175.2 och 175.3 får lägga ut följande uppgifter på entreprenad:
- a) Framtagande av information som är relevant för testning och övervakning av riskklasser.
 - b) Utarbetande av sammanfattande rapporter om institutets riskklassificeringssystem.
 - c) Framtagande av information som är relevant för översyn av riskklassificeringskriterier för att utvärdera om de fortfarande uppfyller kraven för att förutsäga risk.
 - d) Dokumentation av ändringar av riskklassificeringsförfarandet, riskklassificeringskriterier eller enskilda riskklassificeringsparametrar.
 - e) Framtagande av information som är relevant för löpande översyn och ändringar av modeller som används i riskklassificeringsförfarandet.
4. Institut som tillämpar punkt 3 ska se till att de behöriga myndigheterna har tillgång till all relevant information från den tredje parten som är nödvändig för att kunna undersöka om kraven efterlevs och att de behöriga myndigheterna får göra undersökningar på plats i samma utsträckning som inom institutet.

Artikel 187
Internrevision

Enheten för internrevision eller en annan likvärdig och oberoende revisionsenhet ska minst en gång per år göra en översyn av institutets riskklassificeringssystem och dess transaktioner, inbegripet kreditavdelningens verksamhet och skattningen av PD-, LGD- och EL-värden och konverteringsfaktorer. Vid översynen av de olika områdena ska alla tillämpliga krav vara uppfyllda.

Kapitel 4

Kreditriskreducering

AVSNITT 1

DEFINITIONER OCH ALLMÄNNA KRAV

Artikel 188 *Definitioner*

I detta kapitel gäller följande definitioner:

- (1) *utlånande institut*: det institut som har exponeringen i fråga.
- (2) *utlåning mot säkerhet*: alla transaktioner som ger upphov till en exponering med pantsäkerhet, men utan att institutet ges någon rätt att erhålla marginalsäkerhet minst en gång om dagen.
- (3) *kapitalmarknadsrelaterad transaktion*: alla transaktioner som ger upphov till en exponering med pantsäkerhet, varvid institutet ges rätt att erhålla marginalsäkerhet minst en gång om dagen.
- (4) *underliggande företag för kollektiva investeringar*: ett företag för kollektiva investeringar i vars aktier eller andelar ett annat företag för kollektiva investeringar har investerat.

Artikel 189 *Principer för erkännande av effekten av metoder för kreditriskreducering*

1. Ingen exponering, för vilken ett institut erhåller kreditriskreducering, får ge ett högre riskvägt exponeringsbelopp eller förväntat förlustbelopp än en i övrigt identisk exponering, för vilken ett institut inte har vidtagit några kreditriskreducerande åtgärder.
2. Om kreditriskskydd redan har beaktats i det riskvägda exponeringsbeloppet i enlighet med kapitel 2 eller kapitel 3, beroende på vad som är tillämpligt, ska inte instituten ta hänsyn till detta kreditriskskydd i beräkningarna enligt detta kapitel.
3. Om bestämmelserna i avsnitten 2 och 3 iakttas får instituten ändra beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden och beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp samt belopp för förväntade förluster enligt internmetoden i enlighet med bestämmelserna i avsnitten 4, 5 och 6.
4. Instituterna ska behandla kontanter, värdepapper eller råvaror som köpts, lånats eller mottagits inom ramen för en repa eller ett värdepappers- eller råvarulån som säkerhet.
5. Om ett institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden har mer än en form av kreditriskreducering som täcker en enskild exponering ska det göra följande två saker:

- a) Fördela exponeringen på de olika typerna av kreditriskreducerande instrument.
 - b) Beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet separat för varje del som erhållits enligt led a i enlighet med bestämmelserna i kapitel 2 och i detta kapitel.
6. Om ett institut som beräknar de riskvägda exponeringsbeloppen enligt schablonmetoden täcker en enskild exponering med kreditskydd från en enskild tillhandahållare av kreditriskskydd och detta skydd har olika löptider ska institutet göra följande två saker:
- a) Fördela exponeringen på de olika typerna av kreditriskreducerande instrument.
 - b) Beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet separat för varje del som erhållits i punkt a i enlighet med bestämmelserna i kapitel 2 och i detta kapitel.

Artikel 190

Principer för godtagbarheten av metoder för kreditriskreducering

1. Den teknik som det utlånande institutet använder för att skapa kreditriskskydd ska, liksom de åtgärder det utlånande institutet vidtar och de förfaranden och de riktlinjer som det tillämpar, resultera i ett system för kreditriskskydd som har rättsverkan och vars efterlevnad kan kontrolleras i alla relevanta jurisdiktioner.
2. Det utlånande institutet ska vidta alla behövliga åtgärder för att säkerställa att systemet för kreditriskskydd är effektivt och för att hantera risker i samband med systemet.
3. När det gäller förbetalt kreditriskskydd ska de tillgångar som ligger till grund för skyddet utgöra godtagbara tillgångar för kreditriskreducerande ändamål endast om de uppfyller följande två krav:
 - a) De finns med i förteckningen över godtagbara tillgångar i artiklarna 193–196.
 - b) De är tillräckligt likvida och deras värde över tiden är tillräckligt stabilt så att tillfredsställande säkerhet skapas i fråga om det uppnådda kreditriskskyddet, med beaktande av den metod som används för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och av i vilken utsträckning hänsyn får tas till skyddet.
4. När det gäller förbetalt kreditriskskydd ska det utlånande institutet ha rätt att vid fallissemang, insolvens eller konkurs – eller någon annan kredithändelse som anges i de handlingar som rör transaktionen – utan dröjsmål likvidera eller behålla de tillgångar som ligger till grund för säkerheten för gäldenären och i tillämpliga fall för den som innehar säkerheten. Korrelationsgraden mellan värdet av de tillgångar som ligger till grund för skyddet och gäldenärens kreditkvalitet ska inte vara för hög.
5. När det gäller obetalt kreditriskskydd ska en tillhandahållare av kreditriskskydd anses vara godtagbar först när följande villkor uppfylls:
 - a) Tillhandahållaren av kreditriskskydd finns med på förteckningen över godtagbara tillhandahållare av kreditskydd i avsnitt 2.

- b) Tillhandahållaren av kreditriskskydd är tillräckligt pålitlig.
 - c) Skyddsöverenskommelsen uppfyller alla de kriterier som anges i punkt 6.
6. När det gäller obetalt kreditriskskydd ska en skyddsöverenskommelse anses vara godtagbar först när följande två villkor uppfylls:
- a) Den finns med i förteckningen över godtagbara skyddsöverenskommelser i artiklarna 197–199.
 - b) Den har rättsverkan och dess efterlevnad kan kontrolleras i de relevanta jurisdiktionerna så att tillfredsställande säkerhet skapas i fråga om det uppnådda kreditriskskyddet, med beaktande av den metod som används för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och av i vilken utsträckning hänsyn får tas till skyddet.
7. Kreditriskskyddet ska uppfylla kraven i avsnitt 3.
8. Ett institut ska kunna visa för de behöriga myndigheterna att det har lämpliga riskhanteringsförfaranden för att kontrollera de risker som det kan exponeras för vid genomförande av kreditriskreducerande åtgärder.
9. Trots att förekomsten av kreditriskskydd har beaktats vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp och, i tillämpliga fall, förväntade förlustbelopp ska instituten fortsätta att göra fullständiga kreditriskbedömningar av den underliggande exponeringen och kunna visa de behöriga myndigheterna att detta krav är uppfyllt. När det gäller repor eller värdepappers- eller råvarulån ska den underliggande exponeringen, dock endast vid tillämpningen av denna punkt, anses vara exponeringens nettobelopp.
10. Europeiska bankmyndigheten ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange följande:
- a) Vad som utgör tillräckligt likvida tillgångar och när tillgångsvärden kan anses vara tillräckligt stabila vid tillämpning av punkt 3.
 - b) Vilken korrelationsgrad mellan värdet av de tillgångar som ligger till grund för skyddet och gäldenärens kreditkvalitet som anses vara för hög vid tillämpning av punkt 4.
 - c) När en tillhandahållare av kreditriskskydd ska anses vara tillräckligt pålitlig vid tillämpning av 5 b.

Europeiska bankmyndigheten ska utarbeta dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn och överlämna dem till kommissionen senast den 31 december 2013.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

AVSNITT 2

GODTAGBARA FORMER AV KREDITRISKSKYDD

UNDERAVSNITT 1

FÖRBETALT KREDITRISKSKYDD

Artikel 191

Nettning inom balansräkningen

Ett institut får tillämpa nettning inom balansräkningen av ömsesidiga fordringar mellan sig självt och dess motpart som en godtagbar form av kreditriskreducerande åtgärder.

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 192 är godtagbarheten begränsad till det ömsesidiga likviditetssaldot mellan institutet och motparten. Institut får endast ändra riskvägda exponeringsbelopp och, i relevanta fall, belopp för förväntade förluster för lån och insättningar som de själva har tagit emot och som omfattas av ett avtal om nettning inom balansräkningen.

Artikel 192

Ramavtal om nettning som täcker repor eller värdepappers- eller råvarulån eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner

Institut som tillämpar den fullständiga metoden för finansiella säkerheter enligt artikel 218 kan beakta effekterna av bilaterala avtal om nettning som täcker repor och värdepappers- och råvarulån eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner med en motpart. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 293 ska antagna säkerheter och värdepapper eller råvaror som lånats inom ramen för sådana avtal eller transaktioner uppfylla de krav på godtagbarhet för säkerheter som anges i artiklarna 193 och 194.

Artikel 193

Säkerheters godtagbarhet vid alla metoder

1. Institut kan använda följande poster som godtagbara säkerheter vid alla metoder:
 - a) Kontanta medel insatta hos det utlånande institutet eller kontantliknande instrument som innehas av detta.
 - b) Räntebärande värdepapper som emitterats av nationella regeringar eller centralbanker, om dessa värdepapper av ratinginstitut eller exportkreditorgan som erkänts i enlighet med kapitel 2 har tilldelats kreditbetyg som enligt Europeiska bankmyndighetens bedömning motsvarar steg 4 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt reglerna för riskvägning av exponeringar mot nationella regeringar och centralbanker enligt kapitel 2.
 - c) Räntebärande värdepapper som emitterats av institut, om dessa värdepapper av ett erkänt ratinginstitut har tilldelats ett kreditbetyg som enligt Europeiska bankmyndighetens

bedömning motsvarar steg 3 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt reglerna för riskvägning av exponeringar mot institut enligt kapitel 2.

- d) Räntebärande värdepapper som emitterats av andra enheter, om dessa värdepapper av ett erkänt ratinginstitut har tilldelats ett kreditbetyg som enligt Europeiska bankmyndighetens bedömning motsvarar steg 3 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt reglerna för riskvägning av exponeringar mot företag enligt kapitel 2.
 - e) Räntebärande värdepapper som av ett erkänt ratinginstitut tilldelats ett kortfristigt kreditbetyg som enligt Europeiska bankmyndighetens bedömning motsvarar steg 3 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt reglerna för riskvägning av kortfristiga exponeringar enligt kapitel 2.
 - f) Aktier eller konvertibla obligationer som ingår i ett centralt index.
 - g) Guld.
 - h) Värdepapperiseringspositioner som inte är återvärdepapperiseringspositioner, som har ett externt kreditbetyg av ett erkänt ratinginstitut som enligt Europeiska bankmyndighetens bedömning motsvarar steg 3 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt reglerna för riskvägning av värdepapperiseringsexponeringar enligt metoden i kapitel 5 avsnitt 3 underavsnitt 3.
2. Vid tillämpning av punkt 1 b ska ”räntebärande värdepapper som emitterats av nationella regeringar eller centralbanker” innefatta följande:
- a) Räntebärande värdepapper som emitterats av delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter, när exponeringar mot dessa behandlas som exponeringar mot den nationella regering inom vars jurisdiktion de är etablerade enligt artikel 110.2.
 - b) Räntebärande värdepapper som emitterats av offentliga organ och som behandlas som exponeringar mot nationella regeringar i enlighet med artikel 111.4.
 - c) Räntebärande värdepapper som emitterats av multilaterala utvecklingsbanker som åsätts 0 % riskvikt enligt artikel 112.2.
 - d) Räntebärande värdepapper som emitterats av internationella organisationer som åsätts 0 % riskvikt enligt artikel 113.
3. Vid tillämpning av punkt 1 c ska ”räntebärande värdepapper som emitterats av institut” innefatta följande:
- a) Andra räntebärande värdepapper emitterade av delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter än sådana exponeringar som behandlas som exponeringar mot den nationella regering inom vars jurisdiktion de är etablerade enligt artikel 110.
 - b) Räntebärande värdepapper som emitterats av offentliga organ, mot vilka exponeringar hanteras enligt artikel 111.1 och 111.2.
 - c) Räntebärande värdepapper som emitterats av multilaterala utvecklingsbanker som inte åsatts 0 % riskvikt enligt artikel 112.

4. Ett institut får använda räntebärande värdepapper som emitterats av andra institut och som saknar ett kreditbetyg av ett erkänt ratinginstitut som godtagbar säkerhet, om dessa räntebärande papper uppfyller följande krav:
- a) De är noterade på en erkänd börs.
 - b) De är betecknade som prioriterade fordringar.
 - c) Alla andra kreditvärderade emissioner med samma förmånsrätt av det emitterande institutet har ett kreditbetyg från ett erkänt ratinginstitut som av Europeiska bankmyndigheten har fastställts motsvara steg 3 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt reglerna för riskvägning av institutsexponeringar eller kortfristiga exponeringar enligt kapitel 2.
 - d) Det utlånande institutet har inga uppgifter som tyder på att kreditbetyget bör vara sämre än det som avses i led c.
 - e) Likviditeten på marknaden för instrumentet är tillräcklig för dessa syften.
5. Institut får använda andelar eller aktier i företag för kollektiva investeringar som godtagbara säkerheter när följande två villkor uppfylls:
- a) Andelarna eller aktierna har en daglig offentlig prisnotering.
 - b) Företagen investerar bara i instrument som är godtagbara för godkännande enligt punkterna 1 och 2.

Om ett företag för kollektiva investeringar investerar i aktier eller andelar i ett annat företag för kollektiva investeringar ska villkoren i i första stycket a och b även gälla för ett sådant underliggande företag för kollektiva investeringar.

Om ett företag för kollektiva investeringar använder derivatinstrument för att säkra tillåtna placeringar ska detta inte hindra andelar eller aktier i detta företag från att vara godtagbara som säkerheter.

6. Vid tillämpning av punkt 5 får institut, när ett företag för kollektiva investeringar eller något av dess underliggande företag för kollektiva investeringar inte bara får investera i instrument som är godtagbara enligt punkterna 1 och 4, använda andelar eller aktier i detta företag för kollektiva investeringar som säkerhet till ett belopp som motsvarar värdet av de godtagbara tillgångar som företag för kollektiva investeringar innehar, förutsatt att företaget eller något av dess underliggande företag för kollektiva investeringar har investerat i icke-godtagbara tillgångar i högsta tillåtna omfattning inom respektive mandat.

När icke-godtagbara tillgångar kan ha ett negativt värde på grund av skulder eller ansvarsförbindelser som följer av ägande ska instituten göra följande två saker:

- a) Beräkna de icke-godtagbara tillgångarnas totala värde.
- b) När beloppet i led a är negativt, dra av detta belopp från det totala värdet av de godtagbara tillgångarna.

7. Med avseende på punkt 1 b–e ska instituten tillämpa det minst fördelaktiga kreditbetyget, när en säkerhet har två kreditbetyg som gjorts av erkända ratinginstitut. Om en säkerhet har mer än två kreditbetyg från valbara ratinginstitut ska instituten tillämpa de två mest fördelaktiga kreditbetygen. Om de två mest fördelaktiga kreditbetygen skiljer sig åt ska instituten tillämpa det minst fördelaktiga av de två.
8. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange villkoren för fastställande av vad som utgör ett centralt index enligt punkt 1 f, artikel 194.1 a, artikel 219.1 och 219.4 och artikel 293.2 e.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2013.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1095/2010.

9. Europeiska bankmyndigheten ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn för att ange metoden för beräkning av det belopp av andelar eller aktier i ett företag för kollektiva investeringar som institut får använda som säkerhet i enlighet med punkt 6 och artikel 194.2.

Europeiska bankmyndigheten ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2013.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

10. Esma ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande för att ange följande:

- a) De centrala index som fastställts i enlighet med de villkor som avses i punkt 8.
- b) Erkända börser i enlighet med punkt 4 a och artikel 194.1, artikel 219.1 och 219.4, artikel 293.2 e, artikel 389.2 k, artikel 404.3 d, artikel 415.1 c och punkt 17 i del 3 i bilaga IV.

Esma ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 december 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1095/2010.

Artikel 194

Ytterligare godtagbara säkerheter enligt den fullständiga metoden för finansiella säkerheter

1. Utöver den säkerhet som fastställs i artikel 193, får ett institut som tillämpar den fullständiga metod för finansiella säkerheter som anges i artikel 218 använda följande poster som godtagbara säkerheter:
 - a) Aktier eller konvertibla obligationer som inte ingår i ett centralt index, men som handlas på en erkänd börs.

- b) Andelar eller aktier i företag för kollektiva investeringar, förutsatt att följande två villkor uppfylls:
 - i) Andelarna eller aktierna har en daglig offentlig prisnotering.
 - ii) Företag för kollektiva investeringar begränsar sig till att investera i instrument som är godtagbara för godkännande enligt artikel 193.1 och 193.2 och i sådana poster som avses i led a.

Om ett företag för kollektiva investeringar investerar i andelar eller aktier i ett annat företag för kollektiva investeringar ska villkoren i leden a och b även gälla för ett sådant underliggande företag för kollektiva investeringar.

Om ett företag för kollektiva investeringar använder derivatinstrument för att säkra tillåtna placeringar ska detta inte hindra andelar eller aktier i detta företag från att vara godtagbara som säkerheter.

- 2. När ett företag för kollektiva investeringar eller något underliggande företag för kollektiva investeringar inte bara får investera i instrument som är godtagbara för godkännande enligt artikel 193.1 och 193.2 och de poster som anges i punkt 1 a får instituten använda andelar eller aktier i detta företag för kollektiva investeringar som säkerhet till ett belopp som motsvarar värdet av de godtagbara tillgångar som det företaget innehar, förutsatt att företaget eller något av dess underliggande företag för kollektiva investeringar har investerat i icke-godtagbara tillgångar i högsta tillåtna omfattning inom respektive mandat.

När icke-godtagbara tillgångar kan ha ett negativt värde på grund av skulder eller ansvarsförbindelser som följer av ägande ska instituten göra följande två saker:

- a) Beräkna de icke-godtagbara tillgångarnas totala värde.
- b) När beloppet i led a är negativt, dra av detta belopp från det totala värdet av de godtagbara tillgångarna.

Artikel 195

Ytterligare godtagbara säkerheter enligt internmetoden

- 1. Utöver de säkerheter som fastställs i artiklarna 193–194 får institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt internmetoden även använda följande slag av säkerhet:
 - a) Säkerhet i form av fastigheter i enlighet med punkterna 2–6.
 - b) Fordringar i enlighet med punkt 7.
 - c) Övriga fysiska säkerheter i enlighet med punkterna 8 och 10.
 - d) Leasing i enlighet med punkt 9.

2. Bostadsfastigheter som är eller kommer att bli bebodda eller uthyrda av ägaren eller, när det gäller privata investeringsbolag, av förmånstagande ägare, och kommersiella fastigheter, inbegripet kontor och andra kommersiella lokaler, får användas som godtagbar säkerhet av instituten, såvida inte annat anges i artikel 119.2 och under förutsättning att följande båda villkor är uppfyllda:
 - a) Egendomens värde påverkas inte i väsentlig mån av gäldenärens kreditkvalitet. Institutet får göra undantag från att fastställa hur väsentlig påverkan är i situationer där rent makroekonomiska faktorer påverkar både egendomens värde och låntagarens utförande av sina förpliktelser.
 - b) Låntagarens risk påverkas inte i väsentlig mån av den underliggande egendomens eller det underliggande projektets resultat, utan av låntagarens underliggande kapacitet att återbetala skulden från andra källor. Återbetalningen av krediten påverkas således inte i väsentlig mån av kassaflöden som genereras av den underliggande egendom som ställts som säkerhet.
3. Institut får använda som godtagbar säkerhet i bostadsfastighet andelar i finska bostadsaktiebolag som är verksamma enligt den finska lagen om bostadsaktiebolag av år 1991 eller senare antagna författningar med motsvarande innehåll, i de fall då bostäderna är eller kommer att bli bebodda eller uthyrda av ägarna, förutsatt att villkoren i punkt 2 är uppfyllda.
4. Institut får använda som godtagbar säkerhet i kommersiella fastigheter andelar i finska bostadsaktiebolag som är verksamma enligt den finska lagen om bostadsaktiebolag av år 1991 eller senare antagna författningar med motsvarande innehåll, förutsatt att villkoren i punkt 2 är uppfyllda.
5. Institutet får göra undantag från punkt 2 b för exponeringar där säkerhet ställts i form av bostadsfastighet som är belägen inom en medlemsstats territorium, om de behöriga myndigheterna i denna medlemsstat har belägg för att den relevanta marknaden är välutvecklad och sedan länge etablerad inom detta territorium med förlustnivåer som inte överstiger någon av följande gränser:
 - a) Förlusterna på lån mot säkerhet i form av bostadsfastigheter upp till 80 % av marknadsvärdet eller 80 % av pantlånevärdet överstiger inte 0,3 % av de utestående lånen mot säkerhet i form av bostadsfastigheter under ett visst år, såvida inte annat föreskrivs enligt artikel 119.2.
 - b) De totala förlusterna på lån mot säkerhet i form av bostadsfastigheter överstiger inte 0,5 % av de utestående lånen mot säkerhet i form av bostadsfastigheter under ett visst år.
6. Institutet får göra undantag från punkt 2 b för kommersiella fastigheter som är belägna inom en medlemsstats territorium, om de behöriga myndigheterna i denna medlemsstat har belägg för att den relevanta marknaden är välutvecklad och sedan länge etablerad inom detta territorium med förlustnivåer som uppfyller följande båda villkor:

- a) Förlusterna på lån mot säkerhet i form av kommersiella fastigheter upp till 50 % av marknadsvärdet eller 60 % av pantlånevärdet överstiger inte 0,3 % av de utestående lånen mot säkerhet i form av kommersiella fastigheter under ett visst år.
- b) De totala förlusterna på lån mot säkerhet i form av kommersiella fastigheter överstiger inte 0,5 % av de utestående lånen mot säkerhet i form av kommersiella fastigheter under ett visst år.

Om något av villkoren i första stycket a och b inte är uppfyllt under ett visst år, får instituten inte tillämpa den behandling som anges i det stycket förrän båda villkoren är uppfyllda under ett senare år.

- 7. Fordringar som är anknutna till en kommersiell transaktion eller kommersiella transaktioner med en ursprunglig löptid på högst ett år får användas som godtagbara säkerheter av instituten. Godtagbara fordringar innefattar inte fordringar i samband med värdepapperiseringar, sekundärt deltagande och kreditderivat eller belopp som närstående parter är skyldiga.
- 8. De behöriga myndigheterna ska tillåta institut att som godtagbar säkerhet även använda fysiska säkerheter av annat slag än vad som anges i punkterna 2–6, under förutsättning att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Det finns belägg i form av ofta förekommande transaktioner för att det finns likvida marknader för en snabb och ekonomiskt effektiv avveckling av säkerheten. Institutet ska regelbundet göra en bedömning av huruvida detta villkor är uppfyllt och om det finns uppgifter som tyder på betydande förändringar på marknaden.
 - b) Säkerheten har väl etablerade offentligt tillgängliga marknadspriser. Institutet får betrakta marknadspriserna som väl etablerade om de hämtats från tillförlitliga informationskällor, såsom offentliga index, och återspeglar priset på transaktionerna under normala förhållanden. Institutet får betrakta marknadspriserna som offentligt tillgängliga om dessa priser är offentliggjorda och om det är enkelt att regelbundet få tillgång till dem utan några otillbörliga administrativa eller finansiella kostnader.
 - c) Institutet analyserar marknadspriserna samt den tid och de kostnader som krävs för att realisera säkerheten och den realiserade avkastningen från säkerheten.
 - d) Institutet kan styrka att den realiserade avkastningen från säkerheten inte understiger 70 % av säkerhetens värde i mer än 10 % av alla avvecklingar av säkerheter av ett visst slag. Om det finns en betydande volatilitet i marknadspriserna ska instituten visa på ett för de behöriga myndigheterna tillfredsställande sätt att instituten varit tillräckligt försiktiga i sin värdering av säkerheten.

Instituten ska dokumentera att de uppfyller villkoren i i första stycket a–d samt de villkor som anges i artikel 205.

När de tekniska standarder för genomförande som avses i punkt 10 har trätt i kraft ska de behöriga myndigheterna endast ge instituten tillstånd att använda de slags övriga fysiska säkerheter som omfattas av dessa standarder.

9. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 225.2 och om kraven i artikel 206 är uppfyllda, får exponeringar till följd av sådana transaktioner där ett institut hyr ut egendom till en tredje part behandlas på samma sätt som lån där säkerhet ställts i form av fastighet av samma slag som den uthyrda fastigheten.
10. Europeiska bankmyndigheten ska utarbeta förslag till tekniska standarder för genomförande där man anger vilka slag av fysiska säkerheter som uppfyller de villkor som avses i punkt 8 a och b, på grundval av de kriterier som fastställs i dessa led.

Europeiska bankmyndigheten ska överlämna sina förslag till tekniska standarder för genomförande till kommissionen senast den 31 december 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för genomförande som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 196 *Övrigt förbetalt kreditriskskydd*

Instituten får använda följande övrigt förbetalt kreditriskskydd som godtagbar säkerhet:

- a) Kontanta medel som är insatta hos eller kontantliknande instrument som innehas av ett institut som är tredje part på annan grund än ett depåförvaringsavtal och som är pantsatta till förmån för det utlånande institutet.
- b) Livförsäkringar som pantsatts hos det utlånande institutet.
- c) Instrument som emitterats av ett tredjepartsinstitut och som kommer att återköpas av detta institut på begäran.

UNDERAVSNITT 2 **OBETALT KREDITRISKSKYDD**

Artikel 197 *Tillhandahållare av kreditriskskydd som är godtagbara vid alla metoder*

1. Institut får använda följande parter som godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd:
 - a) Nationella regeringar och centralbanker.
 - b) Delstatliga eller lokala självstyrelseorgan eller myndigheter.
 - c) Multilaterala utvecklingsbanker.
 - d) Internationella organisationer, om exponeringar mot dem ska åsättas 0 % riskvikt enligt artikel 112.
 - e) Offentliga organ där fordringar på dem ska behandlas i enlighet med artikel 111.

- f) Institut.
 - g) Övriga företagsenheter, däribland moderföretag, dotterföretag och närstående företag till institutet, som uppfyller något av följande villkor:
 - i) Dessa övriga företagsenheter har ett kreditbetyg, tilldelat av ett erkänt ratinginstitut, som enligt Europeiska bankmyndigheten motsvarar steg 2 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt de regler för riskvägning av exponeringar mot företag som anges i kapitel 2.
 - ii) I fråga om institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt internmetoden, har dessa övriga företagsenheter inte tilldelats ett kreditbetyg av ett erkänt ratinginstitut men är internt klassificerade med en sannolikhet för fallissemang som motsvarar den kreditklassificering av ratinginstitutet som Europeiska bankmyndigheten har beslutat att ge steg 2 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt de regler för riskvägning av exponeringar mot företag som anges i kapitel 2.
2. Om ett institut beräknar riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt internmetoden ska garantigivaren, för att vara godtagbar tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd, vara internt klassificerad av institutet i enlighet med bestämmelserna i avsnitt 6 i kapitel 3.

Som godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd för instituten räknas även övriga finansiella institut som har tillstånd från, och som står under tillsyn av, de behöriga myndigheter som är ansvariga för tillståndsgivning och tillsyn över institut och som omfattas av tillsynskrav motsvarande de krav som tillämpas på institut.

De behöriga myndigheterna ska offentliggöra och uppdatera förteckningen över övriga godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd, eller vägledande kriterier för fastställandet av sådana övriga godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd, tillsammans med en beskrivning av de tillämpliga tillsynskraven, och överlämna förteckningen till de övriga behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 112 i direktiv [inserted by OP].

Artikel 198

Godtagbara tillhandahållare av kreditriskskydd enligt internmetoden som är berättigade till behandling enligt artikel 148.4

Ett institut får använda institut, försäkrings- och återförsäkringsföretag samt exportkreditorgan som godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd som är berättigade till behandling enligt artikel 148.4, om de uppfyller samtliga följande villkor:

- a) De har tillräcklig sakkunskap om tillhandahållande av obetalt kreditriskskydd.
- b) De omfattas av bestämmelser som motsvarar bestämmelserna i denna förordning eller hade, vid den tidpunkt då kreditriskskyddet tillhandahölls, av ett erkänt ratinginstitut tilldelats ett kreditbetyg, som enligt Europeiska bankmyndigheten motsvarar steg 3

eller högre på kreditkvalitetsskalan i enlighet med bestämmelserna om riskvägning av exponeringar mot företag i kapitel 2.

- c) De hade, vid den tidpunkt då kreditriskskyddet tillhandahölls, eller närsomhelst därefter, en intern riskklassificering som motsvarar ett PD-värde som inte överstiger det som gäller för steg 2 eller högre på kreditkvalitetsskalan i enlighet med bestämmelserna om riskvägning av exponeringar mot företag i kapitel 2.
- d) De har en intern riskklassificering som motsvarar ett PD-värde som inte överstiger det som gäller för steg 3 eller högre på kreditkvalitetsskalan i enlighet med bestämmelserna om riskvägning av exponeringar mot företag i kapitel 2.

Vid tillämpning av denna artikel ska det kreditriskskydd som tillhandahålls av exportkreditorgan inte omfattas av någon uttrycklig motgaranti från den nationella regeringen.

UNDERAVSNITT 3

KREDITDERIVAT

Artikel 199

Godtagbara kreditderivat

1. Som godtagbart kreditriskskydd får instituten använda följande slag av kreditderivat och instrument som kan bestå av sådana kreditderivat eller som har liknande ekonomisk effekt:
 - a) Kreditswappar.
 - b) Totalavkastningsswappar.
 - c) Kreditlänkade obligationer, i den utsträckning som de betalats med kontanter.

Om ett institut köper kreditriskskydd genom en totalavkastningsswap och redovisar nettobetalningarna för swappen som nettoinkomst, men inte redovisar motsvarande värdeminskning på den tillgång som är skyddad (antingen genom reducering av det verkliga värdet eller genom ett tillägg till reserverna), betecknas detta kreditriskskydd inte som godtagbart kreditriskskydd.

2. Om ett institut genomför en intern säkring med ett eller flera kreditderivat ska, för att kreditriskskyddet ska betecknas som godtagbart enligt detta kapitel, den kreditrisk som överförts till handelslagret föras över till en tredje part eller tredje parter.

Om en intern säkring har genomförts i enlighet med första stycket och kraven i underavsnitt 2 är uppfyllda, ska institutet tillämpa de regler som anges i avsnitt 4–6 för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp då dessa täcks av obetalt kreditriskskydd.

AVSNITT 3

KRAV

UNDERAVSNITT 1

FÖRBETALT KREDITRISKSKYDD

Artikel 200

Krav för avtal om nettning inom balansräkningen (som inte är ramavtal om nettning som täcker repor, värdepappers- eller råvarulån eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner)

Avtal om nettning inom balansräkningen, som inte är ramavtal om nettning som täcker repor, värdepappers- eller råvarulån eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner, ska betecknas som en godtagbar form av kreditriskreducering om följande villkor är uppfyllda:

- a) Dessa avtal har rättsverkan och deras efterlevnad kan kontrolleras i alla relevanta jurisdiktioner, inbegripet om motparten skulle bli insolvent eller gå i konkurs.
- b) Institutet ska när som helst kunna fastställa vilka tillgångar och skulder som omfattas av dessa avtal.
- c) Institutet ska genomföra löpande övervakning och kontroll av riskerna i samband med avslutandet av kreditriskskyddet.
- d) Institutet ska genomföra löpande övervakning och kontroll av de relevanta exponeringarna på nettobasis.

Artikel 201

Ramavtal om nettning som täcker repor eller värdepappers- eller råvarulån eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner

Ramavtal om nettning som täcker repor, värdepappers- eller råvarulån eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner ska betecknas som en godtagbar form av kreditriskreducering, om den säkerhet som tillhandahålls enligt dessa avtal uppfyller samtliga krav som avses i artikel 202.1 och om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) De har rättsverkan och deras efterlevnad kan kontrolleras i alla relevanta jurisdiktioner, inbegripet om motparten skulle bli insolvent eller gå i konkurs.
- b) De ger den icke-fallerande parten rätt att i god tid avbryta och slutavräkna alla transaktioner inom ramen för avtalet i händelse av ett fallissemang, exempelvis om motparten skulle gå i konkurs eller bli insolvent.
- c) De säkerställer nettning av vinster och förluster från transaktioner som slutavräknats ut enligt ett avtal så att den ena parten är skyldig den andra ett enda nettobelopp.

Artikel 202
Krav för finansiella säkerheter

1. Enligt alla metoder ska finansiella säkerheter och guld erkännas som godtagbar säkerhet om samtliga villkor som fastställs i punkterna 2–4 är uppfyllda.
2. Det får inte finnas väsentlig positiv korrelation mellan gäldenärens kreditkvalitet och säkerhetens värde.

Värdepapper som emitterats av gäldenären eller någon anknuten koncernenhet får inte betecknas som godtagbar säkerhet. Gäldenärens egna emissioner av täckta obligationer som uppfyller villkoren i artikel 124 betecknas emellertid som godtagbar säkerhet när de ställs som säkerhet för repor, förutsatt att de uppfyller villkoret i första stycket.

3. Institutet ska uppfylla alla kontraktsmässiga och lagstadgade krav och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att säkerhetsordningarna kan verkställas enligt den lagstiftning som är tillämplig på deras intresse i säkerheten.

Institutet ska ha genomfört tillräckliga rättsliga utredningar för att bekräfta att säkerhetsordningarna är verkställbara i alla relevanta jurisdiktioner. Vid behov ska de göra förnyade utredningar för att säkerställa att verkställbarheten består.

4. Institutet ska uppfylla följande operativa krav:
 - a) De ska dokumentera säkerhetsordningarna väl och ha tydliga och stabila förfaranden för avveckling av säkerheten vid lämplig tidpunkt.
 - b) De ska tillämpa stabila förfaranden för att kontrollera risker som uppstår till följd av användning av säkerheter, däribland risker för att kreditriskskyddet slår fel eller reduceras, värderingsrisker, risker i samband med avslutande av kreditriskskyddet, koncentrationsrisker till följd av användning av säkerheter och förenligheten med institutets övergripande riskprofil.
 - c) De ska ha dokumenterade riktlinjer och dokumenterad praxis för vilka slags säkerheter och vilka belopp som accepteras.
 - d) De ska beräkna marknadsvärdet för säkerheten och omvärdera den minst en gång i halvåret samt när de har anledning att tro att säkerhetens marknadsvärde har minskat betydligt.
 - e) Om säkerheten innehas av tredje part måste institutet vidta rimliga åtgärder för att säkerställa att den tredje parten skiljer säkerheten från sina egna tillgångar.
 - f) De ska se till att avsätta tillräckliga resurser för att marginalavtalen med motparter för OTC-derivat och värdepappersfinansiering ska fungera korrekt i fråga om tidsenlighet och korrekthet för utgående krav och svarstid för inkommande krav.
 - g) De ska ha riktlinjer för förvaltning av säkerheterna när det gäller kontroll, övervakning och rapportering av följande:

- i) Vilka risker marginalavtal medför för instituten.
 - ii) Koncentrationsrisken för vissa slags säkerheter i form av tillgångar.
 - iii) Återanvändningen av säkerheter, däribland potentiella likviditetsbortfall till följd av återanvändning av erhållna säkerheter från motparter.
 - iv) Överlämnandet av rättigheter till säkerheter som ställts till motparter.
5. Förutom att kraven i punkterna 1–4 ska vara uppfyllda, ska skyddets resterande löptid vara åtminstone lika lång som exponeringens återstående löptid för att finansiella säkerheter ska betecknas som godtagbara säkerheter enligt den förenklade metoden för finansiella säkerheter.

Artikel 203

Krav för säkerheter i form av fastigheter

1. För att fastigheter ska betecknas som godtagbar säkerhet måste samtliga krav som fastställs i punkterna 2–5 vara uppfyllda.
2. Följande krav ska vara uppfyllda när det gäller rättslig förutsebarhet:
 - a) En panträtt eller säkerhetsupplåtelse ska vara bindande i alla jurisdiktioner som är relevanta vid den tidpunkt då låneavtalet ingås, och panträtten eller säkerhetsupplåtelsen ska registreras på föreskrivet sätt vid lämplig tidpunkt.
 - b) Alla rättsliga krav för att fullborda panten ska vara uppfyllda.
 - c) Skyddsöverenskommelsen och det bakomliggande rättsliga förfarandet ska göra det möjligt för institutet att realisera skyddets värde inom en rimlig tidsram.
3. När det gäller kontroll av fastighetens värde och fastighetens värdering ska följande krav vara uppfyllda:
 - a) Institutet ska kontrollera fastighetens värde minst en gång per år för kommersiella fastigheter och en gång vart tredje år för bostadsfastigheter. Institutet ska genomföra kontrollerna oftare om marknadsvillkoren förändras avsevärt.
 - b) Om institutet har tillgång till uppgifter som visar att fastighetens värde kan ha sjunkit avsevärt i förhållande till de allmänna marknadspriserna, ska fastighetens värdering ses över av en värderingsman som har nödvändiga kvalifikationer, förmåga och erfarenhet för att utföra en värdering och som är oberoende i förhållande till kreditbeslutsförfarandet. För lån som överstiger 3 000 000 euro eller 5 % av institutets kapitalbas ska fastighetens värdering ses över av en sådan värderingsman minst vart tredje år.

Institutet får använda statistiska metoder för att kontrollera fastighetens värde och identifiera fastigheter som behöver omvärderas.

4. Institutet ska klart och tydligt dokumentera vilka slags bostadsfastigheter och kommersiella fastigheter de godtar och vilken utlåningspolicy de har i detta avseende.
5. Institutet ska ha inrättat förfaranden för att övervaka att den fastighet som tagits som säkerhet har lämplig skadeförsäkring.

Artikel 204
Krav för fordringar

1. Fordringar ska betecknas som godtagbar säkerhet om samtliga krav som fastställs i punkterna 2 och 3 är uppfyllda.
2. Följande krav ska uppfyllas när det gäller rättslig förutsebarhet:
 - a) Den rättsliga mekanism genom vilken säkerheten ställs till ett utlånande institut ska vara stabil och effektiv och säkerställa att detta institut har obestridlig rätt till avkastningen.
 - b) Institutet ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla alla lokala krav för att en panthavare ska ha möjlighet att tillgodogöra sig värdet av panten. De utlånande institutens fordran på den ställda säkerheten ska prioriteras, med förbehåll för att sådana fordringar fortfarande kan omfattas av de bestämmelser för prioriterade fordringsägares krav som föreskrivs i lagstiftningen.
 - c) Institutet ska ha genomfört tillräckliga rättsliga utredningar för att bekräfta att säkerhetsordningarna är verkställbara i alla relevanta jurisdiktioner.
 - d) De ska dokumentera sina säkerhetsordningar väl och ha tydliga och stabila förfaranden för indrivning av säkerheten vid läglig tidpunkt.
 - e) Institutet ska ha förfaranden som säkerställer uppfyllandet av alla rättsliga villkor som krävs för att förklara att ett fallissemang har inträffat och driva in säkerheten vid läglig tidpunkt.
 - f) Om en låntagare skulle befinna sig i betalningssvårigheter eller falla ska institutet ha laglig rätt att sälja eller åsätta fordringarna till andra parter utan samtycke från fordringarnas gäldenärer.
3. Följande krav ska uppfyllas när det gäller riskhantering:
 - a) Ett institut ska ha ett sunt förfarande för att fastställa kreditrisken i samband med fordringar. Ett sådant förfarande ska innefatta analyser av en låntagares verksamhet och bransch samt av de olika slags kunder med vilka denna låntagare gör affärer. Om ett institut förlitar sig på låntagaren när det gäller att fastställa kundernas kreditrisk ska institutet se över låntagarens kreditförfaranden för att förvissa sig om att de är sunda och trovärdiga.
 - b) Marginalen mellan exponeringsbeloppet och fordringarnas värde ska avspegla alla lämpliga faktorer, däribland indrivningskostnaden, koncentrationen inom den

fordringsgrupp som pantsatts av en enskild låntagare och eventuella koncentrationsrisker inom institutets totala exponeringar, utöver dem som kontrolleras genom institutets allmänna metoder. Institutet måste upprätthålla ett fortlöpande övervakningsförfarande som är anpassat till fordringarna. Dessutom ska de regelbundet se över överensstämmelsen med lånevillkor, miljöbegränsningar och övriga rättsliga krav.

- c) De fordringar som pantsatts av en låntagare ska vara diversifierade och inte vara otillbörligt korrelerade med låntagaren. Om det finns en väsentlig positiv korrelation ska institutet beakta riskerna i samband med fastställandet av marginaler för säkerhetsgruppen som helhet.
- d) Institutet får inte använda fordringar från närstående företag till låntagaren, däribland dotterbolag och anställda, som godtagbart kreditriskskydd.
- e) Institutet ska ha ett dokumenterat förfarande för indrivning av fordringar i kritiska situationer. Institutet ska ha erforderliga instrument för indrivning, även om de normalt sett förlitar sig på låntagaren när det gäller indrivningar.

Artikel 205

Krav för övriga fysiska säkerheter

Fysiska säkerheter som inte utgörs av fastigheter ska betecknas som godtagbara säkerheter i enlighet med internmetoden om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) De säkerhetsordningar enligt vilka den fysiska säkerheten tillhandahålls ett institut ska ha rättsverkan och vara verkställbara i alla relevanta jurisdiktioner och ska göra det möjligt för institutet att realisera säkerhetens värde inom en rimlig tidsram.
- b) Med undantag endast för sådana prioriterade fordringar med bättre rätt som avses i artikel 204.2 b får endast pantar med förmånsrätt eller säkerhetsupplåtelse betecknas som godtagbara säkerheter, och ett institut ska ha förmånsrätt framför alla övriga långivare till den realiserade avkastningen från säkerheten.
- c) Institutet ska kontrollera säkerhetens värde minst en gång per år. Institutet ska genomföra kontrollerna oftare om marknadsvillkoren förändras avsevärt.
- d) Låneavtalet ska innehålla detaljerade beskrivningar av säkerheten samt detaljerade specifikationer av hur förnyad värdering ska gå till och hur ofta den ska genomföras.
- e) Institutet ska dokumentera väl i interna riktlinjer och förfaranden som ska finnas tillgängliga för granskning vilka slag av fysisk säkerhet de accepterar samt riktlinjer och förfaranden i fråga om lämpligt belopp för varje slags säkerhet i förhållande till exponeringsbeloppet.
- f) I institutets kreditriktlinjer med avseende på transaktionsstrukturen ska man ta upp lämpliga krav på säkerheten i förhållande till exponeringsbeloppet, förutsättningarna för snabb avveckling av säkerheten, förutsättningarna för att objektivet fastställa ett pris eller marknadsvärde, hur ofta detta värde snabbt kan erhållas, inbegripet en fackmässig

bedömning eller värdering, och volatiliteten eller en skattning av volatiliteten när det gäller säkerhetens värde.

- g) I såväl den inledande som den förnyade värderingen ska fullt ut beaktas all försämring eller föråldring av säkerheten. Tidsaspekten måste beaktas särskilt när instituten värderar och omvärderar säkerheter som är utsatta för modeväxlingar eller som lätt föråldras.
- h) Institutet ska ha rätt att inspektera den erhållna säkerheten på plats. Institutet ska dessutom ha riktlinjer och förfaranden som beskriver hur de ska utöva sin rätt att genomföra inspektioner på plats.
- i) Den säkerhet som tas som skydd ska ha lämplig skadeförsäkring, och instituten ska ha förfaranden för att övervaka detta.

Artikel 206

Krav för att behandla exponeringar genom leasing som utlåning mot pantsäkerhet

Institutet ska behandla exponeringar till följd av leasingtransaktioner som utlåning mot pantsäkerhet i form av den egendom som hyrs ut när följande villkor är uppfyllda:

- a) Den aktuella egendomen uppfyller de villkor som anges antingen i artikel 203 eller i artikel 205 för att detta slags egendom ska betecknas som godtagbar säkerhet.
- b) Uthyraren har ett stabilt riskhanteringssystem med avseende på den hyrda tillgångens användning, läge, ålder och planerade användningstid, inbegripet lämplig övervakning av säkerhetens värde.
- c) Uthyraren har äganderätt till tillgången och kan i lämplig tid utöva sina rättigheter som ägare.
- d) Skillnaden mellan storleken på det utestående beloppet och säkerhetens marknadsvärde, om detta inte redan konstaterats vid beräkningen av LGD-värdet, är inte så stor att den kreditriskreducering som tillskrivits de uthyrda tillgångarna överdrivs.

Artikel 207

Krav för övrigt förbetalt kreditriskskydd

1. Kontanta medel som är insatta hos ett institut som är tredje part eller kontantliknande instrument som innehas av detta institut måste uppfylla följande villkor för att vara berättigade till den behandling som anges i artikel 227.1:
 - a) Låntagarens fordran mot tredjepartsinstitut ska vara pantsatt till förmån för eller överlåten på det utlånande institutet, och pantsättningen eller överlåtelsen ska ha rättsverkan och vara verkställbar i alla relevanta jurisdiktioner.
 - b) Pantsättningen eller överlåtelsen ska ha anmälts till det tredjepartsinstitutet.

- c) Som en följd av denna anmälan får tredjepartsinstitutet enbart göra betalningar till det utlåande institutet och får endast om det utlåande institutet på förhand gett sitt samtycke göra betalningar till andra parter.
 - d) Pantsättningen eller överlåtelsen är ovillkorlig och oåterkallelig.
2. Livförsäkringar som pantsatts hos det utlåande institutet ska betecknas som godtagbara säkerheter om samtliga följande villkor är uppfyllda:
- a) Livförsäkringen ska vara pantsatt till förmån för eller överlåten på det långivande institutet.
 - b) Det företag som tillhandahåller livförsäkringen ska ha underrättats om pantsättningen eller överlåtelsen, och som ett resultat av detta får företaget inte betala förfallna belopp enligt kontraktet utan att det utlåande institutet på förhand ger sitt samtycke.
 - c) Det utlåande institutet ska ha rätt att annullera försäkringen och erhålla återköpsvärdet om låntagaren skulle fallera.
 - d) Försäkringstagaren ska informera det utlåande institutet om alla eventuella uteblivna betalningar avseende försäkringen.
 - e) Kreditriskskyddet ska tillhandahållas för lånets hela löptid. Om detta inte är möjligt på grund av att försäkringsförhållandet upphör redan innan kreditförhållandet avslutas ska institutet se till att beloppet från försäkringen fungerar som säkerhet för institutet tills kreditavtalets löptid upphör.
 - f) Panträtten eller överlåtelsen ska ha rättsverkan och vara verkställbar i alla jurisdiktioner som är relevanta vid den tidpunkt då kreditavtalet ingås.
 - g) Det företag som tillhandahåller livförsäkringen ska uppge dess återköpsvärde, och detta värde går inte att reducera.
 - h) Det företag som tillhandahåller livförsäkringen ska på begäran erlagga återköpsvärdet vid läglig tidpunkt.
 - i) Betalning av återköpsvärdet får inte begäras utan att institutet på förhand ger sitt samtycke.
 - j) Det företag som tillhandahåller livförsäkringen ska omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG eller stå under tillsyn av en behörig myndighet i ett tredjeland vars former för tillsyn och regelgivning är minst likvärdiga med dem som tillämpas inom unionen.

UNDERAVSNITT 2

OBETALT KREDITRISKSKYDD OCH KREDITLÄNKADE OBLIGATIONER

Artikel 208

Gemensamma krav för garantier och kreditderivat

1. Om inte annat följer av artikel 209.1 ska följande villkor vara uppfyllda för att kreditriskskydd som härrör från en garanti eller ett kreditderivat ska betecknas som godtagbart obetalt kreditriskskydd:
 - a) Kreditriskskyddet ska vara direkt.
 - b) Kreditriskskyddets omfattning ska vara klart och tydligt definierad.
 - c) Avtalet om kreditriskskydd ska inte innehålla någon klausul vars uppfyllande ligger utanför långivarens direkta kontroll, och som
 - i) skulle göra det möjligt för tillhandahållaren av skyddet att ensidigt upphäva detta,
 - ii) skulle öka skyddets faktiska kostnader till följd av den skyddade exponeringens försämrade kreditkvalitet,
 - iii) skulle kunna befria tillhandahållaren av skyddet från skyldigheten att betala vid lämplig tidpunkt om den ursprungliga gäldenären inte fullgör en eller flera förfallna betalningar, eller om leasingkontraktet har löpt ut i syfte att erkänna garanterat restvärde enligt artiklarna 129.7 och 162.4,
 - iv) skulle kunna göra det möjligt för tillhandahållaren av skyddet att minska kreditriskskyddets löptid.
 - d) Kreditriskskyddet ska ha rättsverkan och vara verkställbart i alla jurisdiktioner som är relevanta vid den tidpunkt då kreditavtalet ingås.
2. Institutet ska visa de behöriga myndigheterna att det har inrättat system för att hantera potentiella riskkoncentrationer till följd av institutets användning av garantier och kreditderivat. Institutet ska kunna visa de behöriga myndigheterna hur dess strategi avseende användning av kreditderivat och garantier samverkar med dess hantering av den övergripande riskprofilen.
3. Institutet ska uppfylla alla kontraktsmässiga och lagstadgade krav och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att det obetalda kreditriskskyddet är verkställbart enligt den lagstiftning som är tillämplig på deras intresse i kreditriskskyddet.

Institutet ska ha genomfört tillräckliga rättsliga utredningar för att bekräfta att det obetalda kreditriskskyddet är verkställbart i alla relevanta jurisdiktioner. Vid behov ska de göra förnyade utredningar för att säkerställa att verkställbarheten består.

Artikel 209
Motgarantier från stater och andra offentliga organ

1. Institutet får behandla den exponering som anges i punkt 2 som om den vore skyddad genom en garanti som tillhandahållits av de organ som anges i nämnda punkt, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Motgarantin täcker fordringens alla kreditriskelement.
 - b) Både den ursprungliga garantin och motgarantin uppfyller de krav på garantier som anges i artiklarna 208 och 210.1, förutom att motgarantin inte behöver vara direkt.
 - c) Skyddet är stabilt och det finns inga tidigare belägg för att motgarantins täckning skulle vara mindre än den täckning som ges genom en direkt garanti från organet i fråga.
2. Den behandling som fastställs i punkt 1 ska tillämpas för exponeringar som skyddas genom en garanti som i sin tur skyddas genom en motgaranti av något av följande organ:
 - a) Nationell regering eller centralbank.
 - b) Delstatligt självstyrande organ eller lokal myndighet.
 - c) Offentliga organ där fordringar på dem behandlas som fordringar på den nationella regeringen i enlighet med artikel 111.4.
 - d) Multilateral utvecklingsbank eller internationell organisation som åsatts 0 % riskvikt enligt eller i kraft av kapitel 2.
 - e) Offentliga organ där fordringar på dem behandlas i enlighet med artikel 111.1 och 111.2.
3. Institutet ska tillämpa den behandling som anges i punkt 1 också för en exponering som inte är skyddad genom en motgaranti av något av organen i punkt 2, om denna exponerings motgaranti i sin tur är direkt skyddad genom en garanti av ett av de nämnda organen och om de villkor som nämns i punkt 1 är uppfyllda.

Artikel 210
Ytterligare krav på garantier

1. Garantier ska betecknas som godtagbart obetalt kreditriskskydd om samtliga villkor i artikel 208 och samtliga av följande villkor är uppfyllda:
 - a) Om motparten fallerar eller underlåter att betala så att garantin utlöses har det utlåande institutet rätt att vid lämplig tidpunkt kräva garantigivaren på förfallna belopp enligt den fordran avseende vilken skyddet är tillhandahållet, garantigivarens betalning får inte vara underordnad det faktum att det utlåande institutet först måste kräva gäldenären.

När det gäller ett obetalt kreditriskskydd som innefattar hypotekslån behöver kraven i artikel 208.1 c iii och i första stycket uppfyllas först inom 24 månader.

- b) Garantin är en tydligt dokumenterad förpliktelse som antagits av garantigivaren.
 - c) Det ena av följande villkor ska vara uppfyllt:
 - i) Garantin täcker alla slags betalningar som gäldenären förväntas göra avseende den berörda fordran.
 - ii) Om vissa betalningstyper är undantagna från garantin har det långivande institutet anpassat garantins värde för att avspegla den begränsade täckningen.
2. När det gäller garantier som tillhandahållits i samband med ömsesidiga garantisystem eller tillhandahållits av eller skyddas av en motgaranti av sådana organ som avses i artikel 209.1, kan kraven i punkt 1 a anses vara uppfyllda om ett av följande villkor är uppfyllt:
- a) Det utlånande institutet har rätt att från garantigivaren vid läglig tidpunkt erhålla en preliminär betalning som uppfyller de båda följande villkoren:
 - i) Den motsvarar en solid skattning av den ekonomiska förlust som sannolikt åsamkas det utlånande institutet, däribland förluster till följd av uteblivna räntebetalningar och andra slags betalningar som låntagaren är skyldig att göra.
 - ii) Den står i proportion till garantins täckning.
 - b) Det utlånande institutet ska kunna visa de behöriga myndigheterna att en sådan behandling rättfärdigas av garantins effekter, som även ska täcka förluster till följd av uteblivna räntebetalningar och andra slags betalningar som låntagaren är skyldig att göra.

Artikel 211

Ytterligare krav på kreditderivat

1. Kreditderivat ska betecknas som godtagbart obetalt kreditriskskydd om samtliga villkor i artikel 208 och samtliga av följande villkor är uppfyllda:
- a) De kredithändelser som anges i kreditderivatavtalet ska innefatta följande:
 - i) Uteblivna betalningar av förfallna belopp enligt villkoren för den underliggande förpliktelse som gäller vid tidpunkten för den uteblivna betalningen, med ett betalningsansånd som nära överensstämmer med eller är kortare än betalningsansåndet för den underliggande förpliktelsen.
 - ii) Gäldenärens konkurs, insolvens eller oförmåga att betala sina skulder eller underlåtenhet eller skriftligt medgivande om dennes allmänna oförmåga att betala sina skulder när de förfaller samt liknande händelser.

- iii) Omstrukturering av den underliggande förpliktelsen som innebär eftergift eller uppskjuten betalning av amortering, ränta eller avgifter som leder till en kreditförlust.
- b) Om kontantavveckling medges i kreditderivaten
 - i) ska instituten ha ett stabilt värderingsförfarande i syfte att skatta förlust på ett tillförlitligt sätt,
 - ii) ska det finnas en tydligt angiven period för att erhålla värderingar av den underliggande förpliktelsen efter en kredithändelse.
- c) Om skyddsköparens rättighet och kapacitet att överföra den underliggande förpliktelsen till tillhandahållaren av skyddet krävs för avveckling, ska villkoren för den underliggande förpliktelsen innebära att det eventuella samtycke som krävs för en sådan överföring inte får undanhållas utan skälig anledning.
- d) Identiteten för de parter som är ansvariga för att fastställa om en kredithändelse har ägt rum ska vara klart definierad.
- e) Fastställandet av kredithändelsen är inte bara kreditskyddstillhandahållarens ansvar.
- f) Köparen av skyddet ska ha rätt eller möjlighet att underrätta tillhandahållaren av skyddet om att en kredithändelse har ägt rum.

Om kredithändelserna inte innefattar omstrukturering av den underliggande förpliktelsen enligt led a iii får kreditriskskyddet ändå betecknas som godtagbart med förbehåll för att värdet minskas i enlighet med artikel 228.2.

2. För att obalans ska vara tillåten mellan den underliggande förpliktelsen och kreditderivatets referensförpliktelse, dvs. den förpliktelse som används för att fastställa värdet på kontantavvecklingen, eller mellan den underliggande förpliktelsen och den förpliktelse som används för att fastställa om en kredithändelse har ägt rum, måste följande båda villkor vara uppfyllda:
 - a) Referensförpliktelsen eller, i tillämpliga fall, den förpliktelse som används för att fastställa huruvida en kredithändelse har ägt rum likställs med eller efterställs den underliggande förpliktelsen.
 - b) Den underliggande förpliktelsen och referensförpliktelsen eller, i tillämpliga fall, den förpliktelse som används för att fastställa huruvida en kredithändelse har ägt rum har samma gäldenär och det finns rättsligt verkställbara korsvisa klausuler om fallissemang eller påskyndad betalning.

Artikel 212
Kvalifikationskrav för behandling enligt artikel 148.4

1. För att vara berättigat till behandling enligt artikel 148.4 ska kreditriskskydd genom en garanti eller ett kreditderivat uppfylla följande villkor:

- a) Den underliggande förpliktelsen ska vara något av följande:
 - i) En exponering mot företag enligt definitionen i artikel 142, dock inte försäkrings- eller återförsäkringsföretag.
 - ii) En exponering mot en regional regering, en lokal myndighet eller ett offentligt organ vilken inte behandlas som en exponering mot en nationell regering eller en centralbank i enlighet med artikel 142.
 - iii) En exponering mot ett litet eller medelstort företag vilken klassificeras som hushållsexponering enligt artikel 142.5.
- b) De underliggande gäldenärerna får inte ingå i samma företagsgrupp som tillhandahållaren av skyddet.
- c) Exponeringen är säkrad genom något av följande instrument:
 - i) Obetalda kreditderivat eller garantier som refererar till ett namn.
 - ii) Kreditderivat på första förfall.
 - iii) Kreditderivat på n:te förfall.
- d) Kreditriskskyddet ska uppfylla kraven i artiklarna 208, 210 och 211.
- e) I den riskvikt som gäller för exponeringen före tillämpningen av behandlingen enligt artikel 148.4 har man ännu inte tagit hänsyn till någon del av kreditriskskyddet.
- f) Institutet har rätt, och kan förvänta sig, att få betalning från tillhandahållaren av skyddet utan att vara tvunget att vidta rättsliga åtgärder för att erhålla betalning från motparten. Institutet ska i största möjliga utsträckning vidta åtgärder för att förvissa sig om att tillhandahållaren av kreditriskskyddet är villig att betala skyndsamt om en kredithändelse inträffar.
- g) Det förvärvade kreditriskskyddet ska täcka alla kreditförluster som uppstår för den säkrade delen av en exponering till följd av att någon av de i avtalet angivna kredithändelserna inträffar.
- h) Om betalningsstrukturen medger fysisk avveckling ska det finnas rättslig förutsebarhet avseende möjligheten att leverera ett lån, en obligation eller en ansvarsförbindelse.
- i) Om ett institut avser att leverera en annan skuldförbindelse än den underliggande exponeringen, ska det säkerställa att den levererbara förbindelsen är tillräckligt likvid, så att institutet kan förvärva den för leverans i enlighet med avtalet.
- j) Bestämmelserna och villkoren för kreditriskskyddet ska skriftligen bekräftas rättsligt av såväl tillhandahållaren av skyddet som institutet.
- k) Institutet har förfaranden för att kunna upptäcka en för hög korrelationsgrad mellan kreditvärdigheten hos en tillhandahållare av skydd och gäldenären till den

underliggande exponeringen till följd av att deras resultat är beroende av gemensamma faktorer utöver systemrisken.

- 1) När det gäller skydd mot utspädningsrisk får den som säljer förvärvade fordringar inte vara medlem i samma företagsgrupp som tillhandahållaren av skyddet.
2. Vid tillämpning av punkt 1 c ii ska instituten tillämpa den behandling som anges i artikel 148.4 på den tillgång i korgen som har det lägsta riskvägda exponeringsbeloppet.
3. Vid tillämpning av punkt 1 c iii är det erhållna skyddet endast berättigat till att komma i fråga enligt denna ram om ett godtagbart skydd mot (n-1):te fallissemang också har erhållits eller om (n-1) av tillgångarna i korgen redan har fallerat. Om så är fallet ska instituten tillämpa den behandling som anges i artikel 148.4 på den tillgång i korgen som har det lägsta riskvägda exponeringsbeloppet.

AVSNITT 4

BERÄKNING AV KREDITRISKREDUCERINGENS EFFEKTER

UNDERAVSNITT 1

FÖRBETALT KREDITRISKSKYDD

Artikel 213

Kreditlänkade obligationer

Investeringar i kreditlänkade obligationer som emitterats av det utlånande institutet får behandlas som kontant säkerhet vid beräkning av effekten av det förbetalda kreditriskskyddet i enlighet med detta underavsnitt, under förutsättning att den kreditwap som är inbäddad i den kreditlänkade obligationen betecknas som godtagbart obetalt kreditriskskydd.

Artikel 214

Nettning inom balansräkningen

Ut- och inlåning hos det utlånande institutet som är föremål för nettning inom balansräkningen ska behandlas som kontant säkerhet vid beräkning av effekten av förbetralt kreditriskskydd för den ut- och inlåning hos det utlånande institutet som är föremål för nettning inom balansräkningen och som är noterad i samma valuta.

Artikel 215

Volatilitetsjusteringar enligt schablonmetoden eller metoden för egna skattningar i fråga om ramavtal om nettning

1. När instituten beräknar det fullständigt justerade exponeringsvärdet (E*) för de exponeringar som omfattas av ett godtagbart ramavtal om nettning som täcker repor eller värdepappers- eller råvarulån eller övriga kapitalmarknadsrelaterade transaktioner, ska de beräkna de volatilitetsjusteringar som behövs antingen genom metoden för schabloniserade

volatilitetsjusteringar eller genom metoden för egna skattningar av volatilitetsjusteringar i enlighet med artiklarna 218–221 avseende den fullständiga metoden för finansiella säkerheter.

Vid tillämpning av metoden för egna skattningar ska samma villkor och krav gälla som för den fullständiga metoden för finansiella säkerheter.

2. Vid beräkning av E^* ska följande villkor vara uppfyllda:

- a) Institutet ska beräkna nettopositionen för varje grupp av värdepapper eller varje slag av råvara genom att subtrahera beloppet i led i från beloppet i led ii:
 - i) Det totala värdet av en grupp av värdepapper eller råvaror av samma slag, vilka lånats ut, sålts eller tillhandahållits enligt ramavtalet om nettning.
 - ii) Det totala värdet av en grupp av värdepapper eller råvaror av samma slag, vilka lånats, köpts eller tagits emot enligt avtalet.
- b) Institutet ska beräkna nettopositionen i varje annan valuta än avvecklingsvalutan för ramavtalet om nettning genom att subtrahera beloppet i led i från beloppet i led ii:
 - i) Det totala värdet av de värdepapper som är noterade i en viss valuta, och som lånats ut, sålts eller tillhandahållits enligt ramavtalet om nettning och det belopp i kontanter i samma valuta, som lånats ut eller överförts enligt avtalet.
 - ii) Det totala värdet av de värdepapper som är noterade i den aktuella valutan, och som lånats, köpts eller tagits emot enligt ramavtalet om nettning och det belopp i kontanter i samma valuta, som lånats eller tagits emot enligt avtalet.
- c) Institutet ska tillämpa den volatilitetsjustering som är lämplig för en viss grupp av värdepapper eller för en kontantposition på det absoluta värdet av den positiva eller negativa nettopositionen i värdepapperen i denna grupp.
- d) Institutet ska tillämpa valutakursriskens (fx) volatilitetsjustering på den positiva eller negativa nettopositionen i varje annan valuta än avvecklingsvalutan för ramavtalet om nettning.

3. Institutet ska beräkna E^* enligt följande formel:

$$E^* = \max \left\{ 0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i \right) + \sum_j |E_j^{sec}| \cdot H_j^{sec} + \sum_k |E_k^{fx}| \cdot H_k^{fx} \right\}$$

där

E_i = exponeringsvärdet för varje enskild exponering i enligt det avtal som skulle gälla i frånvaro av kreditriskskydd, då institutet beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden eller då institutet beräknar de riskvägda exponeringsbeloppen och de förväntade förlustbeloppen enligt internmetoden,

$C_i =$ värdet av de värdepapper i varje grupp eller de råvaror av samma slag som lånats, köpts eller tagits emot eller de kontanter som lånats eller tagits emot avseende varje exponering I,

$E_j^{sec} =$ nettopositionen (positiv eller negativ) i en viss grupp av värdepapper j,

$E_k^{fx} =$ den nettoposition (positiv eller negativ) i en viss valuta k, annan än avtalets avvecklingsvaluta, som beräknats enligt punkt 2 b,

$H_j^{sec} =$ den volatilitetsjustering som är lämplig för en viss grupp av värdepapper j, och

$H_k^{fx} =$ volatilitetsjustering för valutakursen avseende valutan k.

4. Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp för repor eller värdepappers- eller råvarulån eller andra kapitalmarknadstransaktioner som täcks av ramavtal om nettning ska instituten använda E^* , såsom det beräknas enligt punkt 3, som exponeringsvärde för den exponering mot motparten som härrör från de transaktioner som omfattas av ramavtalet om nettning vid tillämpning av artikel 108 enligt schablonmetoden eller kapitel 3 enligt internmetoden.
5. Vid tillämpning av punkterna 2 och 3 avses med ”grupp av värdepapper” sådana värdepapper som har emitterats av samma enhet, har samma emissionsdatum, löptid, villkor och bestämmelser och samma avvecklingsperioder som de som anges i artiklarna 219 och 220 i tillämpliga fall.

Artikel 216

Användning av metoden med interna modeller för ramavtal om nettning

1. Med de behöriga myndigheternas tillstånd får instituten, som ett alternativ till metoderna för schabloniserad volatilitetsjustering eller egna skattningar av volatilitetsjusteringar för beräkning av fullständigt justerat exponeringsvärde (E^*) till följd av ett godtagbart ramavtal om nettning som täcker repor, värdepappers- eller råvarulån eller andra kapitalmarknadsrelaterade transaktioner än derivattransaktioner, använda en metod baserad på interna modeller som beaktar korrelationseffekterna mellan värdepapperspositioner som omfattas av ramavtalet om nettning samt de berörda instrumentens likviditet.
2. Med de behöriga myndigheternas tillstånd får instituten också använda interna modeller för marginallånetransaktioner, om dessa transaktioner omfattas av ett bilateralt ramavtal om nettning som uppfyller kraven i avsnitt 7 i kapitel 6.
3. Ett institut får välja att använda en metod som är baserad på interna modeller oberoende av vilket val det har gjort mellan schablonmetoden och internmetoden för beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp. Om ett institut väljer att använda en metod som är baserad på interna modeller måste denna dock användas för alla motparter och värdepapper, med undantag för mindre väsentliga portföljer där det får använda metoden för schabloniserade

volatilitetsjusteringar eller metoden för egna skattningar av volatilitetsjusteringar i enlighet med artikel 215.

Institut som har fått tillstånd att använda en intern riskhanteringsmodell i enlighet med avdelning IV i kapitel 5 får använda metoden med interna modeller. Om ett institut inte har fått ett sådant tillstånd kan det fortfarande ansöka hos de behöriga myndigheterna om tillstånd att använda en metod med interna modeller vid tillämpning av denna artikel.

4. Ett institut ska bara få den behöriga myndighetens tillstånd att använda en metod med interna modeller om myndigheten är övertygad om att institutets system för hantering av risker till följd av transaktioner som täcks av ramavtalet om nettning är sunt ur begreppsmässig synvinkel och genomförs med integritet, och om att följande kvalitativa normer är uppfyllda:
 - a) Den interna riskberäkningsmodell som används för beräkning av transaktionernas potentiella prisvolatilitet ska vara väl integrerad i institutets dagliga riskhanteringsprocess och utgöra grunden för rapportering om institutets riskexponering till institutets högsta ledning.
 - b) Institutet ska ha en enhet för riskkontroll som uppfyller samtliga av följande krav:
 - i) Den ska vara oberoende av de enheter som bedriver handel och rapportera direkt till institutets högsta ledning.
 - ii) Den ska vara ansvarig för att utforma och genomföra institutets riskhanteringssystem.
 - iii) Den ska utarbeta och analysera dagliga rapporter om resultaten av riskberäkningsmodellen och om lämpliga åtgärder som ska vidtas avseende positionslimiter.
 - c) De dagliga rapporter som utarbetas av riskkontrollenheten ska ses över på en ledningsnivå som har tillräckliga befogenheter för att kunna genomdriva minskningar såväl i de positioner som tas som i institutets totala riskexponering.
 - d) Institutet ska i riskkontrollenheten ha tillräckligt många anställda med erfarenhet av användning av avancerade modeller.
 - e) Institutet ska ha fastställt förfaranden för övervakning och säkerställande av efterlevnaden av skriftligt fastlagda interna riktlinjer för och kontroller av riskberäkningssystemets funktion i dess helhet.
 - f) Institutets modeller ska ha visat sig ge en rimlig grad av noggrannhet hos riskberäkning genom kontrolltester av resultaten, vilket kan styrkas för uppgifter omfattande minst ett år.
 - g) Institutet ska återkommande genomföra rigorösa stresstester, och resultaten därav ska ses över av högsta ledningen och återspeglas i de riktlinjer och limiter som den fastställer.

- h) Institutet ska, som ett led i sin regelbundna internrevision, genomföra en oberoende översyn av riskberäkningssystemet. Denna översyn ska inbegripa både de enheter som bedriver handel och den oberoende riskkontrollenhetens verksamhet.
 - i) Institutet ska minst en gång om året se över sitt riskhanteringssystem.
 - j) Den interna modellen ska uppfylla kraven i artikel 286.8 och 286.9 samt i artikel 288.
5. Den interna riskberäkningsmodellen ska beakta tillräckligt många riskfaktorer för att fånga in alla väsentliga prISRISKEr.

Ett institut får använda empiriska korrelationer inom riskkategorier och mellan olika riskkategorier, om institutets system för att mäta korrelationer är sunt ur begräppsmässig synvinkel och genomförs med integritet.

6. Institut som använder metoden med interna modeller ska beräkna E^* enligt följande formel:

$$E^* = \max \left\{ 0, \left(\sum_i E_i - \sum_i C_i \right) + \text{potentiell värdeförändring} \right\}$$

där

E_i = exponeringsvärdet för varje enskild exponering i enligt det avtal som skulle gälla i frånvaro av kreditriskskydd, då institutet beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden eller då institutet beräknar de riskvägda exponeringsbeloppen och de förväntade förlustbeloppen enligt internmetoden, och

C_i = värdet av lånade, köpta eller mottagna värdepapper eller värdet av lånade eller mottagna kontanter avseende varje sådan exponering;

När instituten beräknar riskvägda exponeringsbelopp med hjälp av interna modeller ska de använda modellens resultat från föregående bankdag.

7. Beräkningen av potentiell värdeförändring enligt punkt 6 ska uppfylla följande krav:
- a) Den ska utföras minst en gång per dag.
 - b) Den ska grunda sig på ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall.
 - c) Den ska grunda sig på en avvecklingsperiod motsvarande fem dagar, utom när det gäller andra transaktioner än värdepappersrepor eller värdepapperslån där en avvecklingsperiod motsvarande tio dagar ska tillämpas.
 - d) Den ska grunda sig på en faktisk historisk observationsperiod på minst ett år, utom då en kortare observationsperiod är motiverad på grund av en betydande ökning av prisvolatiliteten.
 - e) Dataunderlaget för beräkningen ska uppdateras var tredje månad.

Om ett institut har en repa, ett värdepappers- eller råvarulån, en marginallånetransaktion eller liknande transaktion eller nettningsmängd som uppfyller kriterierna i artikel 279.2 och 279.3, ska kortaste innehavsperiod anpassas till den marginalriskperiod som skulle vara tillämplig enligt nämnda punkter i kombination med artikel 279.4.

8. Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp för repor eller värdepappers- eller råvarulån eller andra kapitalmarknadstransaktioner som täcks av ramavtal om nettnings ska instituten använda E^* , såsom det beräknas enligt punkt 6, som exponeringsvärde för den exponering mot motparten som härrör från de transaktioner som omfattas av ramavtalet om nettnings, vid tillämpning av artikel 108 enligt schablonmetoden eller kapitel 3 enligt internmetoden.
9. Europeiska bankmyndigheten ska utarbeta förslag till tekniska standarder för tillsyn där man ska ange
 - a) vad som avses med en mindre väsentlig portfölj enligt punkt 3,
 - b) vilka kriterier som ska avgöra huruvida en intern modell är sund ur begreppsmässig synvinkel och genomförs med integritet enligt punkterna 4 och 5.

Europeiska bankmyndigheten ska överlämna dessa förslag till tekniska standarder för tillsyn till kommissionen senast den 31 december 2014.

Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska standarder för tillsyn som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artiklarna 10–14 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 217 *Förenklad metod för finansiella säkerheter*

1. Institutet får endast använda den förenklade metoden för finansiella säkerheter om de beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden. Ett institut får inte använda både den förenklade och den fullständiga metoden för finansiella säkerheter i andra fall än de som avses i artiklarna 143.1 och 145.1. Institutet får inte tillämpa detta undantag selektivt i syfte att åstadkomma sänkta krav på kapitalbasen eller använda sig av tillsynsarbitrage.
2. Enligt den förenklade metoden för finansiella säkerheter ska instituten åsätta godtagbara finansiella säkerheter ett värde som motsvarar marknadsvärdet, vilket fastställs i enlighet med artikel 202.4 d.
3. För den andel exponeringsvärden där säkerhet ställts genom marknadsvärdet på en godtagbar säkerhet ska instituten ange den riskvikt som de skulle ange enligt kapitel 2, om det utlåande institutet vore direkt exponerat mot säkerhetsinstrumentet. Därvid ska exponeringsvärdet för en post utanför balansräkningen som ingår i förteckningen i bilaga I vara 100 % av postens värde i stället för det exponeringsvärde som anges i artikel 106.1.

Riskvikten för den andel där säkerhet ställts ska vara minst 20 %, förutom i de fall som anges i punkterna 4–6. För resten av exponeringsvärdet ska instituten ange den riskvikt som de skulle ange för en exponering utan säkerhet mot motparten enligt kapitel 2.

4. Institutet ska ange 0 % riskvikt för den andel av exponeringen där säkerhet ställts och när uppstår till följd av repor och värdepapperslån, vilka uppfyller kriterierna i artikel 222. Om motparten i transaktionen inte är en central marknadsaktör ska institutet ange 10 % riskvikt.
5. Institutet ska, i den utsträckning som säkerhet ställts, ange 0 % riskvikt för de exponeringsvärden som fastställts enligt kapitel 6 för de derivatinstrument som anges i bilaga II, som marknadsvärderas dagligen och för vilka säkerhet ställts i form av kontanter eller kontantliknande instrument såvida det inte förekommer någon valutaobalans.

Institutet ska, i den utsträckning som säkerhet ställts, ange 10 % riskvikt för exponeringsvärden för sådana transaktioner där säkerhet ställts genom räntebärande värdepapper som emitterats av nationella regeringar eller centralbanker och som åsätts 0 % riskvikt enligt kapitel 2.

6. För andra transaktioner än dem som avses i punkterna 4 och 5 får institutet ange 0 % riskvikt, om exponeringen och säkerheten är noterade i samma valuta och ett av följande villkor är uppfyllt:
 - a) Säkerheten är banktillgodohavanden eller ett kontantliknande instrument.
 - b) Säkerheten är i form av räntebärande värdepapper som emitterats av nationella regeringar eller centralbanker som är berättigade till 0 % riskvikt enligt artikel 109, och dess marknadsvärde har diskonterats med 20 %.
7. Vid tillämpning av punkterna 5 och 6 ska "räntebärande värdepapper som emitterats av nationella regeringar eller centralbanker" anses innefatta följande:
 - a) Räntebärande värdepapper som emitterats av delstatliga självstyrelseorgan eller lokala myndigheter när exponeringar mot dessa behandlas som exponeringar mot den nationella regering inom vars jurisdiktion de är etablerade enligt artikel 110.
 - b) Räntebärande värdepapper som emitterats av multilaterala utvecklingsbanker och som åsätts 0 % riskvikt enligt eller i kraft av artikel 112.2.
 - c) Räntebärande värdepapper som emitterats av internationella organisationer och som åsätts 0 % riskvikt enligt artikel 113.

Artikel 218

Fullständig metod för finansiella säkerheter

1. När det gäller värdering av finansiell säkerhet vid tillämpning av den fullständiga metoden för finansiella säkerheter ska institutet tillämpa volatilitetsjusteringar på säkerhetens marknadsvärde, i enlighet med artiklarna 219–222, för att beakta prisvolatiliteten.

Om säkerheten är noterad i en valuta som skiljer sig från den valuta i vilken den underliggande exponeringen är noterad, ska institutet lägga till en justering för valutavolatiliteten till den volatilitetsjustering som är tillämplig för säkerheten enligt artiklarna 219–222.

När det gäller transaktioner med OTC-derivat där säkerhet ställts genom nettningsavtal som erkänts av de behöriga myndigheterna enligt kapitel 6, ska instituten tillämpa en volatilitetsjustering som avspeglar valutavolatiliteten om den valuta som säkerheten är noterad i är en annan än avvecklingsvalutan. Instituterna ska endast tillämpa en volatilitetsjustering, även i de fall där flera valutor berörs av de transaktioner som täcks genom nettningsavtalet.

2. Instituterna ska beräkna det volatilitetsjusterade värdet på säkerheten (C_{VA}) enligt följande:

$$C_{VA} = C \cdot (1 - H_C - H_{fx})$$

där

C = säkerhetens värde,

H_C = den lämpliga volatilitetsjusteringen för säkerheten, beräknad enligt artiklarna 219 och 222, och

H_{fx} = den lämpliga volatilitetsjusteringen för valutaobalans, beräknad enligt artiklarna 219 och 222.

Vid beräkningen av det volatilitetsjusterade värdet på säkerheten ska instituten använda formeln i denna punkt när det gäller alla transaktioner utom de transaktioner som omfattas av erkända ramavtal om nettnings, på vilka bestämmelserna i artiklarna 215 och 216 är tillämpliga.

3. Instituterna ska beräkna det volatilitetsjusterade värdet på exponeringen (E_{VA}) enligt följande:

$$E_{VA} = E \cdot (1 + H_E)$$

där

E = exponeringsvärdet fastställt enligt kapitel 2 eller 3, beroende på vad som är tillämpligt, om exponeringen inte är täckt av någon säkerhet,

H_E = den lämpliga volatilitetsjusteringen för exponeringen, beräknad enligt artiklarna 219 och 222.

När det gäller transaktioner med OTC-derivat ska instituten beräkna E_{VA} enligt följande:

$$E_{VA} = E$$

4. Vid beräkning av E i punkt 3 ska följande gälla:

- a) För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden ska exponeringsvärdet för en post utanför balansräkningen som tas upp i bilaga I vara lika med 100 % av värdet på denna post i stället för det exponeringsvärde som anges i artikel 106.1.

- b) Institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt internmetoden ska beräkna exponeringsvärdet för de poster som tas upp i artikel 162.8–162.10 med konverteringsfaktorn 100 % i stället för de konverteringsfaktorer eller procentandelar som anges i nämnda punkter.
5. Vid beräkningen av exponeringens fullständigt justerade värde ska instituten ta hänsyn till både volatilitet och säkerhetens riskreducerande effekter enligt följande:

$$E^* = \max\{0, E_{VA} - C_{VAM}\}$$

där

$C_{VAM} = C_{VA}$ som justerats ytterligare med hänsyn till eventuell löptidsobalans enligt bestämmelserna i avsnitt 5, och

$E^* =$ det fullständigt justerade exponeringsvärdet.

6. Institutet får beräkna volatilitetsjusteringar genom att använda antingen den metod med schabloniserade volatilitetsjusteringar som beskrivs i artikel 219 eller den metod med egna skattningar som beskrivs i artikel 220.

Ett institut får välja mellan metoden med schabloniserade volatilitetsjusteringar och metoden med egna skattningar, oberoende av om institutet har valt schablonmetoden eller internmetoden för beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp.

Om institutet väljer metoden med egna skattningar ska det emellertid tillämpa denna metod på alla slags instrument, med undantag för mindre väsentliga portföljer där det får använda metoden med schabloniserade volatilitetsjusteringar.

7. Om säkerheten består av ett antal godtagbara poster ska instituten beräkna volatilitetsjusteringar enligt följande:

$$H = \sum_i a_i H_i$$

där

$a_i =$ andelen av värdet av en godtagbar post i förhållande till det totala värdet av säkerheten, och

$H_i =$ den volatilitetsjustering som är tillämplig för den godtagbara posten i.

Artikel 219

Schabloniserade volatilitetsjusteringar enligt den fullständiga metoden för finansiella säkerheter

1. I tabellerna 1–4 i denna punkt anges de volatilitetsjusteringar som instituten ska tillämpa enligt metoden för schabloniserade volatilitetsjusteringar, under förutsättning att omvärdering sker dagligen.

VOLATILITETJSUSTERINGAR

Tabell 1										
Kreditkvalitetsskala till vilken kreditklassificeringen av räntebärande värdepapper är knuten	Återstående löptid	Volatilitetsjusteringar för räntebärande värdepapper som emitterats av enheter som avses i artikel 193.1 b			Volatilitetsjusteringar för räntebärande värdepapper som emitterats av enheter som avses i artikel 193.1 c och d			Volatilitetsjusteringar för värdepapperiseringspositioner och som uppfyller kriterierna i artikel 193.1 h		
		20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)	20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)	20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)
1	≤ 1 år	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707	2,829	2	1,414
	> 1 ≤ 5 år	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657
	> 5 år	5,657	4	2,828	11,314	8	5,657	22,628	16	11,313
2-3	≤ 1 år	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414	5,657	4	2,828
	> 1 ≤ 5 år	4,243	3	2,121	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485
	> 5 år	8,485	6	4,243	16,971	12	8,485	33,942	24	16,970
4	≤ 1 år	21,213	15	10,607	Ingen uppgift	Ingen uppgift	Ingen uppgift	Ingen uppgift	Ingen uppgift	Ingen uppgift
	> 1 ≤ 5 år	21,213	15	10,607	Ingen uppgift	Ingen uppgift	Ingen uppgift	Ingen uppgift	Ingen uppgift	Ingen uppgift
	> 5 år	21,213	15	10,607	Ingen uppgift	Ingen uppgift	Ingen uppgift	Ingen uppgift	Ingen uppgift	Ingen uppgift

Tabell 2						
Kreditkvalitetsskala till vilken kreditklassificeringen av kortfristiga räntebärande värdepapper är knuten	Volatilitetsjusteringar för räntebärande värdepapper som emitterats av enheter med kortfristiga kreditklassificeringar som avses i artikel 193.1 b			Volatilitetsjusteringar för räntebärande värdepapper som emitterats av enheter med kortfristiga kreditklassificeringar som avses i artikel 193.1 c och d		
	20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)	20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)

1	0,707	0,5	0,354	1,414	1	0,707
2–3	1,414	1	0,707	2,828	2	1,414

Tabell 3			
Övriga slag av säkerheter och exponeringar			
	20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)
Aktier eller konvertibla obligationer som ingår i ett centralt index	21,213	15	10,607
Övriga aktier eller konvertibla obligationer som är noterade på en erkänd börs	35,355	25	17,678
Kontanter	0	0	0
Guld	21,213	15	10,607

Tabell 4		
Volatilitetsjusteringar för valutaobalans		
20 dagars avvecklingsperiod (i %)	10 dagars avvecklingsperiod (i %)	5 dagars avvecklingsperiod (i %)
11,314	8	5,657

2. Beräkningen av volatilitetsjusteringar i enlighet med punkt 1 ska uppfylla följande villkor:

- När det gäller utlåning mot säkerhet ska avvecklingsperioden vara 20 bankdagar.
- I fråga om repor, utom i den utsträckning som sådana transaktioner avser överföring av råvaror eller garanterade rättigheter avseende äganderätt till råvaror, och värdepapperslån ska avvecklingsperioden vara 5 bankdagar.
- När det gäller övriga kapitalmarknadsrelaterade transaktioner ska avvecklingsperioden vara 10 bankdagar.

Om ett institut har en transaktion eller nettningsmängd som uppfyller kriterierna i artikel 279.2 och 279.3 ska kortaste innehavsperiod anpassas till den marginalriskperiod som skulle vara tillämplig enligt nämnda punkter.

3. I tabellerna 1–4 i punkt 1 och i punkterna 4–6 är kreditklassificeringen av det räntebärande värdepapperet knuten till det kreditkvalitetssteg som Europeiska bankmyndigheten fastställt för kreditbetyget enligt kapitel 2.

Även artikel 193.7 ska tillämpas vid fastställandet av det kreditkvalitetssteg till vilket en kreditklassificering av det räntebärande papperet är knuten och som avses i första stycket.

4. När det gäller ej godtagbara värdepapper eller råvaror som lånats ut eller sålts inom ramen för repor eller värdepapperslån eller råvarulån ska volatilitetsjusteringen vara densamma som för aktier som inte ingår i ett centralt index och som är noterade på en erkänd börs.
5. När det gäller godtagbara andelar i företag för kollektiva investeringar ska volatilitetsjusteringen vara den vägda genomsnittliga volatilitetsjustering som skulle gälla med hänsyn till transaktionens avvecklingsperiod enligt punkt 2 för de tillgångar i vilka företaget har investerat.

Om de tillgångar i vilka företaget för kollektiva investeringar har investerat inte är kända för institutet ska volatilitetsjusteringen vara den högsta volatilitetsjustering som skulle gälla för alla de tillgångar i vilka företaget har rätt att investera.

6. När det gäller ej kreditvärderade räntebärande värdepapper som emitterats av institut och som uppfyller kriterierna för godtagbarhet enligt artikel 193.4 ska volatilitetsjusteringarna vara desamma som för värdepapper som emitterats av institut eller företag med ett externt kreditbetyg som fastställts motsvara steg 2 eller 3 på kreditkvalitetsskalan.

Artikel 220

Egna skattningar av volatilitetsjusteringar enligt den fullständiga metoden för finansiella säkerheter

1. De behöriga myndigheterna ska tillåta institut som uppfyller kraven i punkterna 2 och 3 att använda egna volatilitetsskattningar för att beräkna de volatilitetsjusteringar som ska tillämpas på säkerheter och exponeringar. Ett institut som fått tillstånd att använda egna volatilitetsskattningar får inte återgå till en annan metod, såvida inte institutet kan styrka att det finns goda skäl och förutsatt att de behöriga myndigheterna ger sitt tillstånd.

När det gäller räntebärande värdepapper som av ett erkänt ratinginstitut har fått ett kreditbetyg motsvarande ”investment grade” eller bättre får instituten göra en volatilitetsskattning för varje värdepapperskategori.

När det gäller räntebärande värdepapper som fått ett kreditbetyg lägre än ”investment grade” från ett erkänt ratinginstitut samt övriga godtagbara säkerheter ska instituten beräkna volatilitetsjusteringarna för varje enskild post.

Institut som använder metoden med egna skattningar ska skatta säkerhetens volatilitet eller valutaobalansen utan att beakta eventuella korrelationer mellan exponeringen utan säkerhet, säkerheten eller valutakurserna.

När det gäller att fastställa relevanta kategorier ska instituten beakta kategorin av värdepappersemitterat, extern kreditklassificering av värdepapperen samt deras återstående löptid och modifierade duration. Volatilitetsskattningarna ska vara representativa för de värdepapper som institutet har tagit upp i en kategori.

2. Beräkningen av volatilitetsjusteringar ska uppfylla följande kriterier:

- a) Institutet ska grunda beräkningen på ett 99-procentigt ensidigt konfidensintervall.
- b) Institutet ska grunda beräkningen på följande avvecklingsperioder:
 - i) 20 bankdagar för utlåning mot säkerhet.
 - ii) 5 bankdagar för repor, utom i den utsträckning som sådana transaktioner avser överföring av råvaror eller garanterade rättigheter avseende äganderätt till råvaror, och värdepapperslån.
 - iii) 10 bankdagar för övriga kapitalmarknadstransaktioner.
- c) Institutet får använda volatilitetsjusteringar som beräknats med kortare eller längre avvecklingsperioder som ökas eller minskas i enlighet med den avvecklingsperiod som anges i led b för transaktionen i fråga genom att använda följande formel för kvadratroten ur tidsperioden:

$$H_M = H_N \cdot \sqrt{\frac{T_M}{T_N}}$$

där

T_M = den relevanta avvecklingsperioden,

H_M = volatilitetsjusteringen baserad på avvecklingsperioden T_M , och

H_N = volatilitetsjusteringen baserad på avvecklingsperioden T_N .

- d) Institutet ska beakta att tillgångar med lägre kreditkvalitet har dålig likviditet. De ska justera avvecklingsperioden uppåt om det råder osäkerhet om säkerhetens likviditet. De ska även ta reda på om det finns historiska uppgifter som undervärderar den potentiella volatiliteten. Sådana fall ska hanteras med hjälp av ett stressscenario.
- e) Den historiska observationsperiod som instituten använder för beräkning av volatilitetsjusteringar ska vara minst ett år. När det gäller institut som använder ett viktningssystem eller andra metoder för den historiska observationsperioden ska den faktiska observationsperioden vara minst ett år. De behöriga myndigheterna får även kräva att ett institut beräknar sina volatilitetsjusteringar med en kortare observationsperiod, om de behöriga myndigheterna bedömer att detta är motiverat av en betydande ökning i prisvolatiliteten.

- f) Institutet ska minst en gång var tredje månad uppdatera dataunderlagen och beräkna volatilitetsjusteringarna. De ska även göra en ny bedömning av dataunderlagen varje gång marknadspriserna är föremål för betydande förändringar.
3. Skattningarna av volatilitetsjusteringarna ska uppfylla samtliga av följande kvalitativa kriterier:
- a) Ett institut ska använda volatilitetsskattningarna i den dagliga riskhanteringsprocessen, även avseende institutets interna exponeringslimiter.
 - b) Om den avvecklingsperiod som institutet använder i sin dagliga riskhantering är längre än den period som anges i detta avsnitt för transaktionstypen i fråga ska institutet öka volatilitetsjusteringarna i enlighet med den formel för kvadratroten ur tidsperioden som anges i punkt 2 c.
 - c) Institutet ska ha inrättat förfaranden för att övervaka och säkerställa efterlevnaden av dokumenterade riktlinjer och kontroller för funktionen hos systemet för skattning av volatilitetsjusteringar och för integrering av dessa skattningar i riskhanteringsförfarandet.
 - d) En oberoende översyn av institutets system för skattning av volatilitetsjusteringar ska ske regelbundet inom ramen för institutets interna revision. En översyn av det övergripande systemet för skattning av volatilitetsjusteringar och för integrering av dessa i institutets riskhantering ska ske minst en gång per år. Denna översyn ska gälla minst följande:
 - i) Integrering av skattade volatilitetsjusteringar i den dagliga riskhanteringen.
 - ii) Validering av betydande förändringar i förfarandet för skattning av volatilitetsjusteringar.
 - iii) Kontroll av konsekvens, aktualitet och tillförlitlighet när det gäller de datakällor som ligger till grund för systemet för skattning av volatilitetsjusteringar, däribland datakällornas oberoende.
 - iv) Riktighet och lämplighet vad gäller antagandena om volatilitet.

Artikel 221

Ökning av volatilitetsjusteringar enligt den fullständiga metoden för finansiella säkerheter

I artikel 219 anges de volatilitetsjusteringar som ett institut ska tillämpa när dagliga omvärderingar görs. Likaledes ska ett institut som i enlighet med artikel 220 använder sina egna skattningar av volatilitetsjusteringar först och främst beräkna dessa på grundval av daglig omvärdering. Om omvärdering inte sker lika ofta som varje dag ska institutet tillämpa större volatilitetsjusteringar. Institutet ska beräkna dessa genom att öka de dagliga omvärderingarna av volatilitetsjusteringarna med hjälp av följande formel för kvadratroten ur tidsperioden:

$$H = H_M \cdot \sqrt{\frac{N_R + (T_M - 1)}{T_M}}$$

där

H = den tillämpliga volatilitetsjusteringen,

H_M = volatilitetsjusteringen om det förekommer daglig omvärdering,

N_R = det faktiska antalet bankdagar mellan omvärderingarna, och

T_M = avvecklingsperioden för transaktionstypen i fråga.

Artikel 222

Villkor för tillämpning av 0 % volatilitetsjustering enligt den fullständiga metoden för finansiella säkerheter

1. I fråga om repor och värdepapperslån där ett institut tillämpar metoden med schabloniserade volatilitetsjusteringar enligt artikel 219 eller metoden med egna skattningar enligt artikel 220, och om villkoren i punkt 2 a–h är uppfyllda, får institutet tillämpa en volatilitetsjustering på 0 % i stället för de volatilitetsjusteringar som beräknats enligt artiklarna 219–221. Institut som använder den metod med interna modeller som anges i artikel 216 får inte tillämpa den behandling som fastställs i denna artikel.
2. Institut får tillämpa 0 % volatilitetsjustering om samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Både exponeringen och säkerheten ska vara kontanter eller räntebärande värdepapper som emitterats av nationella regeringar eller centralbanker enligt artikel 193.1 b och som är berättigade till 0 % riskvikt enligt kapitel 2.
 - b) Både exponeringen och säkerheten ska vara noterade i samma valuta.
 - c) Transaktionens löptid är högst en dag eller är både exponeringen och säkerheten föremål för daglig marknadsvärdering eller omprövning av marginalsäkerhet.
 - d) Tiden mellan det senaste fastställandet av marknadsvärdet före motpartens underlåtenhet att ompröva marginalsäkerheten och avvecklingen av säkerheten får inte vara längre än fyra bankdagar.
 - e) Transaktionen ska avvecklas genom ett beprövat avvecklingssystem för den typen av transaktioner.
 - f) Den dokumentation som avser avtalet eller transaktionen ska vara standarddokument för repor eller värdepapperslån i de berörda värdepapperen.
 - g) Transaktionen ska regleras genom dokumentation där det anges att transaktionen omedelbart kan sägas upp om motparten inte lyckas uppfylla en förpliktelse att tillhandahålla kontanter eller värdepapper eller tillhandahålla marginal eller fallerar på annat sätt.

- h) De behöriga myndigheterna ska betrakta motparten som en central marknadsaktör.
3. De centrala marknadsaktörer som avses i punkt 2 h ska innefatta följande enheter:
- a) De enheter som nämns i artikel 193.1 b mot vilka exponeringar åsätts riskvikt 0 % enligt kapitel 2.
 - b) Institut.
 - c) Övriga finansiella företag, däribland försäkringsföretag, mot vilka exponeringar åsätts riskvikt 20 % enligt schablonmetoden eller som, när det gäller institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt internmetoden, inte har tilldelats något kreditbetyg av ett erkänt ratinginstitut, och som är internt klassificerade med en sannolikhet för fallissemang som motsvarar den kreditklassificering från ratinginstitut som Europeiska bankmyndigheten har beslutat att ge steg 2 eller högre på kreditkvalitetsskalan enligt reglerna för riskvägning av exponeringar mot företag enligt kapitel 2.
 - d) Reglerade företag för kollektiva investeringar som är underkastade särskilda kapitalkrav eller begränsningar avseende skuldsättningsgraden.
 - e) Reglerade pensionsfonder.
 - f) Erkända clearingorganisationer.

Artikel 223

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt den fullständiga metoden för finansiella säkerheter

1. Enligt schablonmetoden ska instituten använda E^* beräknat enligt artikel 218.5 som exponeringsvärde vid tillämpningen av artikel 108. I fråga om sådana poster utanför balansräkningen som tas upp i bilaga I ska instituten tillämpa procentandelarna i artikel 106.1 på värdet E^* för att komma fram till exponeringsvärdet.
2. Enligt internmetoden ska instituten använda faktisk LGD (LGD^*) beräknat enligt denna punkt som LGD vid tillämpning av kapitel 3. Institutet ska beräkna LGD^* enligt följande:

$$LGD^* = LGD \cdot \frac{E^*}{E}$$

där

LGD = den LGD som skulle gälla för exponeringen enligt kapitel 3 om exponeringen inte var täckt av någon säkerhet,

E = det exponeringsvärde som anges i artikel 29.2.

E^* = fullständigt justerat exponeringsvärde beräknat enligt artikel 29.2.

Artikel 224

Värderingsprinciper för övriga godtagbara säkerheter enligt internmetoden

1. Säkerheter i form av fastigheter ska värderas av en oberoende värderingsman till ett värde som överensstämmer med eller är lägre än marknadsvärdet. Ett institut ska kräva att den oberoende värderingsmannen dokumenterar marknadsvärdet på ett klart och tydligt sätt.

I de medlemsstater som har fastställt strikta kriterier för bedömning av pantlånevärdet i lagar och andra föreskrifter får fastigheten i stället värderas av en oberoende värderingsman till ett värde som överensstämmer med eller är lägre än pantlånevärdet. Den oberoende värderingsmannen får inte ta med spekulativa faktorer i bedömningen av pantlånevärdet och ska dokumentera detta värde på ett klart och tydligt sätt.

Säkerhetens värde ska vara marknadsvärdet eller pantlånevärdet minskat på lämpligt sätt för att avspegla resultaten av den övervakning som krävs enligt artikel 203.3 och för att beakta eventuella fordringar på fastigheten med bättre rätt.

2. Fordringar ska värderas till de belopp som de uppgår till.
3. Instituterna ska värdera de fysiska säkerheter som inte är fastigheter till respektive marknadsvärde, vilket instituten ska ange som det uppskattade värdet till vilket egendomen skulle kunna säljas av en villig säljare till en i förhållande till honom eller henne oberoende och villig köpare på värderingsdagen.

Artikel 225

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp för övriga godtagbara säkerheter enligt internmetoden

1. Instituterna ska använda LGD* beräknat i enlighet med denna punkt och punkt 2 som LGD vid tillämpning av kapitel 3.

Om förhållandet mellan säkerhetens värde och exponeringsvärdet ger ett lägre värde än den miniminivå på säkerhet som krävs för exponeringen (C*) enligt tabell 5, ska LGD* vara det LGD-värde som fastställs i kapitel 3 för exponeringar utan säkerhet mot motparten. Därvid ska instituten beräkna exponeringsvärdet för de poster som tas upp i artikel 162.8–162.10 med konverteringsfaktorn eller procentandelen 100 % i stället för de konverteringsfaktorer eller producentandelar som anges i nämnda punkter.

Om förhållandet mellan säkerhetens värde och exponeringsvärdet överstiger ett andra, högre tröskelvärde för C** enligt tabell 5 ska LGD* vara det värde som anges i tabell 5.

Om den nivå på ställd säkerhet C** som krävs inte uppnås avseende exponeringen som helhet ska instituten betrakta exponeringen som två exponeringar, dvs. en som motsvarar den del som uppfyller den nivå på ställd säkerhet C** som krävs och en som motsvarar den återstående delen.

2. I tabell 5 i denna punkt anges de tillämpliga LGD*-värdena och de säkerhetsnivåer som krävs för de delar av exponeringarna där säkerhet ställs:

Tabell 5				
Minimivärde på LGD för de delar av exponeringar där säkerhet ställs				
	LGD* vid icke- efterställda fordringar eller villkorade fordringar	LGD* vid efterställda fordringar eller villkorade fordringar	Miniminivå på ställd säkerhet som krävs för exponeringen (C*)	Miniminivå på ställd säkerhet som krävs för exponeringen (C**)
Fordringar	35 %	65 %	0 %	125 %
Bostadsfastigheter /kommersiella fastigheter	35 %	65 %	30 %	140 %
Övriga säkerheter	40 %	70 %	30 %	140 %

3. Som ett alternativ till behandlingen i punkterna 1 och 2 och om inte annat följer av artikel 119.2, får instituten inom ramen för begränsningarna i artikel 120.2 d respektive 121.2 d ange 50 % riskvikt för den del av exponeringen där säkerhet är ställd i sin helhet genom bostadsfastighet eller kommersiell fastighet, som är belägen inom en medlemsstats territorium där samtliga villkor i artikel 195.6 är uppfyllda.

Artikel 226

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp när det gäller blandade säkerhetstyper

1. Ett institut ska beräkna det LGD*-värde som ska användas som LGD vid tillämpning av kapitel 3 i enlighet med punkterna 2 och 3 om båda följande villkor är uppfyllda:
 - a) Institutet använder internmetoden för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp.
 - b) En exponering har säkrats genom både finansiella och andra godtagbara säkerheter.
2. Institutet ska vara skyldiga att dela upp exponeringens volatilitetsjusterade värde, dvs. exponeringens värde efter den volatilitetsjustering som anges i artikel 218.5, i olika delar, för att visa den del som täcks av godtagbara finansiella säkerheter, den del som täcks av fordringar, den del som täcks av kommersiella fastigheter eller bostadsfastigheter, den del som täcks av övriga godtagbara säkerheter och den del som inte täcks av någon säkerhet.
3. Institutet ska beräkna LGD* separat för varje exponeringsdel som fastställs enligt punkt 2 i enlighet med de relevanta bestämmelserna i detta kapitel.

Artikel 227
Övrigt förbetalt kreditriskskydd

1. Om villkoren i artikel 207.1 är uppfyllda får insättningar hos institut som är tredje part behandlas som en garanti av det institut som är tredje part.
2. Om villkoren i artikel 207.2 är uppfyllda ska instituten tillämpa följande behandling för den exponeringsdel som har säkerhet i gällande återköpsvärde för livförsäkringar som pantsatts hos det utlånande institutet:

- a) Om institutet tillämpar schablonmetoden för exponeringen ska riskvägningen ske med de riskvikter som anges i punkt 3.
- b) Om institutet tillämpar internmetoden för exponeringen men inte använder egna skattningar av LGD ska exponeringen åsättas ett LGD på 40 %.

I händelse av valutaobalans ska instituten minska det gällande återköpsvärdet i enlighet med artikel 228.3, och värdet av kreditriskskyddet ska vara lika med livförsäkringens gällande återköpsvärde.

3. Vid tillämpning av punkt 2 a ska instituten ange följande riskvikter utifrån den riskvikt som tilldelats en icke-efterställd exponering utan säkerhet mot det företag som tillhandahåller livförsäkringen:
 - a) Riskvikten 20 %, om den icke-efterställda exponeringen utan säkerhet mot det företag som tillhandahåller livförsäkringen har tilldelats riskvikten 20 %.
 - b) Riskvikten 35 %, om den icke-efterställda exponeringen utan säkerhet mot det företag som tillhandahåller livförsäkringen har tilldelats riskvikten 50 %.
 - c) Riskvikten 70 %, om den icke-efterställda exponeringen utan säkerhet mot det företag som tillhandahåller livförsäkringen har tilldelats riskvikten 100 %.
 - d) Riskvikten 150 %, om den icke-efterställda exponeringen utan säkerhet mot det företag som tillhandahåller livförsäkringen har tilldelats riskvikten 150 %.
4. Ett institut får behandla instrument som återköps på begäran och som är godtagbara enligt artikel 196 c som en garanti av det emitterande institutet. Det godtagbara kreditriskskyddet ska ha följande värde:
 - a) Om instrumentet ska återköpas till sitt nominella värde gäller detta belopp som värde på skyddet.
 - b) Om instrumentet ska återköpas till marknadspris ska värdet av skyddet vara lika med instrumentets, värderat på samma sätt som de räntebärande värdepapper som beskrivs i artikel 193.4.

UNDERAVSNITT 2

OBETALT KREDITRISKSKYDD

Artikel 228 *Värdering*

1. Vid beräkning av effekterna av obetalt kreditriskskydd i enlighet med detta underavsnitt ska värdet på obetalt kreditriskskydd (G) vara det belopp som tillhandahållaren av skyddet har åtagit sig att betala i händelse av låntagarens obestånd eller utebliven betalning eller vid andra specificerade kredithändelser.
2. Om de kredithändelser som specificerats i kreditderivatet inte innefattar omstrukturering av det underliggande instrumentet som innebär eftergift eller uppskjuten betalning av amortering, ränta eller avgifter som leder till en kreditförlust ska
 - a) värde på kreditriskskyddet som beräknats enligt punkt 1 minskas med 40 %, om det belopp som tillhandahållaren av skyddet har åtagit sig att betala inte överskrider exponeringsvärdet,
 - b) värdet på kreditriskskyddet uppgå till högst 60 % av exponeringsvärdet, om det belopp som tillhandahållaren av skyddet har åtagit sig att betala överskrider exponeringsvärdet.
3. Om obetalt kreditriskskydd är noterat i en annan valuta än den valuta som exponeringen är noterad i, ska instituten minska värdet på kreditriskskyddet genom att tillämpa en volatilitetsjustering enligt följande:

$$G^* = G \cdot (1 - H_{fx})$$

där

G^* = kreditriskskyddsbeloppet efter justering för valutakursrisk,

G = kreditriskskyddets nominella belopp, och

H_{fx} = volatilitetsjusteringen för all valutaobalans mellan kreditriskskyddet och det underliggande instrumentet, som fastställs i enlighet med punkt 4.

Om ingen valutaobalans föreligger är H_{fx} lika med noll.

4. Institutet ska vid volatilitetsjusteringarna för all valutaobalans utgå ifrån en avvecklingsperiod på 10 dagar, förutsatt att omvärdering sker dagligen, och får beräkna dem på grundval av metoden för schabloniserade volatilitetsjusteringar eller metoden för egna skattningar enligt vad som anges i artikel 219 respektive artikel 220. Institutet ska öka volatilitetsjusteringarna i enlighet med artikel 221.

Artikel 229

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp vid partiellt skydd och uppdelning på trancher

Om ett institut överför en del av lånerisken i en eller flera trancher ska bestämmelserna i kapitel 5 gälla. Tröskelvärden under vilka inga betalningar ska göras i händelse av förlust får av instituten betraktas som jämställda med innehållna förstaförlustpositioner och som anledning till risköverföring i trancher.

Artikel 230

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt schablonmetoden

1. Vid tillämpning av artikel 108.3 ska instituten beräkna riskvägda exponeringsbelopp enligt följande formel:

$$\max\{0, E - G_A\} \cdot r + G_A \cdot g$$

där

E = exponeringsvärdet enligt artikel 106, varvid exponeringsvärdet för en post utanför balansräkningen som ingår i förteckningen i bilaga I ska vara 100 % av dess värde i stället för det exponeringsvärde som anges i artikel 106.1,

G_A = det kreditriskskyddsbelopp som beräknats enligt artikel 228.3 (G^*) och som justerats ytterligare för eventuella obalanser i löptiden enligt vad som anges i avsnitt 5,

r = riskvikten för exponeringar mot gäldenären enligt vad som anges i kapitel 2, och

g = riskvikten för exponeringar mot tillhandahållaren av skydd enligt vad som anges i kapitel 2.

2. Om det skyddade beloppet (G_A) är lägre än exponeringsvärdet (E) får instituten tillämpa den formel som anges i punkt 1, under förutsättning att de skyddade och oskyddade exponeringsdelarna har samma förmånsrätt.
3. Institutet får utvidga behandling enligt artikel 109.4 och 109.5 till att omfatta exponeringar eller delar av exponeringar som garanteras av nationella regeringar eller centralbanker, om garantin är noterad i låntagarens nationella valuta och exponeringen är förbetald i den valutan.

Artikel 231

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt internmetoden

1. När det gäller den täckta delen av exponeringsvärdet (E), baserat på kreditriskskyddets justerade värde (G_A), får PD enligt avsnitt 3 kapitel 3 anges till skyddstillhandahållarens PD eller till ett PD-värde som ligger mellan låntagarens och garantigivarens värde om full ersättning inte anses motiverad. I fråga om efterställda exponeringar och icke-efterställt obetalt skydd får instituten använda det LGD-värde som de enligt avsnitt 3 kapitel 3 ska tillämpa på icke-efterställda fordringar.

2. För alla delar av exponeringen för vilka ingen säkerhet ställts ska PD anges till låntagarens värde och LGD ska anges till den underliggande exponeringens värde.
3. G_A är det värde på G^* som beräknats enligt artikel 228.4 och som justerats ytterligare för eventuell löptidsobalans enligt avsnitt 5. E är exponeringsvärdet enligt avsnitt 4 kapitel 3. Därvid ska instituten beräkna exponeringsvärdet för de poster som tas upp i punkterna 8–10 i artikel 162 med en konverteringsfaktor eller procentandelen 100 % i stället för de konverteringsfaktorer eller procentandelar som anges i nämnda punkter.

AVSNITT 5

LÖPTIDSOBALANS

Artikel 232

Definition av löptidsobalans

Löptidsobalans

1. Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp uppstår en löptidsobalans när kreditriskskyddets resterande löptid är kortare än den skyddade exponeringens löptid. Om skyddet har mindre än tre månaders resterande löptid och skyddets löptid är kortare än den underliggande exponeringens löptid, får detta skydd inte betraktas som godtagbart kreditriskskydd.
2. Om det föreligger en löptidsobalans ska kreditriskskyddet inte betecknas som godtagbart om något av följande villkor är uppfyllt:
 - a) Skyddets ursprungliga löptid är kortare än 1 år.
 - b) Exponeringen är en kortfristig exponering för vilken de behöriga myndigheterna anger den lägsta gränsen för löptiden (M) enligt artikel 158.3 till en dag i stället för ett år.

Artikel 233

Kreditriskskyddets löptid

1. Det underliggande instrumentets effektiva löptid ska vara den längsta möjliga resterande tiden innan gäldenären enligt plan ska uppfylla sina förpliktelser, dock högst fem år. Med förbehåll för punkt 2 ska kreditriskskyddets löptid vara tiden fram till det tidigaste datum då skyddet löper ut eller kan sägas upp.
2. Om tillhandahållaren av skyddet har möjlighet att säga upp skyddet, ska skyddets löptid sträcka sig fram till det tidigaste datum då denna möjlighet kan utnyttjas. Om köparen av skyddet har möjlighet att säga upp skyddet, och de ursprungliga avtalsvillkoren motiverar institutet att säga upp transaktionen innan avtalet har löpt ut, ska institutet skyddets löptid sträcka sig fram till det tidigaste datum när denna möjlighet kan utnyttjas. I annat fall bör en sådan möjlighet inte anses påverka skyddets löptid.

3. Om ingenting hindrar att ett kreditderivat sägs upp innan ett betalningsansånd löper ut, vilket krävs för att det underliggande instrumentet ska falla till följd av en utebliven betalning, ska skyddets löptid minskas med tiden för betalningsansåndet.

Artikel 234
Värdering av skydd

1. När det gäller transaktioner som omfattas av förbetalt kreditriskskydd enligt den förenklade metoden för finansiella säkerheter ska säkerheten inte betecknas som godtagbart förbetalt kreditriskskydd om det föreligger en obalans mellan exponeringens löptid och skyddets löptid.
2. När det gäller transaktioner som omfattas av förbetalt kreditriskskydd enligt den fullständiga metoden för finansiella säkerheter ska instituten uttrycka kreditriskskyddets och exponeringens löptid i säkerhetens justerade värde enligt följande formel:

$$C_{VAM} = C_{VA} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

där

C_{VA} = det värde som är lägst av det volatilitetsjusterade värdet på säkerheten enligt artikel 218.2 och exponeringsbeloppet,

t = den kortaste tiden av antalet år som återstår av kreditriskskyddets löptid beräknad enligt artikel 233 och värdet på T ,

T = den kortaste tiden av antalet år som återstår av exponeringens löptid beräknad enligt artikel 233 och 5 år, och

t^* = 0,25.

Instituten ska använda C_{VAM} som C_{VA} och justerat för löptidsobalans enligt formeln för beräkning av det fullständigt justerade exponeringsvärdet (E^*) som anges i artikel 218.5.

3. När det gäller transaktioner som omfattas av obetalt kreditriskskydd ska instituten avspegla kreditriskskyddets och exponeringens löptid i kreditriskskyddets justerade värde enligt följande formel:

$$G_A = G^* \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*}$$

där

G^* = värdet på skyddet justerat med hänsyn till eventuell valutaobalans,

G_A = G^* justerat med hänsyn till eventuell löptidsobalans,

t = den kortaste tiden av antalet år som återstår av kreditriskskyddets löptid beräknad enligt artikel 233 och värdet på T ,

$T =$ den kortaste tiden av antalet år som återstår av exponeringens löptid beräknad enligt artikel 233 och 5 år, och

$t^* =$ 0,25.

Instituten ska använda G_A som värdet på skyddet enligt artiklarna 228–231.

AVSNITT 6

KREDITRISKREDUCERING FÖR EXPONERINGSKORGAR

Artikel 235 *Kreditderivat på första förfall*

Om ett institut erhåller kreditriskskydd för ett antal exponeringar på villkor att det första förfallet bland exponeringarna ska utlösa betalning och att denna kredithändelse ska avsluta kontraktet, får institutet ändra beräkningen av det riskvägda exponeringsbeloppet och, i förekommande fall, exponeringens förväntade förlustbelopp, som utan kreditriskskydd skulle resultera i det lägsta av de två beloppen i enlighet med detta kapitel, men endast om exponeringsvärdet är lägre än eller lika med kreditriskskyddets värde:

- a) Riskvägt exponeringsbelopp enligt schablonmetoden.
- b) Riskvägt exponeringsbelopp enligt internmetoden plus 12,5 gånger det förväntade förlustbeloppet.

Artikel 236 *Kreditderivat på n:te förfall*

Om det n-te förfallet bland exponeringarna utlöser betalning får det institut som köper skyddet bara beakta skyddet vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp och, i förekommande fall, förväntade förlustbelopp, om skydd också har erhållits för fallissemangen 1 till n-1 eller när n-1 fallissemang redan har inträffat. I sådana fall får institutet ändra beräkningen av det riskvägda exponeringsbeloppet och, i förekommande fall, exponeringens förväntade förlustbelopp, som utan kreditriskskydd skulle resultera i det n:te lägsta av de två belopp som avses i artikel 235 a och b.

Samtliga exponeringar i korgen ska uppfylla de krav som fastställs i artiklarna 199.2 och 211.1 d.

Kapitel 5

Värdepapperisering

AVSNITT 1

DEFINITIONER

Artikel 237 *Definitioner*

I detta kapitel gäller följande definitioner:

- 1) *överskottsmarginal*: det belopp som inflyter i form av räntor och kreditavgifter eller andra intäkter från de värdepapperiserade exponeringarna minskat med finansieringsutgifter och omkostnader.
- 2) *städooption*: optionsavtal där originatorn kan återköpa eller upphäva positioner i värdepapperisering innan alla underliggande exponeringar har återbetalats, om de utestående exponeringarnas belopp sjunker under en fastställd nivå.
- 3) *likviditetsfacilitet*: position i värdepapperisering till följd av ett avtal om att tillhandahålla finansiering för att säkerställa att betalningsströmmar når investerarna i rätt tid.
- 4) K_{IRB} : 8 % av de riskvägda exponeringsbeloppen som skulle ha beräknats enligt kapitel 3 med avseende på värdepapperiserade exponeringar om de inte hade värdepapperiserats plus förväntade förluster som hänger samman med dessa exponeringar och som beräknats enligt det kapitlet.
- 5) *externratingmetod*: metod för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för positioner i värdepapperisering enligt artikel 256.
- 6) *formelbaserad metod*: metod för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för positioner i värdepapperisering enligt artikel 257.
- 7) *position utan rating*: en position i värdepapperisering som inte har någon kvalificerad kreditvärdering av ett erkänt ratinginstitut enligt definitionen i avsnitt 4.
- 8) *position med rating*: en position i värdepapperisering som har en kvalificerad kreditvärdering av ett erkänt ratinginstitut enligt definitionen i avsnitt 4.
- 9) *program för tillgångsbaserade certifikat (ABCP-program)*: ett värdepapperiseringsprogram genom vilket de emitterade värdepapperen främst förekommer i form av företagscertifikat med en ursprunglig löptid på ett år eller mindre.
- 10) *traditionell värdepapperisering*: värdepapperisering vid vilken de exponeringar som värdepapperiseras överförs ekonomiskt. Detta ska ske genom att ägandet av de värdepapperiserade tillgångarna överförs från det institut som är originator eller genom

sekundärt deltagande. De emitterade värdepapperen medför inte någon betalningsförpliktelse för det institut som är originator.

- 11) *syntetisk värdepapperisering*: värdepapperisering vid vilken risköverföringen uppnås genom kreditderivat eller garantier, och de exponeringar som värdepapperiseras förblir exponeringar för det institut som är originator.
- 12) *rullande exponering*: en exponering vid vilken kunders utestående skulder tillåts variera allt efter deras beslut att låna och betala tillbaka upp till en överenskommen gräns.
- 13) *bestämmelse om förtida amortering*: en avtalsklausul i en värdepapperisering av rullande exponeringar enligt vilken det krävs att investerarnas positioner ska lösas in före de emitterade värdepapperens ursprungliga förfallodag, om vissa särskilt angivna händelser inträffar.
- 14) *tranch som är i första-förlustläge*: den lägst rangordnade tranchen i en värdepapperisering som bär den första förlust som uppstår på de värdepapperiserade exponeringarna och därigenom ger skydd åt tranchen i andra-förlustläge och de eventuella trancher som är högre rangordnade.

AVSNITT 2

BEAKTANDE AV BETYDANDE RISKÖVERFÖRING

Artikel 238

Traditionell värdepapperisering

1. Det institut som är originator vid en traditionell värdepapperisering får undanta värdepapperiserade exponeringar från beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp, om något av följande villkor är uppfyllt:
 - a) En betydande kreditrisk som är förenad med de värdepapperiserade exponeringarna betraktas som överförd till tredje parter.
 - b) Det institut som är originator tillämpar riskvikten 1 250 % på alla positioner det innehar i värdepapperiseringen eller drar av dessa värdepapperiseringspositioner från sitt kärnprimärkapital i enlighet med artikel 33.1 k.
2. En betydande kreditrisk ska betraktas som överförd i följande fall:
 - a) De riskvägda exponeringsbeloppen för de mellanliggande positioner ("mezzanine-trancher") som innehas av det institut som är originator i värdepapperiseringen i fråga överstiger inte 50 % av de riskvägda exponeringsbeloppen för samtliga förekommande mellanliggande positioner i denna värdepapperisering.
 - b) Det finns inga mellanliggande positioner i värdepapperiseringen i fråga, och originatorn kan visa att exponeringsvärdet för de värdepapperiseringspositioner som skulle dras av från kapitalbasen eller ges riskvikten 1 250 % med betydande marginal överstiger en skälig skattning av den förväntade förlusten på de värdepapperiserade exponeringarna, och det institut som är originator innehar högst 20 % av

exponeringsvärdena för de värdepapperiseringspositioner som skulle dras av från kapitalbasen eller ges riskvikten 1 250 %.

Om den minskning av de riskvägda beloppen som det institut som är originator skulle kunna uppnå genom värdepapperiseringen i fråga inte är motiverad genom att en proportionell minskning av kreditrisken överförs till tredje parter, kan den behöriga myndigheten i varje enskilt fall besluta att en betydande kreditrisk inte ska betraktas som överförd till tredje parter.

3. I punkt 2 avses med mellanliggande värdepapperiseringspositioner sådana värdepapperiseringspositioner som tilldelas lägre riskvikt än 1 250 % och som är lägre prioriterade än den högst prioriterade positionen i värdepapperiseringen i fråga och även lägre prioriterade än varje position i värdepapperiseringen, som i enlighet med avsnitt 4 tilldelas kreditkvalitetssteg enligt ett av följande alternativ:
 - a) Värdepapperiseringspositioner som omfattas av avsnitt 3 underavsnitt 3 ska tilldelas kreditkvalitetssteg 1.
 - b) Värdepapperiseringspositioner som omfattas av avsnitt 3 underavsnitt 4 ska tilldelas kreditkvalitetssteg 1 eller 2.
4. Som alternativ till punkterna 2 och 3 ska den behöriga myndigheten bevilja tillstånd för ett institut som är originator att betrakta en betydande kreditrisk som överförd, om det institut som är originator för varje värdepapperisering kan styrka att den minskning av kapitalbaskrav som originatorn uppnår genom värdepapperiseringen är motiverad genom att en proportionell minskning av kreditrisken överförs till tredje parter.

Tillstånd ska endast beviljas om institutet uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Institutet har lämpliga riskkänsliga riktlinjer och metoder för att bedöma risköverföringen.
 - b) Institutet har dessutom i varje enskilt fall beaktat överföringen av kreditrisken till tredje parter inom ramen för institutets interna riskhantering och dess interna kapitalallokering.
5. Utöver de tillämpliga kraven i punkterna 1–4 ska samtliga följande villkor vara uppfyllda:
 - a) Transaktionens ekonomiska innebörd ska framgå av värdepapperiseringens dokumentation.
 - b) Det institut som är originator och dess fordringsägare ska inte kunna förfoga över de värdepapperiserade exponeringarna, till exempel vid konkurs och rekonstruktion. Detta ska styrkas genom ett utlåtande från en kvalificerad juridisk rådgivare.
 - c) De emitterade värdepapperen medför inte någon betalningsförpliktelse för det institut som är originator.
 - d) Det institut som är originator behåller inte faktisk eller indirekt kontroll över de överförda exponeringarna. En originator ska anses ha behållit faktisk kontroll över de överförda exponeringarna, om denne har rätt att återköpa de tidigare överförda

exponeringarna från förvärvaren för att ta hem vinsterna eller är skyldig att åter påta sig den överförda risken. Om det institut som är originator behåller rättigheter eller förpliktelser avseende förvaltningen av exponeringarna, ska detta i sig inte utgöra en indirekt kontroll över exponeringarna.

- e) Värdepapperiseringens dokumentation ska uppfylla samtliga följande villkor:
 - i) Förutom vid bestämmelser om förtida amortering får dokumentationen inte innehålla klausuler som kräver att positioner i värdepapperiseringen ska förbättras av det institut som är originator, inklusive men inte enbart förändring av de underliggande kreditexponeringarna eller ökning av investerarnas avkastning till följd av en försämring av de värdepapperiserade exponeringarnas kreditkvalitet.
 - ii) Den får inte innehålla klausuler som ökar avkastningen till innehavarna av positioner i värdepapperiseringen till följd av en försämring av den exponeringsgruppens kreditkvalitet.
 - iii) Det ska i tillämpliga fall tydligt framgå att eventuella köp eller återköp av positioner i värdepapperisering som originatorn eller det medverkande institutet gör utanför avtalsförpliktelserna endast får ske på villkor som innebär att parterna är oberoende av varandra.
- f) Om det föreligger en städooption ska även följande villkor vara uppfyllda:
 - i) Det institut som är originator avgör fritt om städooptionen ska utnyttjas.
 - ii) Städooptionen får bara utnyttjas om 10 % eller mindre av det ursprungliga värdet på de värdepapperiserade exponeringarna inte återbetalts.
 - iii) Städooptionen får inte vara utformad för att undvika fördelning av förluster på kreditförstärkningspositioner eller andra positioner som innehas av investerare, och inte vara utformad på annat sätt för att tillhandahålla kreditförstärkning.

- 6. De behöriga myndigheterna ska regelbundet informera Europeiska bankmyndigheten om de särskilda fall som tas upp i punkt 2, där den eventuella minskningen av de riskvägda beloppen inte är motiverad genom att en proportionell minskning av kreditrisken överförs till tredje parter, och om institutens tillämpning av punkt 4. Europeiska bankmyndigheten ska övervaka skillnaderna i praxis på detta område och utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 239

Syntetisk värdepapperisering

- 1. Ett institut som är originator till en syntetisk värdepapperisering får beräkna riskvägda exponeringsbelopp och i tillämpliga fall förväntade förlustbelopp för de värdepapperiserade exponeringarna i enlighet med artikel 244, om något av följande villkor är uppfyllt:
 - a) En betydande kreditrisk betraktas som överförd till tredje parter genom förbetalt eller obetalt kreditriskskydd.

- b) Det institut som är originator tillämpar riskvikten 1 250 % på alla positioner det innehar i värdepapperiseringen eller drar av dessa värdepapperiseringspositioner från sitt kärnprimärkapital i enlighet med artikel 33.1 k.
2. En betydande kreditrisk ska betraktas som överförd, om något av följande villkor är uppfyllt:
- a) De riskvägda exponeringsbeloppen för de mellanliggande positioner ("mezzanine-trancher") som det institut som är originator innehar i värdepapperiseringen i fråga överstiger inte 50 % av de riskvägda exponeringsbeloppen för samtliga förekommande mellanliggande positioner i denna värdepapperisering.
 - b) Det finns inga mellanliggande positioner i värdepapperiseringen i fråga, och originatorn kan visa att exponeringsvärdet för de värdepapperiseringspositioner som skulle dras av från kapitalbasen eller ges riskvikten 1 250 % med betydande marginal överstiger en skälig skattning av den förväntade förlusten på de värdepapperiserade exponeringarna, och det institut som är originator innehar högst 20 % av exponeringsvärdena för de värdepapperiseringspositioner som skulle dras av från kapitalbasen eller ges riskvikten 1250 %.
 - c) Om den minskning av de riskvägda exponeringsbeloppen som det institut som är originator skulle kunna uppnå genom värdepapperiseringen i fråga inte är motiverad genom att en proportionell minskning av kreditrisken överförs till tredje parter, kan den behöriga myndigheten i varje enskilt fall besluta att en betydande kreditrisk inte ska betraktas som överförd till tredje parter.
3. I punkt 2 ska med mellanliggande värdepapperiseringspositioner sådana värdepapperiseringspositioner avses som tilldelas lägre riskvikt än 1 250 % och som är lägre prioriterade än den högst prioriterade positionen i värdepapperiseringen i fråga och även lägre prioriterade än varje position i värdepapperiseringen, som i enlighet med avsnitt 4 tilldelas kreditkvalitetssteg enligt ett av följande alternativ:
- a) Värdepapperiseringspositioner som omfattas av avsnitt 3 underavsnitt 3 ska tilldelas kreditkvalitetssteg 1.
 - b) Värdepapperiseringspositioner som omfattas av avsnitt 3 underavsnitt 4 ska tilldelas kreditkvalitetssteg 1 eller 2.
4. Som alternativ till punkterna 2 och 3 ska den behöriga myndigheten bevilja tillstånd för ett institut som är originator att betrakta en betydande kreditrisk som överförd, om det institutet för varje värdepapperisering kan styrka att den minskning av kapitalbaskrav som originatorn uppnår genom värdepapperiseringen är motiverad genom att en proportionell minskning av kreditrisken överförs till tredje parter.

Tillstånd ska endast beviljas om institutet uppfyller samtliga följande villkor:

- a) Institutet har lämpliga riskkänsliga riktlinjer och metoder för att bedöma risköverföringen.

- b) Institutet har dessutom i varje enskilt fall beaktat överföringen av kreditrisken till tredje parter inom ramen för institutets interna riskhantering och dess interna kapitalallokering.
5. Utöver de tillämpliga kraven i punkterna 1–4 ska överföringen uppfylla samtliga följande villkor:
- a) Transaktionens ekonomiska innebörd framgår av värdepapperiseringens dokumentation.
 - b) Det kreditriskskydd genom vilket kreditrisken överförs är förenligt med artikel 242.2.
 - c) De instrument som används för att överföra kreditrisk får inte innehålla bestämmelser eller villkor som
 - i) fastställer betydande tröskelvärden under vilka kreditriskskydd inte anses kunna utlösas om en kredithändelse uppstår,
 - ii) gör det möjligt att häva skyddet på grund av att de underliggande exponeringarnas kreditkvalitet har försämrats,
 - iii) i annat fall än vid bestämmelser om förtida amortering, kräver att positioner i värdepapperiseringen ska förbättras av det institut som är originator, eller
 - iv) ökar institutens kostnad för kreditriskskydd eller avkastningen till innehavarna av positioner i värdepapperiseringen till följd av en försämring av den underliggande exponeringsgruppens kreditkvalitet.
 - d) Ett utlåtande har inhämtats från en kvalificerad juridisk rådgivare som bekräftar att kreditriskskyddet kan hävdas inom alla relevanta territorier.
 - e) I värdepapperiseringens dokumentation ska det i tillämpliga fall klart framgå att eventuella köp eller återköp av positioner i värdepapperisering som originatorn eller det medverkande institutet gör utanför avtalsförpliktelserna endast får ske på villkor som innebär att parterna är oberoende av varandra.
 - f) Om det föreligger en städooption ska denna option uppfylla följande villkor:
 - i) Det institut som är originator avgör fritt om städooptionen ska utnyttjas.
 - ii) Städooptionen får bara utnyttjas om 10 % eller mindre av det ursprungliga värdet på de värdepapperiserade exponeringarna inte återbetalts.
 - iii) Städooptionen får inte vara utformad för att undvika fördelning av förluster på kreditförstärkningspositioner eller andra positioner som innehas av investerare, och inte vara utformad på annat sätt för att tillhandahålla kreditförstärkning.
6. De behöriga myndigheterna ska regelbundet informera Europeiska bankmyndigheten om de särskilda fall som tas upp i punkt 2, där den eventuella minskningen av de riskvägda beloppen inte är motiverad genom att en proportionell minskning av kreditrisken överförs till tredje

parter, och om institutens tillämpning av punkt 4. Europeiska bankmyndigheten ska övervaka skillnaderna i praxis på detta område och utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.

AVSNITT 3

BERÄKNING AV RISKVÄGDA EXPONERINGSBELOPP

UNDERAVSNITT 1

PRINCIPER

Artikel 240

Beräkning av riskvägda exponeringsbelopp

1. Om ett institut som är originator har överfört en betydande kreditrisk i samband med värdepapperiserade exponeringar i enlighet med avsnitt 2, får detta institut
 - a) vid traditionell värdepapperisering: från beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp och, i tillämpliga fall, förväntade förlustbelopp undanta de exponeringar som det har värdepapperiserat, och
 - b) vid syntetisk värdepapperisering: beräkna riskvägda exponeringsbelopp och, i tillämpliga fall, förväntade förlustbelopp för de värdepapperiserade exponeringarna i enlighet med artiklarna 244 och 245.
2. Om det institut som är originator har beslutat att tillämpa punkt 1, ska det beräkna de riskvägda exponeringsbelopp som föreskrivs i detta kapitel för de eventuella positioner som det innehar i värdepapperiseringen.

Om det institut som är originator inte har överfört någon betydande kreditrisk eller har beslutat att inte tillämpa punkt 1, behöver det inte beräkna riskvägda exponeringsbelopp för de eventuella positioner det innehar i värdepapperiseringen i fråga, men det ska fortsätta att ta med de värdepapperiserade exponeringarna i beräkningen av de riskvägda exponeringsbeloppen, som om de inte hade varit värdepapperiserade.
3. Om exponeringen gäller olika trancher i en värdepapperisering ska exponeringen för varje tranch betraktas som en separat position i värdepapperiseringen. De som tillhandahåller kreditriskskydd för positioner i en värdepapperisering ska anses innehå positioner i värdepapperiseringen i fråga. Med positioner i värdepapperisering ska även avses exponeringar som uppkommer genom ränte- eller valutaderivatinstrument.
4. Om ingen värdepapperiseringsposition har dragits av från kärnprimärkapitalet enligt artikel 33.1 k, ska det riskvägda exponeringsbeloppet räknas in i institutets totala riskvägda exponeringar vid tillämpningen av artikel 87.3.
5. En värdepapperiseringspositions riskvägda exponeringsbelopp ska beräknas genom att den relevanta totala riskvikten tillämpas på positionens exponeringsvärde, beräknat enligt artikel 241.

6. Den totala riskvikten beräknas som summan av den riskvikt som anges i detta kapitel och eventuell ytterligare riskvikt i enlighet med artikel 396.

Artikel 241
Exponeringsvärde

1. Exponeringsvärdet beräknas enligt följande:
 - a) Om ett institut beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt underavsnitt 3, ska exponeringsvärdet för en i balansräkningen upptagen värdepapperiseringsposition vara dess bokförda värde efter specifika kreditriskjusteringar.
 - b) Om ett institut beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt underavsnitt 4, ska exponeringsvärdet för en i balansräkningen upptagen värdepapperiseringsposition vara dess bokförda värde före eventuella kreditriskjusteringar.
 - c) Om ett institut beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt underavsnitt 3, ska exponeringsvärdet för en värdepapperiseringsposition utanför balansräkningen vara dess nominella värde minus eventuell specifik kreditriskjustering av värdepapperiseringspositionen i fråga multiplicerat med en konverteringsfaktor enligt vad som föreskrivs i detta kapitel. Konverteringsfaktorn ska vara 100 %, om inte annat anges.
 - d) Om ett institut beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt underavsnitt 4, ska exponeringsvärdet för en värdepapperiseringsposition utanför balansräkningen vara dess nominella värde multiplicerat med en konverteringsfaktor enligt vad som föreskrivs i detta kapitel. Konverteringsfaktorn ska vara 100 %, om inte annat anges.
 - e) Exponeringsvärdet för en motparts kreditrisk i samband med ett derivatinstrument som anges i bilaga II ska fastställas enligt kapitel 6.
2. Om ett institut har två eller fler överlappande positioner i en värdepapperisering ska det, i den utsträckning som dessa överlappar varandra, i sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp ta med endast den position eller den del av en position som ger det högsta riskvägda exponeringsbeloppet. Institutet får även tillgodoräkna sig en sådan överlappning mellan kapitalbaskraven för specifika risker för positioner i handelslagret och kapitalbaskraven för värdepapperiseringspositioner utanför handelslagret, under förutsättning att institutet kan beräkna och jämföra kapitalbaskraven för de relevanta positionerna. I denna punkt ska med överlappning avses att positionerna helt eller delvis innebär en exponering för samma risk, så att det inom ramen för överlappningen endast är fråga om en enda exponering.
3. När artikel 263 c tillämpas på positioner i tillgångsbaserade företagscertifikat får institutet tillämpa den riskvikt som tilldelats en likviditetsfacilitet för att beräkna det riskvägda exponeringsbeloppet för certifikatet, under förutsättning att 100 % av det företagscertifikat som emitteras av det tillgångsbaserade certifikatprogrammet täcks av denna likviditetsfacilitet eller andra likviditetsfaciliteter, varav samtliga likställs med företagscertifikatet så att de bildar överlappande positioner.

Institutet ska underrätta de behöriga myndigheterna om att det använder sig av detta förfarande.

Artikel 242

Beaktande av kreditriskskydd för positioner i värdepapperisering

1. Ett institut får beakta förbetalt eller obetalt kreditriskskydd som erhållits för en värdepapperiseringsposition i enlighet med kapitel 4 och de krav som fastställs i detta kapitel och i kapitel 4.

Godtagbart förbetalt kreditriskskydd är begränsat till sådana finansiella säkerheter som är godtagbara för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt kapitel 2 så som det anges i kapitel 4, och för att detta kreditriskskydd ska få beaktas måste motsvarande minimikrav enligt kapitel 4 vara uppfyllda.

2. Godtagbart obetalt kreditriskskydd och godtagbar tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd är begränsade till vad som är godtagbart enligt kapitel 4, och för att detta kreditriskskydd ska få beaktas måste motsvarande minimikrav enligt kapitel 4 vara uppfyllda.
3. Genom undantag från punkt 2 ska de godtagbara tillhandahållare av obetalt kreditriskskydd som tas upp i artikel 197 ha tilldelats ett kreditbetyg av ett erkänt ratinginstitut som har bedömts motsvara minst steg 3 på kreditkvalitetsskalan enligt artikel 131 och ska ha tilldelats minst steg 2 på kreditkvalitetsskalan vid den tidpunkt då man började beakta kreditriskskyddet. Institut som har tillstånd att tillämpa internmetoden för en direkt exponering mot tillhandahållaren av kreditriskskyddet får bedöma godtagbarheten i enlighet med första meningen, förutsatt att PD för tillhandahållaren är lika med det PD som motsvarar de steg på kreditkvalitetsskalan som anges i artikel 131.
4. Genom undantag från punkt 2 är specialföretag för värdepapperisering godtagbara tillhandahållare av kreditriskskydd förutsatt att de äger tillgångar som utgör en godtagbar finansiell säkerhet och för vilka det inte finns några rättigheter eller villkorade rättigheter som föregår eller likställs med de villkorade rättigheterna för det institut som erhåller det obetalda kreditriskskyddet, och förutsatt att alla krav för beaktande av finansiell säkerhet i kapitel 4 är uppfyllda. I sådana fall ska GA (skyddsbeloppet justerat med hänsyn till eventuella valutaobalanser och löptidsobalanser i enlighet med kapitel 4) begränsas till det volatilitetsjusterade marknadsvärdet på nämnda tillgångar och g (riskvikten för exponeringarna mot tillhandahållaren av skyddet i enlighet med schablonmetoden) ska fastställas till den vägda genomsnittliga riskvikt som skulle tillämpas på nämnda tillgångar som finansiella säkerheter enligt schablonmetoden.

Artikel 243

Implicit stöd

1. Ett medverkande institut, eller ett institut som är originator och som på en värdepapperisering har tillämpat punkterna 1 och 2 i artikel 240 vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp eller sålt instrument från sitt handelslager med följden att det inte längre behöver ha en kapitalbas för den risk som är förenad med dessa instrument, får inte för att minska möjliga eller faktiska förluster för investerare, ge stöd till värdepapperiseringen utöver sina

avtalsmässiga förpliktelser. En transaktion ska inte anses ge stöd, om den görs på villkor som innebär att parterna är oberoende av varandra samt om transaktionen tas med i bedömningen av betydande kreditrisköverföring. Varje sådan transaktion ska oavsett om den ger stöd eller inte anmälas till de behöriga myndigheterna och vara föremål för institutets kreditöversyn och godkännandeförfarande för krediter. I bedömningen av huruvida transaktionen är konstruerad för att ge stöd eller inte ska institutet i tillräcklig mån överväga åtminstone

- a) återköpspriset,
 - b) institutets kapital- och likviditetssituation före och efter återköpet,
 - c) de värdepapperiserade exponeringarnas utveckling, och
 - d) värdepapperiseringspositionernas utveckling.
2. Europeiska bankmyndigheten ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer om villkoren för att parter ska anses vara oberoende av varandra och om när en transaktion inte ska anses vara konstruerad för att ge stöd.
 3. Om ett institut som är originator eller ett medverkande institut inte uppfyller kravet i punkt 1 i fråga om en värdepapperisering, får detta institut inte ha en lägre kapitalbas än att den skulle motsvara de värdepapperiserade exponeringarna om ingen värdepapperisering hade skett.

UNDERAVSNITT 2

ORIGINATORERS BERÄKNING AV RISKVÄGDA EXPONERINGSBELOPP VID SYNTETISKA VÄRDEPAPPERISERINGAR

Artikel 244 Allmän behandling

Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för värdepapperiserade exponeringar när villkoren i artikel 239 är uppfyllda ska det institut som är originator vid en syntetisk värdepapperisering, med beaktande av artikel 245, använda de tillämpliga beräkningsmetoder som anges i detta avsnitt och inte de metoder som anges i kapitel 2. För institut som beräknar riskvägda exponeringsbelopp och förväntade förlustbelopp enligt kapitel 3 ska det förväntade förlustbeloppet vid sådana exponeringar vara noll.

De krav som anges i första stycket ska gälla för hela den exponeringsgrupp som är föremål för värdepapperiseringen. Med förbehåll för vad som föreskrivs i artikel 245 ska det institut som är originator beräkna riskvägda exponeringsbelopp för alla värdepapperiseringstrancher i enlighet med bestämmelserna i detta avsnitt, även för de trancher för vilka institutet beaktar kreditriskskydd i enlighet med artikel 242, varvid den riskvikt som ska tillämpas på denna position får ändras i enlighet med kapitel 4, om kraven i detta kapitel beaktas.

Artikel 245
Behandling av löptidsobalanser vid syntetiska värdepapperiseringar

Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt artikel 244 ska vid trancheuppdelning eventuell löptidsobalans mellan kreditriskskyddet och de värdepapperiserade exponeringarna beaktas enligt följande:

- a) De värdepapperiserade exponeringarnas löptid ska uppfattas som lika med löptiden för den av exponeringarna som har längst löptid, dock högst fem år. Kreditriskskyddets löptid ska fastställas enligt kapitel 4.
- b) Ett institut som är originator ska bortse från eventuell löptidsobalans vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp för trancher som inom ramen för detta avsnitt tilldelats en riskvikt på 1 250 %. För alla övriga trancher ska den behandling av löptidsobalans som anges i kapitel 4 tillämpas i enlighet med följande formel:

$$RW^* = RW_{SP} \cdot \frac{t - t^*}{T - t^*} + RW_{Ass} \cdot \frac{T - t}{T - t^*}$$

där

RW^* = riskvägda exponeringsbelopp enligt artikel 87.3 a,

RW_{Ass} = de riskvägda exponeringsbelopp som skulle ha gällt för exponeringarna om de inte hade värdepapperiserats, proportionellt beräknade,

RW_{SP} = riskvägda exponeringsbelopp beräknade enligt artikel 244 om det inte förelåg någon löptidsobalans,

T = löptiden för de underliggande exponeringarna uttryckt i år,

t = löptiden för kreditriskskyddet uttryckt i år, och

t^* = 0,25.

UNDERAVSNITT 3
BERÄKNING AV RISKVÄGDA EXPONERINGSBELOPP ENLIGT SCHABLONMETODEN

Artikel 246
Riskvikter

Om inte annat följer av artikel 247 ska ett institut beräkna riskvägt exponeringsbelopp för en värdepapperiserings- eller omvärdepapperiseringsposition med rating genom att tillämpa den riskvikt som är relevant för exponeringsvärdet.

Relevant riskvikt ska vara den riskvikt som anges i tabell 1 och som motsvarar kreditvärderingen av positionen i enlighet med avsnitt 4.

Tabell 1					
Kreditkvalitetssteg	1	2	3	4 (endast för ej kortfristiga kreditvärderingar)	Alla övriga kreditkvalitetssteg
Positioner i värdepapperisering	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Positioner i omvärdepapperisering	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %

Om inte annat följer av artiklarna 247–250, ska riskvikten 1 250 % tillämpas vid beräkningen av det riskvägda exponeringsbeloppet för en värdepapperiseringsposition utan rating.

Artikel 247

Originatorer och medverkande institut

För originatorer eller medverkande institut får de riskvägda exponeringsbelopp som beräknats för enskilda positioner i en värdepapperisering begränsas till de aktuella riskvägda exponeringsbelopp som skulle ha beräknats för de värdepapperiserade exponeringarna om de inte hade värdepapperiserats, varvid en riskvikt på 150 % ska antas vara tillämpad på

- a) alla aktuella fallerade poster, och
- b) alla poster som enligt artikel 123 betraktas som högriskposter bland de värdepapperiserade exponeringarna.

Artikel 248

Behandling av positioner utan rating

1. Vid beräkning av riskvägt exponeringsbelopp för en värdepapperiseringsposition utan rating får ett institut tillämpa den vägda genomsnittliga riskvikt som skulle ha tillämpats på de värdepapperiserade exponeringarna enligt kapitel 2 av ett institut som innehade exponeringarna, multiplicerat med den koncentrationsfaktor som anges i punkt 2. Därvid ska institutet alltid känna till hur gruppen av värdepapperiserade exponeringar är sammansatt.
2. Koncentrationsfaktorn ska vara lika med summan av alla tranchernas nominella belopp, dividerad med summan av de nominella beloppen på de trancher som är efterställda eller likställs med den tranch i vilken positionen innehas, inklusive den berörda tranchen. Resultande riskvikt får inte överstiga 1 250 % eller understiga någon riskvikt som är tillämplig på en tranch med en bättre rangordning och med rating. Om institutet inte kan fastställa de riskvikter som skulle tillämpas på de värdepapperiserade exponeringarna enligt kapitel 2, ska det tillämpa riskvikten 1 250 % på positionen.

Artikel 249

Behandling av positioner i värdepapperisering avseende trancher i andra-förlustläge eller bättre i ett program för tillgångsbaserade certifikat (ABCP-program)

Med förbehåll för möjligheten att i enlighet med artikel 250 tillämpa en fördelaktigare behandling av likviditetsfaciliteter utan rating får ett institut på positioner i värdepapperisering som uppfyller följande villkor tillämpa den riskvikt som är högst av 1) 100 % och 2) den högsta riskvikt som skulle tillämpas på någon av de värdepapperiserade exponeringarna enligt kapitel 2 av ett institut som innehar exponeringen.

- a) Värdepapperiseringspositionen ska vara i en tranch som ekonomiskt sett är i ett andra-förlustläge eller är bättre prioriterad i värdepapperiseringen, och första-förlusttranchen ska ge påtaglig kreditförstärkning till tranchen i andra-förlustläge.
- b) Värdepapperiseringspositionens kvalitet ska minst motsvara "investment grade".
- c) Värdepapperiseringspositionen ska innehas av ett institut som inte innehar någon position i den tranch som är i första-förlustläge.

Artikel 250

Behandling av likviditetsfaciliteter utan rating

1. För att fastställa exponeringsvärdet får instituten tillämpa konverteringsfaktorn 50 % på det nominella beloppet på en likviditetsfacilitet utan rating, om följande villkor är uppfyllda:
 - a) De omständigheter under vilka likviditetsfaciliteten får tas i anspråk ska anges och begränsas klart och tydligt i dess dokumentation.
 - b) Faciliteten får inte utnyttjas för att tillhandahålla kreditstöd och täcka förluster som redan uppstått vid tiden för utnyttjandet, och särskilt inte för att tillhandahålla likvida medel för exponeringar som fallerat vid tiden för utnyttjandet eller för att förvärva tillgångar till ett pris som är högre än det verkliga värdet.
 - c) Faciliteten får inte användas för att tillhandahålla ständig eller regelbunden finansiering av värdepapperiseringen.
 - d) Återbetalning av utnyttjad facilitet ska inte vara efterställd investerares fordringar, annat än när det gäller fordringar som uppstår avseende ränte- eller valutaderivat eller avgifter eller liknande kostnader, och får heller inte omfattas av dispens eller uppskjutande.
 - e) Faciliteten får inte utnyttjas när alla tillämpliga kreditförstärkningar som den omfattas av är uttömda.
 - f) Faciliteten ska omfattas av en bestämmelse som leder till att det belopp som kan tas i anspråk automatiskt minskas med de exponeringar som har fallerat, om det föreligger fallissemang enligt kapitel 3, eller, när gruppen av värdepapperiserade exponeringar består av instrument med rating, som leder till att faciliteten upphävs om gruppens genomsnittliga kvalitet hamnar under "investment grade".

Riskvikten ska vara den högsta riskvikt som ett institut som innehaft exponeringarna skulle ha tillämpat på någon av de värdepapperiserade exponeringarna enligt kapitel 2.

2. För att fastställa exponeringsvärdet på förskotteringsfacilitet får en konverteringsfaktor på 0 % tillämpas på det nominella beloppet för en likviditetsfacilitet med villkorslös uppsägning, förutsatt att villkoren i punkt 1 är uppfyllda och att återbetalning av utnyttjanden av faciliteten inte är efterställda några andra fordringar på kassaflödena från de värdepapperiserade exponeringarna.

Artikel 251

Ytterligare kapitalbaskrav för värdepapperisering av rullande exponeringar med bestämmelser om förtida amortering

1. När en värdepapperisering av rullande exponeringar omfattas av en bestämmelse om förtida amortering, ska det institut som är originator i enlighet med denna artikel beräkna ett ytterligare riskvägt exponeringsbelopp som gäller risken för att de kreditrisker som institutet är exponerat för kan öka till följd av att bestämmelsen om förtida amortering tillämpas.
2. Institutet ska beräkna ett riskvägt exponeringsbelopp för summan av originatorns och investerarnas respektive andel av exponeringsvärdet.

För värdepapperiseringsstrukturer där de värdepapperiserade exponeringarna innehåller rullande och icke-rullande exponeringar ska ett institut som är originator tillämpa behandlingen enligt punkterna 3–6 på den del av den underliggande gruppen som innehåller rullande exponeringar.

Originatorns andel av exponeringsvärdet ska vara exponeringsvärdet för det teoretiska värdet på den andel av hela gruppen av utnyttjade belopp som har överförts till en värdepapperisering och vars andel av hela den värdepapperiserade gruppen bestämmer den andel av kassaflödena från kapitalåterbetalningar, räntor och andra anknutna belopp som inte är tillgängliga för utbetalningar till innehavare av positioner i värdepapperiseringen. Originatorns andel får inte vara efterställd investerarnas andel. Exponeringsvärdet på investerarnas andel ska vara exponeringsvärdet för det teoretiska värdet på den återstående andelen av hela gruppen av utnyttjade kreditbelopp.

Det riskvägda exponeringsbelopp som avser exponeringsvärdet på originatorns andel ska beräknas som en proportionell exponering mot de värdepapperiserade exponeringarna, som om dessa inte hade värdepapperiserats.

3. Institut som är originatorer vid följande typer av värdepapperiseringar är undantagna från kravet i punkt 1 på att beräkna ett ytterligare riskvägt exponeringsbelopp:
 - a) Värdepapperiseringar av rullande exponeringar där investerarna är helt exponerade för låntagarnas alla framtida utnyttjanden, så att de underliggande faciliteternas risk inte ens faller tillbaka på det institut som är originator efter det att en förtida amortering har utlösts.
 - b) Värdepapperiseringar där bestämmelser om förtida amortering endast utlöses av händelser som inte är relaterade till de värdepapperiserade tillgångarnas eller

originatorns resultat, exempelvis betydande förändringar av skattelagar och andra författningar.

4. För ett institut som är originator och är skyldigt att beräkna ett ytterligare riskvägt exponeringsbelopp enligt punkt 1 får summan av de riskvägda exponeringsbeloppen med avseende på dess positioner i investerarnas andel och de riskvägda exponeringsbelopp som beräknats enligt punkt 1 inte vara större än det största av
- a) de riskvägda exponeringsbelopp som beräknats med avseende på dess positioner i investerarnas andel, och
 - b) de riskvägda exponeringsbelopp som skulle ha beräknats med avseende på de värdepapperiserade exponeringarna av ett institut som innehade exponeringarna, om de inte hade värdepapperiserats till ett belopp motsvarande investerarnas andel.

I förekommande fall ska det avdrag för nettovinst enligt artikel 29.1 som uppkommer till följd av kapitalisering av framtida inkomster, inte omfattas av det maximala belopp som anges i föregående stycke.

5. Det riskvägda exponeringsbelopp som ska beräknas enligt punkt 1 ska fastställas genom att exponeringsvärdet på investerarnas andel multipliceras med produkten av den tillämpliga konverteringsfaktorn enligt punkterna 6–9 och den vägda genomsnittliga riskvikt som skulle gälla för de värdepapperiserade exponeringarna om de inte hade värdepapperiserats.

En ordning med förtida amortering ska anses vara kontrollerad, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Det institut som är originator ska ha en lämplig plan för att trygga en tillräcklig egen kapitalbas och likviditet i händelse av en förtida amortering.
 - b) Under transaktionens löptid ska originatorns andel och investerarnas andel av räntebetalningar, kapitalbelopp, utgifter, förluster och återvinningar fördelas proportionellt på grundval av saldot för utestående fordringar vid en eller flera referenspunkter under varje månad.
 - c) Amorteringsperioden ska bedömas som tillräckligt lång för att 90 % av den totala utestående skulden (originatorns och investerarnas andelar) i början av den förtida amorteringsperioden ska hinna betalas tillbaka eller redovisas som obetald.
 - d) Återbetalningstakten ska inte vara snabbare än vad den skulle ha varit vid rak amortering under den period som anges i led c.
6. Om en bestämmelse om förtida amortering avser värdepapperiseringar av obekräftade hushållsexponeringar med villkorlös uppsägning utan förhandsbesked, där den förtida amorteringen utlöses av att överskottsmarginalens nivå hamnar under ett angivet gränsvärde, ska instituten jämföra överskottsmarginalens tremånadersgenomsnitt med den nivå där överskottet enligt avtalsvillkoren måste börja innehållas.

Om värdepapperiseringen inte kräver att överskottsmarginalen ska innehållas ska punkten där överskottsutbetalningen upphör anses vara 4,5 procentenheter högre än nivån på överskottsmarginalen när en förtida amortering utlöses.

Konverteringsfaktorn ska fastställas utifrån nivån på den faktiska genomsnittliga överskottsmarginalen under tre månader enligt tabell 2.

Tabell 2		
	Värdepapperiseringar som omfattas av en bestämmelse om kontrollerad förtida amortering	Värdepapperiseringar som omfattas av en bestämmelse om icke-kontrollerad förtida amortering
Tremånaders genomsnittlig överskottsmarginal	Konverteringsfaktor	Konverteringsfaktor
Över nivå A	0 %	0 %
Nivå A	1 %	5 %
Nivå B	2 %	15 %
Nivå C	10 %	50 %
Nivå D	20 %	100 %
Nivå E	40 %	100 %

Nivåerna i tabell 2 är indelade enligt följande:

- a) Med nivå A avses en nivå på överskottsmarginalen som understiger 133,33 % av den nivå där överskott ska börja innehållas, men som inte understiger 100 % av den nivån.
 - b) Med nivå B avses en nivå på överskottsmarginalen som understiger 100 % av den nivå där överskott ska börja innehållas, men som inte understiger 75 % av den nivån.
 - c) Med nivå C avses en nivå på överskottsmarginalen som understiger 75 % av den nivå där överskott ska börja innehållas, men som inte understiger 50 % av den nivån.
 - d) Med nivå D avses en nivå på överskottsmarginalen som understiger 50 % av den nivå där överskott ska börja innehållas, men som inte understiger 25 % av den nivån.
 - e) Med nivå E avses en nivå på överskottsmarginalen som understiger 25 % av den nivå där överskott ska börja innehållas.
7. Vid värdepapperiseringar av obekräftade hushållsexponeringar med villkorlös uppsägning utan förhandsbesked, där den förtida amorteringen utlöses av ett kvantitativt värde som gäller något annat än den genomsnittliga överskottsmarginalen under en tremånadersperiod, får

instituten med de behöriga myndigheternas tillstånd tillämpa en behandling som nära ansluter sig till den som föreskrivs i punkt 6 för att fastställa den där angivna konverteringsfaktorn. Den behöriga myndigheten ska bevilja tillstånd, om följande villkor är uppfyllda:

- a) Denna behandling är lämpligare, då företaget kan fastställa ett kvantitativt mått som, i förhållande till det kvantitativa värde som utlöser förtida amortering, är likvärdigt med den nivå där överskott ska börja innehållas.
 - b) Denna behandling leder till att den kreditrisk som institutet är exponerat för och som kan öka genom att bestämmelsen om förtida amortering tillämpas med samma försiktighet som vid beräkningen enligt punkt 6.
8. För alla övriga värdepapperiseringar som omfattas av en bestämmelse om kontrollerad förtida amortering av rullande exponeringar ska en konverteringsfaktor på 90 % tillämpas.
 9. För alla övriga värdepapperiseringar som omfattas av en bestämmelse om icke-kontrollerad förtida amortering av rullande exponeringar ska en konverteringsfaktor på 100 % tillämpas.

Artikel 252

Kreditriskskydd för positioner i värdepapperisering enligt schablonmetoden

Om kreditriskskydd erhålls för en position i värdepapperisering, får beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp ändras i enlighet med kapitel 4.

Artikel 253

Reducering av riskvägda exponeringsbelopp

Om en värdepapperiseringsposition har tilldelats riskvikten 1 250 %, får institut i enlighet med artikel 33.1 k, som ett alternativ till att inbegripa positionen i sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp, dra av positionens exponeringsvärde från kapitalbasen. I detta syfte får beräkningen av exponeringsvärdet motsvara godtagbart betalt kreditskydd på ett sätt som är förenligt med artikel 252.

Om ett institut som är originator utnyttjar detta alternativ, får 12,5 gånger det belopp som dragits enligt artikel 33.1 k subtraheras från det belopp som i artikel 247 anges som det aktuella riskvägda exponeringsbelopp som skulle beräknas för de värdepapperiserade exponeringarna om de inte hade varit värdepapperiserade.

UNDERAVSNITT 3

BERÄKNING AV RISKVÄGDA EXPONERINGSBELOPP ENLIGT INTERNMETODEN

Artikel 254

Rangordning av metoder

1. Instituterna ska använda metoderna enligt följande rangordning:

- a) När det gäller en position med rating eller en position för vilken en härledd rating får användas ska det riskvägda exponeringsbeloppet beräknas enligt externratingmetoden som anges i artikel 256.
 - b) När det gäller en position utan rating får institut använda den formelbaserade metoden som beskrivs i artikel 257, om det kan göra skattningar av PD och anger tillämpliga värden för exponeringens storlek vid fallissemang (EAD) och förlust vid fallissemang (LGD) i den formelbaserade metoden i enlighet med de krav på skattning av dessa parametrar som anges för internmetoden i avsnitt 3. Ett institut som inte är originator får endast använda den formelbaserade metoden med de behöriga myndigheternas tillstånd, vilket ska beviljas om institutet uppfyller villkoret i föregående mening.
 - c) Ett institut får, som ett alternativ till led b och bara för positioner utan rating i ABCP-program, använda internmetoden i enlighet med punkt 4. om de behöriga myndigheterna har gett godkänt detta.
 - d) I alla övriga fall ska positioner i värdepapperisering utan rating tilldelas riskvikten 1 250 %.
2. Vid användning av härledd rating ska ett institut ge en position utan rating en härledd kreditvärdering som motsvarar kreditvärderingen av den bäst prioriterade referenspositionen med rating som i alla avseenden är efterställd den berörda värdepapperiseringspositionen utan rating och som uppfyller samtliga följande villkor:
- a) Referenspositionen ska i alla avseenden vara efterställd värdepapperiseringspositionen utan rating.
 - b) Referenspositionens löptid ska vara minst lika lång som löptiden för den berörda positionen utan rating.
 - c) En härledd rating ska fortlöpande uppdateras för att avspegla alla förändringar av referensposters kreditvärdering.
3. De behöriga myndigheterna ska ge instituten tillstånd att använda internmetoden i enlighet med punkt 4, om följande villkor är uppfyllda:
- a) Positioner i de certifikat som emitterats inom ABCP-programmet ska vara positioner med rating.
 - b) Den interna bedömningen av positionens kreditkvalitet ska avspegla ett eller flera erkända ratinginstituts offentligt tillgängliga värderingsmetoder för betygsättning av värdepapper som baseras på exponeringar av det slag som värdepapperiserats.
 - c) Bland de ratinginstitut, vilkas metoder ska avspeglas enligt led b, ska ingå ratinginstitut som har tillhandahållit en extern rating för de certifikat som emitteras inom ABCP-programmet. Kvantitativa element – till exempel stressfaktorer – som används för att bedöma om positionen motsvarar en viss kreditkvalitet ska åtminstone vara lika försiktiga som de metoder som används i det berörda ratinginstitutets aktuella värderingsmetodik.

- d) Vid utvecklingen av sin internmetod ska institutet beakta relevanta offentliggjorda ratingmetoder som används av de erkända ratinginstitut som klassificerar certifikat emitterade inom ABCP-programmet. Detta ska dokumenteras av institutet och uppdateras regelbundet, i enlighet med vad som anges i led g.
- e) Institutets internmetod ska innefatta kreditbetyg. Dessa kreditbetyg ska motsvara de erkända ratinginstitutens kreditbetyg. Detta ska klart och tydligt dokumenteras.
- f) Internmetoden ska användas i institutets interna riskhantering, däribland vid beslutsfattande, i information till ledningen och vid interna förfaranden för kapitalallokering.
- g) Interna eller externa revisorer, ett ratinginstitut eller institutets interna kreditöversyns- eller riskhanteringsfunktion ska göra regelbundna översyner av det interna värderingsförfarandet och kvaliteten på de interna bedömningarna av kreditkvaliteten på institutets exponeringar mot ABCP-program. Om institutets funktioner för internrevision, kreditöversyn eller riskhantering utför översynen, ska dessa vara oberoende från affärsområdet ABCP-program och kunderna.
- h) Institutet ska följa upp internrating över tiden för att utvärdera den interna värderingsmetodens resultat och ska vid behov göra anpassningar av metoden, när exponeringarnas resultat regelmässigt avviker från den interna ratingen.
- i) ABCP-programmet ska i form av riktlinjer för krediter och investeringar även innehålla kravnivåer för att påta sig kreditrisk. Vid beslut om att köpa en tillgång ska ABCP-programförvaltaren ta hänsyn till vilket slags tillgång som köps, arten och värdet av de exponeringar som härrör från tillhandahållande av likviditetsfaciliteter och kreditförstärkningar, förlustfördelning och rättsligt och ekonomiskt avskiljande av de överförda tillgångarna från den säljande enheten. En kreditanalys av tillgångssäljarens riskprofil ska utföras, och denna ska innefatta analys av tidigare och förväntat ekonomiskt resultat, nuvarande marknadsställning, förväntad framtida konkurrenskraft, hävstångseffekter, betalningsflöden, räntetäckning och skuldrating. Dessutom ska en översyn av säljarens kravnivåer, betalningsförmåga och indrivningsförfaranden utföras.
- j) I ABCP-programmet ska minimikriterier för tillgångarnas godtagbarhet fastställas, som särskilt
 - i) utesluter förvärv av tillgångar som är oreglerade sedan längre tid eller har fallerat,
 - ii) begränsar alltför stor inriktning på en enskild gäldenär eller ett geografiskt område, och
 - iii) begränsar löptiden hos de tillgångar som ska förvärvas.
- k) ABCP-programmet ska för indrivning ha riktlinjer och förfaranden som tar hänsyn till betalarens operativa kapacitet och kreditkvalitet. Programmet ska minska den risk som beror på säljaren och betalaren genom olika metoder, till exempel genom utlösningsmekanismer baserade på aktuell kreditkvalitet som skulle utesluta att medel tillgodoräknas fel juridisk person.

- l) I den sammanlagda förlustskattningen av en tillgångsgrupp som ABCP-programmet avser att köpa ska alla potentiella riskkällor beaktas, till exempel kredit- och utspädningsrisk. Om den av säljaren tillhandahållna kreditförstärkningen bara är baserad på de kreditrelaterade förlusternas storlek, ska en särskild reserv inrättas för utspädningsrisk, såvida utspädningsrisk är väsentlig för den berörda exponeringsgruppen. Dessutom ska programmet vid bedömning av förstärkningens nivå granska flera års tidigare information, däribland om förluster, misskötsel, utspädningar och fordringarnas omsättningstakt.
 - m) ABCP-programmets köp av exponeringar ska ha strukturella inslag, såsom utlösningsmekanismer för avveckling, för att minska den underliggande portföljens potentiella kreditförsämring.
4. Enligt internmetoden ska institutet hänföra positionen utan rating till en av de ratingklasser som beskrivs i punkt 3 e. Positionen ska ges en bedömd rating som överensstämmer med kreditvärderingarna för ratingklassificeringen enligt punkt 3 e. Om den bedömda ratingen i början av värdepapperiseringen är i nivå med "investment grade" eller bättre, ska den för beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp betraktas som likvärdig med ett godtagbart kreditbetyg från ett erkänt ratinginstitut.
 5. Institut som har fått tillstånd att använda internmetoden får inte återgå till att använda andra metoder, såvida inte samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Institutet har visat den behöriga myndigheten att institutet har goda skäl att göra detta.
 - b) Institutet har fått den behöriga myndighetens tillstånd i förväg.

Artikel 255

Maximala riskvägda exponeringsbelopp

Ett institut som är originator, ett medverkande institut eller ett annat institut som kan beräkna K_{IRB} får begränsa de riskvägda exponeringsbelopp som beräknats för deras positioner i en värdepapperisering till det belopp som enligt artikel 87.3 skulle medföra ett krav på kapitalbas motsvarande 8 % av de riskvägda exponeringsbeloppen, om de värdepapperiserade tillgångarna inte hade värdepapperiserats och fanns i institutets balansräkning, plus dessa exponeringars förväntade förlustbelopp.

Artikel 256

Externratingmetod

1. Enligt externratingmetoden ska ett institut beräkna riskvägt exponeringsbelopp för en värdepapperiserings- eller omvärdepapperiseringsposition med rating genom att tillämpa den riskvikt som är relevant för exponeringsvärdet och multiplicera resultatet med 1,06.

Relevant riskvikt ska vara den riskvikt som anges i tabell 4 och som motsvarar kreditvärderingen av positionen i enlighet med avsnitt 4.

Tabell 4

Kreditkvalitetssteg		Positioner i värdepapperisering			Positioner i omvärdepapperisering	
Ej kortfristiga kreditvärderingar	Kortfristiga kreditvärderingar	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %
7	3	60 %	75 %		150 %	225 %
8		100 %			200 %	350 %
9		250 %			300 %	500 %
10		425 %			500 %	650 %
11		650 %			750 %	850 %
Alla övriga samt ej kreditvärderade		1 250 %				

Riskvikterna i kolumn C i tabell 4 ska tillämpas om värdepapperiseringspositionen inte är en omvärdepapperiseringsposition och det effektiva antalet värdepapperiserade exponeringar är färre än sex.

För övriga värdepapperiseringspositioner som inte är omvärdepapperiseringspositioner ska riskvikterna i kolumn B tillämpas, utom i de fall då positionen ingår i värdepapperiseringens bäst rangordnade tranch då riskvikterna i kolumn A ska tillämpas.

För omvärdepapperiseringspositioner ska riskvikterna i kolumn E tillämpas, utom i de fall då omvärdepapperiseringspositionen ingår i omvärdepapperiseringens bäst rangordnade tranch och ingen av de underliggande exponeringarna i sig ursprungligen var omvärdepapperiseringspositioner då riskvikterna i kolumn D ska tillämpas.

När det fastställs om en tranch är den bäst rangordnade, är det inte nödvändigt att beakta ersättningar som avser ränte- eller valutaderivat, avgifter eller andra liknande betalningar.

När det effektiva antalet värdepapperiserade exponeringar beräknas ska flera exponeringar mot en gäldenär behandlas som en exponering. Det effektiva antalet exponeringar beräknas enligt följande:

$$N = \frac{\left(\sum_i EAD_i \right)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

där EAD_i motsvarar summan av exponeringsvärdena för alla exponeringar mot den i:te gäldenären. Om den andel i portföljen som är förenad med den största exponeringen C_1 är känd får institutet beräkna N som $1/C_1$.

2. Kreditriskskydd för positioner i värdepapperisering får beaktas i enlighet med artikel 259.1 och 259.4, förutsatt att villkoren i artikel 242 är uppfyllda.

Artikel 257 *Formelbaserad metod*

1. Enligt den formelbaserade metoden ska riskvikten för en värdepapperiserad position beräknas enligt följande men får inte understiga 20 % för omvärdepapperiserade positioner respektive 7 % för alla övriga värdepapperiseringspositioner:

$$12,5 \cdot \frac{S[L+T] - S[L]}{T}$$

där

$$S[x] = \begin{cases} x, & \text{om } x \leq K_{IRBR} \\ K_{IRBR} + K[x] - K[K_{IRBR}] + \left(1 - \exp\left(\frac{\omega \cdot (K_{IRBR} - x)}{K_{IRBR}} \right) \right) \cdot \frac{d \cdot K_{IRBR}}{\omega}, & \text{om } x > K_{IRBR} \end{cases}$$

där

$$h = \left(1 - \frac{K_{IRBR}}{ELGD} \right)^N,$$

$$c = \frac{K_{IRBR}}{1 - h},$$

$$\nu = \frac{(ELGD - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} + 0,25 \cdot (1 - ELGD) \cdot K_{IRBR}}{N},$$

$$f = \left(\frac{\nu + K_{IRBR}^2}{1 - h} - c^2 \right) + \frac{(1 - K_{IRBR}) \cdot K_{IRBR} - \nu}{(1 - h) \cdot \tau},$$

$$g = \frac{(1 - c) \cdot c}{f},$$

$$a = g \cdot c,$$

$$b = g \cdot (1 - c),$$

$$d = 1 - (1 - h) \cdot (1 - \text{Beta}[K_{IRBR}; a, b]),$$

$$K[x] = (1 - h) \cdot ((1 - \text{Beta}[x; a, b]) \cdot x + \text{Beta}[x; a + 1, b] \cdot c),$$

$$\tau = 1000,$$

$$\omega = 20.$$

Beta [x; a, b] = den kumulativa betafördelningen med parametrarna a och b värderade vid x.

T = tjockleken på den tranch där positionen innehas mätt som kvoten mellan a) det tranchens nominella belopp och b) summan av de värdepapperiserade exponeringarnas nominella belopp. För derivatinstrument som anges i bilaga II ska summan av den aktuella ersättningskostnaden och den potentiella framtida kreditexponeringen beräknad enligt kapitel 6 användas i stället för det nominella beloppet.

K_{IRBR} = kvoten mellan a) K_{IRB} och b) summan av de värdepapperiserade exponeringarnas exponeringsvärden, uttryckt i decimalform.

L = kreditförstärkningsnivån beräknad som kvoten mellan det nominella beloppet för alla trancher som är efterställda den tranch i vilken positionen innehas och summan av de värdepapperiserade exponeringarnas nominella belopp. Kapitaliserad framtida inkomst ska inte inkluderas vid beräkning av L. Motpartsfordringar på sådana derivatinstrument som tas upp i bilaga II och som utgör trancher som är lägre rangordnade än den aktuella tranchen får vid beräkning av förstärkningsnivån anges till sin aktuella ersättningskostnad, utan potentiella framtida kreditexponeringar.

N = det effektiva antalet exponeringar beräknat enligt artikel 256. I fallet omvärdepapperiseringar ska institutet beakta antalet värdepapperiserade exponeringar i den aktuella gruppen och inte antalet underliggande exponeringar i de ursprungliga grupper från vilka de underliggande värdepapperiseringsexponeringarna härrör.

ELGD = exponeringsvägd genomsnittlig förlust vid fallissemang beräknad enligt följande:

$$ELGD = \frac{\sum_i LGD_i \cdot EAD_i}{\sum_i EAD_i}$$

där

LGD_i = genomsnittligt LGD-värde avseende alla exponeringar mot den i :te gäldenären, där LGD fastställs enligt kapitel 3. Om det är fråga om en värdepapperisering av exponeringar som i sig är positioner i tidigare värdepapperiseringar, ska ett LGD-värde på 100 % tillämpas på de värdepapperiserade positionerna. Om risk för fallissemang och utspädningsrisk för förvärvade fordringar aggregeras inom ramen för en värdepapperisering, ska LGD_i grundas på ett vägt genomsnitt av LGD för kreditrisk och LGD-värdet 75 % för utspädningsrisk. Som vikter ska användas de kapitalbaskrav för kreditrisk och utspädningsrisk som skulle gälla om respektive risktyp behandlades var för sig.

2. Om exponeringsvärdet på den största värdepapperiserade exponeringen C_1 inte är mer än 3 % av summan av de värdepapperiserade exponeringarna nominella belopp, får institutet vid tillämpning av den formelbaserade metoden ange LGD till 50 % och N till något av följande värden:

$$N = \left(C_1 \cdot C_m + \left(\frac{C_m - C_1}{m - 1} \right) \cdot \max\{1 - m \cdot C_1, 0\} \right)^{-1}$$

$$N = \frac{1}{C_1}$$

där

C_m = förhållandet mellan summan av de nominella beloppen på de största " m -exponeringarna" och summan av de värdepapperiserade exponeringarnas nominella exponeringsvärden. Nivån på " m " får fastställas av institutet.

När det gäller värdepapperiseringar där i praktiken alla värdepapperiserade exponeringar avser hushållsexponeringar får instituten med den behöriga myndighetens tillstånd använda den formelbaserade metoden med förenklingarna $h=0$ och $v=0$, såvida det effektiva antalet exponeringar inte är litet och exponeringarna inte är i hög grad koncentrerade.

3. De behöriga myndigheterna ska regelbundet informera Europeiska bankmyndigheten om institutens tillämpning av föregående stycke. Europeiska bankmyndigheten ska övervaka skillnaderna i praxis på detta område och utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010.
4. Kreditriskskydd för positioner i värdepapperisering får beaktas i enlighet med punkterna 2–4 i artikel 259, förutsatt att villkoren i artikel 242 är uppfyllda.

Artikel 258
Likviditetsfaciliteter

1. För att fastställa exponeringsvärdet på positioner i värdepapperisering utan rating i form av förskotteringsarrangemang får en konverteringsfaktor på 0 % tillämpas på det nominella beloppet på en likviditetsfacilitet med villkorslös uppsägning som uppfyller villkoren i artikel 250.2.
2. Om det inte är genomförbart för institutet att beräkna riskvägda exponeringsbelopp för de värdepapperiserade exponeringarna som om de inte hade värdepapperiserats får ett institut undantagsvis och tillfälligtvis tillämpa den metod som anges i punkt 3 för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp för en värdepapperiseringsposition utan rating i form av en likviditetsfacilitet som uppfyller villkoren i artikel 250.1. Institutet ska till de behöriga myndigheterna anmäla att de tillämpar den första meningen samt ange sina skäl till detta och hur länge tillämpningen beräknas pågå.
3. Den högsta riskvikt som skulle ha tillämpats enligt kapitel 2 på någon av de värdepapperiserade exponeringarna om de inte hade värdepapperiserats får tillämpas på en värdepapperiseringsposition som utgörs av en likviditetsfacilitet vilken uppfyller villkoren i artikel 250.1. Vid beräkningen av positionens exponeringsvärde ska konverteringsfaktorn 100 % tillämpas.

Artikel 259
Kreditriskskydd för positioner i värdepapperisering enligt internmetoden

1. Om riskvägda exponeringsbelopp beräknas med externratingmetoden får exponeringsvärdet eller riskvikten för en position i värdepapperisering för vilken kreditriskskydd har erhållits ändras i enlighet med kapitel 4, när de tillämpas för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt kapitel 2.
2. När det gäller fullständigt kreditriskskydd, då riskvägda exponeringsbelopp beräknas med den formelbaserade metoden, ska följande krav vara uppfyllda:
 - a) Institutet ska fastställa positionens ”effektiva riskvikt”. Det ska göra detta genom att dividera positionens riskvägda exponeringsbelopp med positionens exponeringsvärde och multiplicera resultatet med 100.
 - b) När det gäller förbetalt kreditriskskydd ska institutet beräkna värdepapperiseringspositionens riskvägda exponeringsbelopp genom att multiplicera den effektiva riskvikten med positionens förbetalda skyddsanpassade exponeringsbelopp (E^*), beräknat enligt kapitel 4 för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt kapitel 2, med värdepapperiseringspositionens belopp angett till E .
 - c) När det gäller obetalt kreditriskskydd ska institutet beräkna värdepapperiseringspositionens riskvägda exponeringsbelopp genom att multiplicera skyddsbeloppet, justerat med hänsyn till eventuella valutaobalanser och löptidsobalanser (G_A) i enlighet med bestämmelserna i kapitel 4, med riskvikten för tillhandahållaren av skyddet. Denna summa ska sedan adderas till det belopp som

erhållits genom multiplikation av värdepapperiseringspositionens belopp minus G_A med den effektiva riskvikten.

3. När det gäller partiellt kreditriskskydd, då riskvägda exponeringsbelopp beräknas med den formelbaserade metoden, ska följande krav vara uppfyllda:
 - a) Om kreditriskskyddet täcker första-förlust eller förluster på proportionell grund i värdepapperiseringspositionen, får institutet tillämpa punkt 2.
 - b) I övriga fall ska institutet behandla värdepapperiseringspositionen som två eller flera positioner, och den andel som saknar skydd ska anses vara den position som har lägst kreditkvalitet. Vid beräkning av riskvägda exponeringsbelopp för denna position ska bestämmelserna i artikel 257 gälla med följande ändringar: T ska ändras till e^* när det gäller förbetalt kreditriskskydd, och till $T-g$ när det gäller obetalt kreditriskskydd, där e^* anger kvoten mellan E^* och det totala teoretiska beloppet för den underliggande gruppen, där E^* är värdepapperiseringspositionens justerade exponeringsbelopp som beräknats i enlighet med bestämmelserna i kapitel 4, så som de tillämpas för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp enligt kapitel 2 med värdepapperiseringspositionens belopp angivet till E . g är kvoten mellan kreditriskskyddets nominella belopp, justerat för eventuell valutaobalans och löptidsobalans i enlighet med kapitel 4, och summan av de värdepapperiserade exponeringsbeloppen. När det gäller obetalt kreditriskskydd ska riskvikten för tillhandahållaren av skyddet tillämpas på den andel av positionen som inte faller inom ramen för det justerade värdet på T .
4. Om de behöriga myndigheterna för obetalt kreditriskskydd har beviljat ett institut tillstånd att beräkna riskvägda exponeringsbelopp för motsvarande direkta exponeringar mot tillhandahållaren av skyddet i enlighet med kapitel 3, ska riskvikten g för exponeringarna mot tillhandahållaren enligt artikel 230 fastställas i enlighet med kapitel 3.

Artikel 260

Ytterligare kapitalbaskrav för värdepapperisering av rullande exponeringar med bestämmelser om förtida amortering

1. Utöver de riskvägda exponeringsbelopp som ett institut som är originator beräknar för sina positioner i värdepapperisering ska det beräkna ett riskvägt exponeringsbelopp enligt den metod som anges i artikel 251, när det säljer rullande exponeringar inom ramen för en värdepapperisering som innehåller bestämmelser om förtida amortering.
2. Genom undantag från artikel 251 ska exponeringsvärdet på originatorns andel vara summan av följande poster:
 - a) Exponeringsvärdet av den teoretiska andel av hela gruppen av utnyttjade kreditbelopp som har överförts till en värdepapperisering och vars andel av hela den värdepapperiserade gruppen bestämmer den andel av kassaflödena från kapitalåterbetalningar, räntor och andra anknutna belopp som inte är tillgängliga för utbetalningar till innehavare av positioner i värdepapperiseringen, och
 - b) exponeringsvärdet av den andel av hela gruppen av outnyttjade kreditlimiter där de motsvarande utnyttjade kreditbeloppen har överförts till en värdepapperisering, vars

andel av samtliga sådana utnyttjade belopp är densamma som den andel som det i led a beskrivna exponeringsvärdet utgör av hela gruppen av utnyttjade kreditbelopp som har överförts till värdepapperisering.

Originatorns andel får inte vara efterställd investerarnas andel.

Exponeringsvärdet för investerarnas andel ska vara exponeringsvärdet för den teoretiska andel av gruppen utnyttjade belopp som inte faller inom ramen för led a plus exponeringsvärdet för den andel av gruppen utnyttjade kreditlimiter där motsvarande utnyttjade kreditbelopp överförts till värdepapperiseringen, som inte faller inom ramen för led b.

3. Det riskvägda exponeringsbeloppet avseende exponeringsvärdet för originatorns andel enligt punkt 2 a ska beräknas som en proportionell exponering mot de värdepapperiserade utnyttjade exponeringsbeloppen som om de inte hade värdepapperiserats, och som en proportionell exponering mot de utnyttjade beloppen av de kreditramar för vilka de utnyttjade beloppen har överförts till värdepapperiseringen.

Artikel 261

Reducering av riskvägda exponeringsbelopp

1. Det riskvägda exponeringsbeloppet för en position i värdepapperisering med riskvikten 1 250 % får reduceras med 12,5 gånger beloppet av alla specifika kreditriskjusteringar som institutet gjort för de värdepapperiserade exponeringarna. I den mån specifika kreditriskjusteringar beaktas i detta syfte får de inte beaktas vid den beräkning som fastställs i artikel 155.
2. Det riskvägda exponeringsbeloppet för en position i värdepapperisering får reduceras med 12,5 gånger beloppet av alla specifika kreditriskjusteringar som institutet gjort för positionen.
3. I enlighet med artikel 33.1 k får institut, när det gäller en värdepapperiseringsposition med riskvikten 1 250 %, som ett alternativ till att inbegripa positionen i sin beräkning av riskvägda exponeringsbelopp dra av positionens exponeringsvärde från kapitalbasen enligt följande:
 - a) Positionens exponeringsvärde får härledas från det riskvägda exponeringsbeloppet med hänsyn till eventuella minskningar som gjorts enligt punkterna 1 och 2.
 - b) Beräkningen av exponeringsvärdet ska avspegla godtagbart förbetalt skydd på ett sätt som överensstämmer med den metod som föreskrivs i artiklarna 242 och 259.
 - c) Om den formelbaserade metoden används för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp och $L < K_{IRBR}$ samt $[L+T] > K_{IRBR}$, får positionen behandlas som två positioner där L är lika med K_{IRBR} för den av positionerna som har bättre förmånsrätt.
4. Om ett institut utnyttjar alternativet i punkt 3, får 12,5 gånger det belopp som dragits av enligt denna punkt subtraheras från det belopp som avses i artikel 255 och till vilket det riskvägda exponeringsbeloppet avseende dess positioner i en värdepapperisering får begränsas.

AVSNITT 4

EXTERNA KREDITVÄRDERINGAR

Artikel 262

Erkännande av ratinginstitut

1. Institutet får använda ratinginstitutens kreditvärderingar för att fastställa en värdepapperiseringspositions riskvikt endast om kreditvärderingen är utförd av ett ratinginstitut eller stöds av ett erkänt ratinginstitut enligt förordning (EU) nr 1060/2009.
2. Erkända ratinginstitut är alla kreditvärderingsinstitut som är registrerade eller certifierade i enlighet med förordning (EU) nr 1060/2009 samt centralbanker som utfärdar kreditbetyg som är undantagna från förordning (EU) nr 1060/2009.
3. Europeiska bankmyndigheten ska offentliggöra en förteckning över erkända ratinginstitut.

Artikel 263

Krav på ratinginstitutens kreditvärderingar

Följande villkor ska vara uppfyllda för att instituten ska få använda en kreditvärdering från ett erkänt ratinginstitut för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp enligt avsnitt 3:

- a) Det får inte föreligga någon obalans mellan de betalningsslag som avspeglas i kreditvärderingen och de betalningsslag som institutet har rätt till inom ramen för det kontrakt som ger upphov till den berörda värdepapperiseringspositionen.
- b) Ratinginstitutet ska ha offentliggjort kreditvärderingar, förfaranden, metodologiska antaganden och de centrala element som ligger till grund för bedömningen. Det ska även ha offentliggjort förlust- och kassaflödesanalys samt kreditbetygets känslighet för förändringar i de antaganden som ligger till grund för kreditvärderingen, bland annat de underliggande tillgångarnas resultatutveckling. Uppgifter som bara gjorts tillgängliga för ett begränsat antal enheter ska inte betraktas som offentliggjorda. Kreditvärderingarna ska ingå i ratinginstitutets övergångsmatris.
- c) Kreditbedömningen får inte, vare sig helt eller delvis, baseras på obetalt stöd från institutet självt. I sådana fall ska institutet betrakta den aktuella positionen som utan rating och därmed beräkna riskvägda exponeringsbelopp för denna position enligt avsnitt 3.

Ratinginstitutet ska vara skyldigt att offentliggöra förklaringar till hur tillgångsgruppernas resultatutveckling påverkar denna kreditvärdering.

Artikel 264
Användning av kreditvärderingar

1. Ett institut får utse ett eller flera erkända ratinginstitut vilkas kreditvärderingar ska användas vid beräkningen av institutets riskvägda exponeringsbelopp enligt detta kapitel (ett ”utsett ratinginstitut”).
2. Ett institut ska genomgående och inte selektivt använda kreditvärderingar när det gäller institutets positioner i värdepapperisering och i enlighet med följande principer:
 - a) Ett institut får inte använda ett ratinginstituts kreditvärderingar för sina positioner i vissa trancher och ett annat ratinginstituts kreditvärderingar för sina positioner i andra trancher inom ramen för samma värdepapperisering, oavsett om de har eller inte har bedömts av det första ratinginstitutet.
 - b) Om en position har två kreditvärderingar av utsedda ratinginstitut, ska institutet använda den minst fördelaktiga kreditvärderingen.
 - c) Om en position har mer än två kreditvärderingar av utsedda ratinginstitut ska de två mest fördelaktiga användas. Om de två mest fördelaktiga värderingarna skiljer sig åt, ska den minst fördelaktiga användas.
3. Om kreditriskskydd som är godtagbart enligt kapitel 4 tillhandahålls direkt till specialföretaget för värdepapperisering och det skyddet avspeglas i ett utsett ratingföretags kreditvärdering av en position, får riskvikten som hör ihop med denna kreditvärdering användas. Om skyddet inte är godtagbart enligt kapitel 4, får kreditvärderingen inte beaktas. I de fall då kreditriskskyddet inte tillhandahålls specialföretaget utan en värdepapperiseringsposition direkt, får kreditvärderingen inte beaktas.

Artikel 265
Inplacering

Europeiska bankmyndigheten ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att för alla erkända ratinginstitut fastställa vilka av de kreditkvalitetssteg som anges i detta kapitel som ett erkänt ratinginstituts olika kreditvärderingsbetyg ska motsvara. Dessa fastställanden ska vara objektiva och konsekventa och följa följande principer:

- a) Europeiska bankmyndigheten ska skilja mellan de relativa risknivåer som uttrycks genom varje betyg.
- b) Europeiska bankmyndigheten ska beakta kvantitativa faktorer, till exempel andelen fallissemang och/eller andelen förluster, samt hur varje ratinginstituts kreditvärderingar har utvecklats över tid för olika tillgångsklasser.
- c) Europeiska bankmyndigheten ska beakta kvalitativa faktorer, som de olika typer av transaktioner som bedömts av ratinginstitutet, dess metoder och kreditvärderingens innebörd, i synnerhet om den grundar sig på förväntad förlust eller första-förlust i euro.

- d) Europeiska bankmyndigheten ska försöka se till att positioner i värdepapperisering som åsatts samma riskvikt på grundval av ett erkänt ratinginstituts kreditvärdering också har motsvarande kreditrisknivåer. Europeiska bankmyndigheten ska överväga att på lämpligt sätt ändra sitt fastställande av vilket kreditkvalitetssteg som ett visst kreditbetyg ska motsvara.

Europeiska bankmyndigheten ska överlämna sina förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Kapitel 6

Motpartskreditrisker

AVSNITT 1

DEFINITIONER

Artikel 266

Fastställande av exponeringsvärdet

1. Ett institut ska i enlighet med detta kapitel fastställa exponeringsvärdet för de derivatinstrument som tas upp i bilaga II.
2. Ett institut får fastställa exponeringsvärdet för repor, värdepappers- eller råvarulån, transaktioner med lång avvecklingscykel och marginallånetransaktioner i enlighet med detta kapitel i stället för att tillämpa kapitel 4.

Artikel 267

Definitioner

I detta kapitel och avdelning VI gäller följande definitioner:

Allmänna termer

- 1) *motpartskreditrisk* (CCR): risken för att en motpart i en transaktion hamnar på obestånd före slutavvecklingen av transaktionens kassaflöden.

Transaktionsslag

- 2) *transaktioner med lång avvecklingscykel*: transaktioner i vilka en motpart åtar sig att leverera ett värdepapper, en råvara eller ett belopp i utländsk valuta mot betalning i kontanter, andra finansiella instrument eller råvaror, eller omvänt, med den avtalade avvecklingsfrist som är kortast av följande: en avtalad avvecklingsfrist som är längre än marknadsstandarden för denna typ av transaktion respektive fem bankdagar efter den dag då transaktionen avtalades.

- 3) *marginalutlåning*: transaktioner där ett institut lämnar kredit i samband med köp, försäljning och innehav av eller handel med värdepapper. Marginalutlåning innefattar inte andra lån där värdepapper har ställts som säkerhet.

Nettningsmängder, säkringsmängder och anknytande termer

- 4) *nettningsmängd*: en grupp transaktioner mellan ett institut och en motpart som omfattas av ett bilateralt nettningsavtal som kan hävdas rättsligt och godtas enligt avsnitt 7 och kapitel 4.

Transaktioner som inte omfattas av ett bilateralt nettningsavtal som kan hävdas rättsligt och godtas enligt avsnitt 7 ska behandlas som egna nettningsmängder vid tillämpning av detta kapitel.

Enligt den metod med interna modeller som beskrivs i avsnitt 6 får alla nettningsmängder som bestämts med en enda motpart behandlas som en enda nettningsmängd, om negativa simulerade marknadsvärden för den enskilda nettningsmängden fastställs till 0 i skattningen av den förväntade exponeringen (nedan kallad *EE*).

- 5) *riskposition*: ett risktal som enligt en i förväg fastställd algoritm tilldelas en transaktion vid tillämpningen av den schablonmetod som beskrivs i avsnitt 5.
- 6) *säkringsmängd*: en grupp riskpositioner som härrör från transaktionerna inom en enda nettningsmängd, där man endast använder saldot för dessa riskpositioner för att fastställa exponeringsvärdet vid tillämpningen av schablonmetoden enligt avsnitt 5.
- 7) *marginalavtal*: avtal eller avtalsbestämmelser som innebär att en motpart måste ställa säkerhet till en andra motpart när denna andra motparts exponering gentemot den första motparten överstiger en viss angiven nivå.
- 8) *marginaltröskel*: det största exponeringsbelopp som får förbli utestående innan någon part har rätt att begära säkerhet.
- 9) *marginalriskperiod*: perioden från den senaste utväxlingen av säkerheter för en nettningsmängd av transaktioner med en motpart på obestånd fram till dess att transaktionerna har slutavräknats och den marknadsrisk som uppstått har säkrats på nytt.
- 10) *effektiv löptid enligt metoden med interna modeller för en nettningsmängd med längre löptid än ett år*: kvoten mellan förväntad exponering summerad under hela löptiden för transaktionerna i en nettningsmängd, diskonterad med den riskfria räntan, och av nettningsmängdens förväntade exponering, summerad under ett år och diskonterad med den riskfria räntan.
- Denna effektiva löptid får justeras för att ta hänsyn till omsättningsrisken genom att den förväntade exponeringen ersätts med den effektiva förväntade exponeringen för de fall där äprognoshorisonten ligger mindre än ett år.
- 11) *produktövergripande nettning*: inräkning av transaktioner ur olika produktkategorier inom samma nettningsmängd enligt de bestämmelser om produktövergripande nettning som anges i detta kapitel.

- 12) *aktuellt marknadsvärde (CMV)*: med avseende på avsnitt 5 nettomarknadsvärdet av transaktionsportföljen inom en nettningsmängd, där både positiva och negativa marknadsvärden beaktas vid beräkningen av CMV.

Fördelningar

- 13) *marknadsvärdesfördelning*: den prognostiserade sannolikhetsfördelningen av nettomarknadsvärdena för transaktionerna inom en nettningsmängd vid en framtida tidpunkt (prognoshorisonten) beräknad utifrån dessa transaktioners uppnådda marknadsvärde vid prognostillfället.
- 14) *exponeringsfördelning*: den prognostiserade sannolikhetsfördelning av marknadsvärdena som uppkommer om prognostiserade negativa nettomarknadsvärden sätts till noll.
- 15) *riskneutral fördelning*: fördelning av marknadsvärden eller exponeringar vid en framtida tidpunkt, där fördelningen beräknats med marknadsimplicita värden, exempelvis implicit volatilitet.
- 16) *löpande fördelning*: fördelning av marknadsvärden eller exponeringar vid en framtida tidpunkt som beräknats med historiska eller uppnådda värden, exempelvis volatilitet beräknad utifrån tidigare pris eller kursförändringar.

Exponeringsmått och justeringar

- 17) *aktuell exponering*: det värde som är högst av noll och det marknadsvärde av en transaktion eller en transaktionsportfölj inom en nettningsmängd med en motpart som om denne hamnar på obestånd skulle gå förlorat, om det antas att transaktionsvärdet inte till någon del skulle kunna återvinnas vid insolvens eller likvidation.
- 18) *toppexponering*: en hög percentil av exponeringsfördelningen vid en framtida tidpunkt innan löptiden gått ut för den mest långfristiga transaktionen i en nettningsmängd.
- 19) *förväntad exponering (nedan kallad EE)*: den genomsnittliga exponeringsfördelningen vid en framtida tidpunkt, innan löptiden gått ut för den mest långfristiga transaktionen i en nettningsmängd.
- 20) *effektiv förväntad exponering vid ett visst datum (nedan kallad effektiv EE)*: det värde som är högst av följande två: den förväntade exponeringen detta datum och den effektiva förväntade exponeringen vid närmast föregående datum.
- 21) *förväntad positiv exponering (nedan kallad EPE)*: det vägda medelvärdet av en periods förväntade exponeringar, där vikterna motsvarar den andel som enskilda förväntade exponeringar svarar för av hela perioden.

Vid beräkningen av kapitalbaskrav ska instituten beräkna medelvärdet för det första året eller för den längsta löptiden bland avtalen i nettningsmängden, om alla avtal inom nettningsmängden löper ut inom mindre än ett år.

- 22) *effektiv förväntad positiv exponering (nedan kallad effektiv EPE)*: det vägda medelvärdet av den effektiva förväntade exponeringen under det första året för en nettningsmängd eller för

den längsta löptiden bland avtalen i nettningsmängden, om alla avtal inom nettningsmängden löper ut inom mindre än ett år, där vikterna motsvarar den andel som enskilda förväntade exponeringar svarar för av hela perioden.

Risker relaterade till motpartskreditrisken

- 23) *omsättningsrisk*: beloppet med vilket den förväntade positiva exponeringen (EPE) undervärderas när nya transaktioner med en motpart förväntas genomföras kontinuerligt.

Den ytterligare exponeringen till följd av dessa nya transaktioner ingår inte i beräkningen av EPE.

- 24) *motpart*: med avseende på avsnitt 7 en juridisk eller fysisk person som ingår ett nettningsavtal och har avtalsenlig rätt att göra detta.

- 25) *avtal om produktövergripande nettnings*: en bilateral avtalsöverenskommelse mellan ett institut och en motpart med vilket det skapas en enda rättslig förpliktelse (grundad på nettnings av täckta transaktioner) som täcker alla i avtalet ingående bilaterala ramavtal och transaktioner som hör till olika produktkategorier.

Med ”olika produktkategorier” avses i denna definition

- a) transaktioner med repor samt värdepappers- och råvarulån,
 - b) marginallånetransaktioner, och
 - c) de kontrakt som tas upp i bilaga II.
- 26) *betalningsben*: den avtalade betalningsdelen i en transaktion med OTC-derivat med linjär riskprofil, där ett finansiellt instrument ska överlämnas mot betalning.

Vid transaktioner där utbytet ska bestå av betalning mot betalning, ska dessa två betalningsben bestå av de avtalade bruttobetalningarna, inbegripet transaktionens teoretiska värde.

AVSNITT 2

METODER FÖR BERÄKNING AV EXPONERINGSVÄRDE

Artikel 268

Metoder för beräkning av exponeringsvärde

1. I enlighet med denna artikel ska instituten med någon av de metoder som redovisas i avsnitten 3–6 fastställa exponeringsvärden för de kontrakt som förtecknas i bilaga II.

Ett institut som inte får använda behandlingen i artikel 89 får inte använda ursprungligt åtagande-metoden. Institutet får inte använda ursprungligt åtagande-metoden för att fastställa exponeringsvärden för de kontrakt som förtecknas i punkt 3 i bilaga II.

En grupp av institut får alltid använda en kombination av de metoder som redovisas i avsnitten 3–6. Ett enskilt institut får inte kombinera marknadsvärderingsmetoden och ursprungligt åtagande-metoden, såvida inte en av metoderna används för de fall som anges i artikel 276.6.

2. Om de behöriga myndigheterna har gett sitt tillstånd i enlighet med artikel 277.1 och 277.2 får ett institut tillämpa den metod med interna modeller som redovisas i avsnitt 6 för att fastställa exponeringsvärdet för
 - a) kontrakt som förtecknas i bilaga II,
 - b) repor,
 - c) värdepappers- och råvarulån,
 - d) marginallånetransaktioner, och
 - e) transaktioner med lång avvecklingscykel

3. När ett institut köper kreditriskskydd genom ett kreditderivat för en exponering som inte hänförs till handelslagret eller för en motpartskreditriskexponering, får det beräkna sitt kapitalbaskrav för den säkrade tillgången i enlighet med antingen
 - a) artiklarna 228–231, eller
 - b) artikel 148.3, alternativt artikel 179, om tillstånd har beviljats i enlighet med artikel 138.

Exponeringsvärdet för dessa kreditderivats motpartskreditrisk ska sättas till noll, såvida inte institutet tillämpar den metod som anges i artikel 293.2 h ii.

4. Utan påverkan på punkt 3 får ett institut emellertid välja att vid beräkning av kapitalbaskraven för motpartskreditrisk konsekvent inkludera alla kreditderivat som inte ingår i handelslagret och som förvärvats som ett skydd mot en exponering som inte ingår i handelslagret eller mot en motpartskreditrisk, om kreditskyddet godtas enligt denna förordning.
5. Om ett institut behandlar creditswappar sålda av ett annat institut som kreditriskskydd tillhandahållet av detta institut och är föremål för kapitalbaskrav för kreditrisk till hela det teoretiska beloppet för de underliggande tillgångarna, ska deras exponeringsvärde vara noll med avseende på motpartskreditrisken för de exponeringar som inte ingår i handelslagret.
6. Enligt samtliga metoder som redovisas i avsnitten 3–6 ska exponeringsvärdet för en given motpart vara lika med summan av de exponeringsvärden som beräknats för varje nettningsmängd med avseende på den motparten.

Om ett institut beräknar de riskvägda exponeringsbelopp som härrör från OTC-derivat i enlighet med kapitel 2, ska exponeringsvärdet för en viss nettningsmängd av sådana OTC-derivat som tas upp i bilaga II beräknat i enlighet med detta kapitel vara det värde som är störst av noll och differensen mellan summan av exponeringsvärdena för alla nettningsmängder med avseende på denna motpart och summan av säkerheternas volatilitetsjusterade värden (CVA) avseende denna motpart, vilka institutet betraktar som en genomförd nedskrivning.

7. När det gäller fastställande av exponeringsvärdet för exponeringar som härrör från transaktioner med lång avvecklingscykel, ska institut välja en av de metoder som redovisas i avsnitten 3–6, oavsett vilka metoder institutet har valt för behandling av OTC-derivat och repor, värdepappers- och råvarulån samt marginallånetransaktioner. Vid beräkning av kapitalbaskravet för transaktioner med lång avvecklingscykel får ett institut som använder den metod som redovisas i kapitel 3 alltid tillämpa riskvikterna enligt den metod som redovisas i kapitel 2 på permanent basis och oavsett värdet av sådana positioner.
8. När det gäller metoderna i avsnitten 3 och 4 ska institutet tillämpa en enhetlig metod för att fastställa det teoretiska värdet och säkerställa att det teoretiska värde som ska beaktas är ett lämpligt mått på den risk som kontraktet medför. Om kontraktet stadgar om en multiplicering av betalningsflöden, ska ett institut justera det teoretiska värdet för att beakta multipliceringens effekter på kontraktets riskstruktur.

AVSNITT 3

MARKNADSVÄRDERINGSMETODEN

Artikel 269

Marknadsvärderingsmetoden

1. För att fastställa den aktuella ersättningskostnaden för alla kontrakt med positivt värde ska instituten åsätta kontrakten de aktuella marknadsvärdena.
2. För att fastställa den möjliga framtida kreditexponeringen ska instituten antingen multiplicera de teoretiska beloppen eller de underliggande värdena med procentsatserna i tabell 1 och i enlighet med följande principer:
 - a) Kontrakt som inte ingår i någon av de fem kategorier som anges i tabell 1 ska behandlas som kontrakt avseende råvaror utom ädelmetaller.
 - b) För kontrakt där kapitalbeloppet utväxlas vid flera tillfällen, ska procentsatserna multipliceras med det antal betalningar som återstår i enlighet med kontraktet.
 - c) För kontrakt som är så utformade att den utestående exponeringen avvecklas vid särskilt angivna betalningstillfällen och där villkoren justeras så att kontraktets marknadsvärde är noll vid dessa särskilt angivna betalningstillfällen, ska den återstående löptiden vara lika med tiden fram till nästa justeringsdag. Vid räntebaserade kontrakt som uppfyller nämnda villkor och har en återstående löptid på mer än ett år, ska procenttalen överstiga 0,5 %.

Tabell 1					
Återstående löptid	Räntekontrakt	Kontrakt som gäller valutakurser och guld	Kontrakt baserade på aktier	Kontrakt baserade på ädelmetaller utom guld	Kontrakt baserade på råvaror utom ädelmetaller

					r
Ett år eller mindre	0 %	1 %	6 %	7 %	10 %
Över ett år och högst fem år	0,5 %	5 %	8 %	7 %	12 %
Över fem år	1,5 %	7,5 %	10 %	8 %	15 %

3. För de kontrakt som är baserade på råvaror utom guld och som avses i led 3 i bilaga II får ett institut tillämpa procentsatserna i tabell 2 i stället för procentsatserna i tabell 1, förutsatt att detta institut för sådana kontrakt följer den utökade löptidsmetoden som redovisas i artikel 350.

Tabell 2				
Återstående löptid	Ädelmetaller (utom guld)	Basmetaller	Jordbruksprodukter	Övrigt, inbegripet energiprodukter
Ett år eller mindre	2 %	2,5 %	3 %	4 %
Över ett år och högst fem år	5 %	4 %	5 %	6 %
Över fem år	7,5 %	8 %	9 %	10 %

4. Exponeringsvärdet är summan av den aktuella ersättningskostnaden och den möjliga framtida kreditexponeringen.

AVSNITT 4

URSPRUNGLIGT ÅTAGANDE-METODEN

Artikel 270

Ursprungligt åtagande-metoden

1. Exponeringsvärdet är det teoretiska värdet för varje instrument multiplicerat med de procentsatser som anges i tabell 3.

Tabell 3		
Ursprunglig löptid	Räntekontrakt	Kontrakt avseende valutakurser och guld

Ett år eller mindre	0,5 %	2 %
Över ett år och högst två år	1 %	5 %
Tillägg för varje ytterligare år	1 %	3 %

2. Vid beräkningen av exponeringsvärdet för räntekontrakt får ett institut välja att använda antingen ursprunglig eller återstående löptid.

AVSNITT 5 SCHABLONMETODEN

Artikel 271 Schablonmetoden

1. Institutet får endast använda schablonmetoden för att beräkna exponeringsvärdet för OTC-derivat och transaktioner med lång avvecklingscykel.
2. Vid tillämpning av schablonmetoden ska instituten beräkna exponeringsvärdet separat för varje nettningsmängd, med hänsyn tagen till säkerhet, enligt följande:

$$\text{Exponeringsvärde} = \beta \cdot \max \left\{ CMV - CMC, \sum_j \left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right| \cdot CCRM_j \right\}$$

där

CMV = det aktuella marknadsvärdet för transaktionsportföljen inom nettningsmängden med en motpart utan avdrag för säkerhet, där:

$$CMV = \sum_i CMV_i$$

där

CMV_i = det aktuella marknadsvärdet för transaktionen i,

CMC = det aktuella marknadsvärdet på den säkerhet som hänför sig till nettningsmängden, där:

$$CMC = \sum_l CMC_l$$

där

CMC_l = det aktuella marknadsvärdet på säkerhet l,

i = ett index för att identifiera transaktionen,

$l =$ ett index för att identifiera säkerhet, och

$j =$ ett index för att identifiera typen av säkringsmängd.

Dessa säkringsmängder motsvarar därvid riskfaktorer, där riskpositioner med motsatta tecken kan avräknas mot varandra för att ge en nettoriskposition som måttet för exponeringen sedan baseras på.

RPT_{ij} = riskposition till följd av transaktion i avseende säkringsmängd j .

RPC_{lj} = riskposition till följd av säkerhet l i avseende säkringsmängd j .

$CCRM_j$ = multiplikator för motpartskreditrisk (CCR) som anges i tabell 5 för och avser säkringsmängd j .

$\beta = 1,4$.

3. Vid beräkning enligt punkt 2 gäller följande:

- a) Godtagbar säkerhet från en motpart ska ha positivt tecken, och säkerhet som lämnats till en motpart ska ha negativt tecken.
- b) Endast säkerhet som är godtagbar enligt artiklarna 193.2 och 232 får användas i schablonmetoden.
- c) Ett institut får bortse från ränterisken från betalningsben med en återstående löptid på mindre än ett år.
- d) Ett institut får behandla transaktioner som består av två betalningsben noterade i samma valuta såsom en enda samlingstransaktion. Behandlingen av betalningsbenen gäller samlingstransaktionen.

Artikel 272

Transaktioner med linjär riskprofil

1. Institutet ska tilldela transaktioner med linjär riskprofil riskpositioner i enlighet med följande bestämmelser:
 - a) Transaktioner med linjär riskprofil vars underliggande finansiella instrumenten är aktier (även aktieindex), guld, andra ädelmetaller eller andra råvaror ska tilldelas en riskposition för respektive aktie (eller aktieindex) eller råvara och en ränteriskposition för betalningsbenet.
 - b) Transaktioner med linjär riskprofil som har ett räntebärande instrument som underliggande instrument ska tilldelas en ränteriskposition för det räntebärande instrumentet och en annan ränteriskposition för betalningsbenet.

- c) Transaktioner med linjär riskprofil enligt vilka betalning ska ske mot betalning, inbegripet valutaterminer, ska tilldelas en ränteriskposition för vardera betalningsbenet.

Om ett betalningsben eller det underliggande räntebärande instrumentet är uttryckt i utländsk valuta och avser en transaktion som tas upp i leden a, b eller c, ska det betalningsbenet eller underliggande instrumentet även tilldelas en riskposition för den valutan.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska en riskpositions storlek till följd av en transaktion med linjär riskprofil vara det effektiva teoretiska värdet (marknadspris multiplicerat med kvantitet) av det underliggande finansiella instrumentet eller råvarorna, omräknat till institutets nationella valuta genom multiplicering med motsvarande valutakurs, utom för räntebärande instrument.
3. För räntebärande instrument och betalningsben ska riskpositionens storlek vara lika med det effektiva teoretiska värdet av de utestående bruttobetalningarna (inbegripet det teoretiska beloppet), omräknat till institutets nationella valuta och multiplicerat med det räntebärande instrumentets respektive betalningsbens modifierade duration, enligt vad som är tillämpligt.
4. En riskpositions storlek till följd av en creditswapp ska vara lika med det räntebärande referensinstrumentets teoretiska värde multiplicerat med den återstående löptiden för creditswappen.

Artikel 273

Transaktioner med icke-linjär riskprofil

1. Institutet ska fastställa riskpositionernas storlek för transaktioner med icke-linjär riskprofil i enlighet med följande stycken:
2. En riskpositions storlek till följd av ett OTC-derivat med icke-linjär riskprofil, inbegripet optioner och optioner att ingå swappavtal ("swaptions"), där det underliggande instrumentet inte är räntebärande, ska vara lika med deltaekvivalenten av det effektiva teoretiska värdet av transaktionens underliggande finansiella instrument i enlighet med artikel 274.1.
3. En riskpositions storlek till följd av ett OTC-derivat med icke-linjär riskprofil, inbegripet optioner och optioner att ingå swappavtal ("swaptions"), där det underliggande instrumentet är ett räntebärande instrument eller ett betalningsben, ska vara lika med deltaekvivalenten av det effektiva teoretiska värdet av det finansiella instrumentet eller betalningsbenet multiplicerat med den modifierade durationen för det räntebärande instrumentet respektive betalningsbenet, enligt vad som är tillämpligt.
4. Vid fastställandet av riskpositioner ska institutet behandla säkerheter enligt följande:
 - a) Säkerheter som erhållits från en motpart ska behandlas som en fordran på denne enligt ett derivatkontrakt (lång position) som förfaller samma dag som fastställandet.
 - b) Säkerheter som institutet har ställt till motparten ska behandlas som en skuld till denne (kort position) som förfaller samma dag som fastställandet.

Artikel 274
Beräkning av riskpositioner

1. Ett institut ska beräkna en riskpositions storlek och tecken enligt följande:

a) För alla instrument som inte är räntebärande

i) som det effektiva teoretiska värdet om det gäller en transaktion med linjär riskprofil,

ii) som deltaekvivalent teoretiskt värde $p_{ref} \cdot \frac{\partial V}{\partial p}$ om det gäller en transaktion med icke-linjär riskprofil,

där

P_{ref} = priset på det underliggande instrumentet, uttryckt i referensvalutan,

V = det finansiella instrumentets värde (för en option: optionspriset), och

p = priset på det underliggande instrumentet uttryckt i samma valuta som V .

b) För räntebärande instrument och betalningsben för alla transaktioner:

i) som det effektiva teoretiska värdet multiplicerat med den modifierade durationen om det gäller en transaktion med linjär riskprofil,

ii) som deltaekvivalent teoretiskt värde multiplicerat med den modifierade durationen, $\frac{\partial V}{\partial r}$, om det gäller en transaktion med icke-linjär riskprofil,

där

V = det finansiella instrumentets värde (för en option: optionspriset), och

r = räntenivån.

Om V är uttryckt i en annan valuta än referensvalutan, ska derivatet omräknas till referensvalutan genom multiplikation med den relevanta växelkursen.

2. Vid tillämpning av formlerna i punkt 1 ska instituten gruppera riskpositionerna i säkringsmängder. Det absoluta beloppet för summan av de uppkomna riskpositionerna ska beräknas för varje säkringsmängd. Nettoriskpositionen ska vara resultatet av denna beräkning och ska med avseende på punkt 1 beräknas enligt följande:

$$\left| \sum_i RPT_{ij} - \sum_l RPC_{lj} \right|.$$

Artikel 275
Ränteriskpositioner

1. Vid beräkningen av ränteriskpositionen ska instituten tillämpa följande bestämmelser:

2. När det gäller ränteriskpositioner till följd av

- a) penningdepositioner som erhållits från motparten som säkerhet,
- b) betalningsben, och
- c) underliggande räntebärande instrument,

för vilka i varje enskilt fall ett kapitalkrav på högst 1,60 % ska tillämpas i enlighet med tabell 1 i artikel 325, varvid instituten ska hänföra dessa positioner till en av de sex säkringsmängderna per valuta som anges i tabell 4.

Tabell 4		
	Statliga referensräntor	Icke-statliga referensräntor
Löptid	< 1 år	< 1 år
	$> 1 \leq 5$ år	$> 1 \leq 5$ år
	> 5 år	> 5 år

3. För ränteriskpositioner till följd av underliggande räntebärande instrument eller betalningsben med en räntesats som är kopplad till en referensränta som uttrycker en allmän marknadsräntenivå, ska den återstående löptiden vara lika med den tid som återstår fram till nästa justering av räntesatsen. I alla övriga fall ska den vara lika med den återstående löptiden för det underliggande räntebärande instrumentet eller, i fråga om ett betalningsben, den återstående tiden för transaktionen.

Artikel 276
Säkringsmängder

1. Institutet ska fastställa säkringsmängder i enlighet med punkterna 2–5.

2. Det ska finnas en säkringsmängd för varje emittent av något av de räntebärande referensinstrument som är underliggande instrument för en creditswapp.

Kreditswappar på n:te förfall i en korg ska behandlas på följande sätt:

- a) Storleken på en riskposition i ett räntebärande referensinstrument i en korg som är underliggande instrument för en creditswapp på n:te förfall ska vara det räntebärande referensinstrumentets effektiva teoretiska värde, multiplicerat med den modifierade durationen för derivatet på n:te förfall med avseende på en förändring av det räntebärande instrumentets creditspread.

- b) Det ska finnas en säkringsmängd för varje räntebärande referensinstrument i en korg som är underliggande instrument för en viss creditswapp på n:te förfall. Riskpositioner från olika creditswappar på n:te förfall får inte tas med i samma säkringsmängd.
- c) Den multiplikator för motpartsrisk som är tillämplig på varje säkringsmängd som skapas för ett av de räntebärande referensinstrumenten till ett derivat på n:te förfall ska vara följande:
 - i) 0,3 % för räntebärande referensinstrument som har ett kreditbetyg från ett erkänt ratinginstitut motsvarande kreditkvalitetssteg 1–3.
 - ii) 0,6 % för övriga räntebärande instrument.

3. För ränteriskpositioner till följd av

- a) penningdepositioner som ställts som säkerhet till en motpart när motparten inte har några utestående skuldförbindelser med låg specifik risk, och
- b) underliggande räntebärande instrument,

för vilka enligt tabell 1 i artikel 235 ett kapitalkrav på över 1,60 % ska tillämpas, ska det finnas en säkringsmängd för varje emittent.

När ett betalningsben efterliknar ett sådant räntebärande instrument, ska det också finnas en säkringsmängd för varje emittent av det räntebärande referensinstrumentet.

Ett institut får till samma säkringsmängd hänföra riskpositioner som uppkommer till följd av räntebärande instrument från en viss emittent eller av räntebärande referensinstrument från samma emittent som efterliknas av betalningsben eller som är underliggande instrument för en creditswapp.

4. Andra underliggande finansiella instrument än räntebärande instrument ska endast hänföras till samma säkringsmängder, om de är identiska eller likartade instrument. I alla övriga fall ska de hänföras till separata säkringsmängder.

Vid tillämpningen av denna punkt ska instituten enligt följande principer fastställa om de underliggande instrumenten är likartade:

- a) När det gäller aktier är det underliggande instrumentet likartat, om det har samma emittent. Ett aktieindex ska betraktas som en separat emittent.
- b) När det gäller ädelmetaller är det underliggande instrumentet likartat, om det avser samma metall. Ett ädelmetallindex ska betraktas som en separat ädelmetall.
- c) När det gäller el är det underliggande instrumentet likartat, om leveransrätterna och leveransskyldigheterna hänför sig till samma högbelastnings- eller lågbelastningsintervall under ett dygn.
- d) När det gäller råvaror är det underliggande instrumentet likartat, om det avser samma råvara. Ett råvaruindex ska betraktas som en separat råvara.

5. Multiplikatorer för motpartskreditrisk (CCRM) för de olika kategorierna av säkringsmängder anges i följande tabell:

Tabell 5		
	Kategorier av säkringsmängder	CCRM
1.	Räntor:	0,2 %
2.	Räntor för riskpositioner till följd av ett räntebärande referensinstrument som är underliggande instrument för en creditswapp och för vilket ett kapitalkrav på högst 1,60 % ska tillämpas enligt tabell 1 i avdelning IV i kapitel 2.	0,3 %
3.	Räntor för riskpositioner till följd av ett räntebärande instrument eller referensinstrument, för vilket ett kapitalkrav på över 1,60 % ska tillämpas enligt tabell 1 i kapitel 2 b avdelning IV.	0,6 %
4.	Växelkurser	2,5 %
5.	El	4 %
6.	Guld	5 %
7.	Aktier	7 %
8.	Ädelmetaller (utom guld)	8,5 %
9.	Andra råvaror (utom ädelmetaller och el)	10 %
10.	Underliggande instrument till OTC-derivat som inte tillhör någon av ovanstående kategorier	10 %

De underliggande instrument för OTC-derivat som avses i tabell 5 punkt 10 ska hänföras till separata enskilda säkringsmängder för varje kategori av underliggande finansiellt instrument.

6. Det kan finnas transaktioner med icke-linjär riskprofil eller betalningsben och transaktioner med räntebärande instrument som underliggande instrument, för vilka institutet inte kan fastställa deltavärde respektive modifierad duration, enligt vad som är tillämpligt, med en instrumentmodell som de behöriga myndigheterna har godkänt för bestämningen av kapitalbaskrav för marknadsrisk. I sådana fall ska de behöriga myndigheterna antingen fastställa riskpositionernas storlek och tillämpliga CCRM_i med försiktighet, eller kräva att institutet använder metoden i avsnitt 3. Nettning får inte beaktas (dvs. exponeringsvärdet ska bestämmas som om det fanns en nettningsmängd med bara en enskild transaktion).
7. Ett institut ska ha interna förfaranden för att kontrollera att en transaktion, innan den tas med i en säkringsmängd, omfattas av ett nettningsavtal med rättslig verkan och som uppfyller de tillämpliga kraven enligt avsnitt 7.

8. Ett institut som använder säkerheter för att reducera sina motpartskreditrisker ska ha interna förfaranden för att kontrollera att säkerheterna, innan deras effekter beaktas i beräkningarna, uppfyller tillämpliga normer för rättslig förutsebarhet enligt kapitel 4.

AVSNITT 6

METODEN MED INTERNA MODELLER

Artikel 277

Metoden med interna modeller

1. Om de behöriga myndigheterna finner att ett institut uppfyller kravet i punkt 2, ska de ge institutet tillstånd att använda metoden med interna modeller vid beräkningen av exponeringsvärdet för
 - a) transaktionerna i artikel 268.2 a,
 - b) transaktionerna i artikel 268.2 b, c och d, och
 - c) transaktionerna i artikel 268.2 a–d.

Om ett institut fått tillstånd att använda denna vid beräkning av exponeringsvärdet för någon av de transaktioner som anges i leden a–c i föregående stycke, får det även använda den på transaktionerna i artikel 268.2 e.

Oaktat artikel 268.1 tredje stycket får ett institut välja att inte tillämpa denna metod på exponeringar som inte är av väsentlig betydelse med avseende på storlek eller risk. I så fall ska institutet på dessa exponeringar tillämpa någon av de metoder som anges i avsnitten 3–5.

2. För att de behöriga myndigheterna ska ge ett institut tillstånd att använda metoden med interna modeller vid de beräkningar som avses i punkt 1 ska institutet ha styrkt att det uppfyller kraven i detta avsnitt, och de behöriga myndigheterna ska ha kontrollerat att institutets system för hantering av motpartskreditrisken är sunda och används korrekt.
3. De behöriga myndigheterna får ge institut tillstånd att under en begränsad period genomföra metoden med interna modeller stegvis för olika transaktionstyper. Under denna period av stegvis genomförande får instituten använda de metoder som anges i avsnitt 3 eller 5 för de transaktionstyper som de inte behandlar enligt metoden med interna modeller.
4. Ett institut ska använda de metoder som anges i avsnitt 3 eller 5 på alla OTC-derivattransaktioner och transaktioner med lång avvecklingscykel för vilka institutet inte fått tillstånd enligt punkt 1 att använda metoden med interna modeller.

Inom en koncern får en kombination av dessa metoder användas på permanent basis. Inom ett institut får en kombination av dessa metoder endast användas, om en av metoderna används för de fall som anges i artikel 276.6.

5. Ett institut som fått tillstånd i enlighet med punkt 1 att använda metoden med interna modeller får inte återgå till att använda metoderna i avsnitt 3 eller 5, såvida det inte fått tillstånd till

detta av den behöriga myndigheten. De behöriga myndigheterna ska ge sitt tillstånd om institutet kan styrka att det finns goda skäl till detta.

6. Om ett institut inte längre uppfyller kraven i detta avsnitt, ska det anmäla detta till den behöriga myndigheten och antingen
 - a) redovisa en plan för den behöriga myndigheten för hur det i god tid åter ska kunna uppfylla kraven, eller
 - b) styrka för den behöriga myndigheten att effekterna av den bristande efterlevnaden är oväsentliga.

Artikel 278 *Exponeringsvärde*

1. Om ett institut fått tillstånd i enlighet med artikel 277.1 att använda metoden med interna modeller vid beräkningen av exponeringsvärde för vissa av eller alla de transaktioner som anges i den punkten, ska dessa transaktioners exponeringsvärde mätas på nettningsmängdsnivå.

I detta syfte ska institutet använda en modell genom vilken

- a) prognosfördelningen anges för de förändringar av nettningsmängdens marknadsvärde som kan tillskrivas förändringar av relevanta marknadsvariabler som räntor och växelkurser, och
 - b) nettningsmängdens exponeringsvärde vid varje framtida tidpunkt beräknas utifrån marknadsvariablernas förändringar.
2. För att modellen ska fånga upp effekterna av marginalavtal ska modellen för säkerhetens värde uppfylla de kvantitativa och kvalitativa kraven samt datakraven för metoden med interna modeller i enlighet med detta avsnitt. Institutet får endast ta med godtagbara finansiella säkerheter enligt artiklarna 193.2 och 232 i sina prognosfördelningar för förändringar av nettningsmängdens marknadsvärde.
3. Kapitalbaskravet för motpartskreditrisken avseende de motpartsexponeringar för vilka institutet tillämpar metoden med interna modeller ska vara det högsta av följande:
 - a) Kapitalbaskravet för de exponeringar som beräknas utifrån effektiv EPE med aktuella marknadsdata.
 - b) Kapitalbaskravet för dessa exponeringar, beräknat utifrån effektiv EPE med en enda enhetlig kalibrering av stresstesterna för alla motpartsexponeringar som metoden med interna modeller tillämpas på.
4. Med undantag för motparter för vilka man konstaterat en specifik korrelationsrisk enligt artikel 285.4 och 285.5 ska instituten beräkna exponeringsvärdet som produkten av alfa (α) multiplicerat med effektiv EPE enligt följande:

$$\text{Exponeringsvärde} = \alpha \cdot \text{effektiv EPE}$$

där

$\alpha = 1,4$, såvida inte de behöriga myndigheterna kräver ett högre värde på α eller tillåter instituten att använda egna skattningar i enlighet med punkt 9.

Effektiv EPE ska beräknas genom att förväntad exponering (EE_t) skattas som den genomsnittliga exponeringen vid en framtida tidpunkt t , där beräkningen av genomsnittet ska grunda sig på relevanta marknadsriskfaktorerers möjliga framtida värden.

I modellen ska EE skattas vid en följd av framtida tidpunkter: t_1, t_2, t_3 osv.

5. Effektiv EE ska beräknas rekursivt som

$$\text{effektiv } EE_{t_k} = \max \{ \text{effektiv } EE_{t_{k-1}}, EE_{t_k} \}$$

där

den aktuella tidpunkten betecknas med t_0 , och

effektiv EE_{t_0} är lika med den aktuella exponeringen.

6. Effektiv EPE är lika med genomsnittlig effektiv EE under den framtida exponeringens första år. Om alla avtal inom nettningsmängden löper ut inom mindre än ett år, ska EPE vara lika med medelvärdet av EE fram till dess att alla avtal inom nettningsmängden har löpt ut. Effektiv EPE ska beräknas som det vägda medelvärdet av effektiv EE:

$$\text{effektiv EPE} = \sum_{k=1}^{\min \{1 \text{ år}; \text{löptid}\}} \text{effektiv } EE_{t_k} \cdot \Delta t_k$$

där vikterna $\Delta t_k = t_k - t_{k-1}$ tillämpas om den framtida exponeringen beräknas vid tidpunkter som är ojämnt fördelade över tiden.

7. Institutet ska beräkna måtten för förväntad exponering (EE) eller toppexponering utifrån en fördelning av exponeringarna som tar hänsyn till möjligheten att denna kan vara annat än normalfördelad.
8. Ett institut får använda ett försiktigare mått på den fördelning som beräknas enligt modellen än produkten av α och effektiv EPE beräknat enligt ekvationen i punkt 4 och för varje motpart.
9. Utan hinder av punkt 7 får de behöriga myndigheterna tillåta att instituten använder egna skattningar av α , där
 - a) α ska vara lika med kvoten av det interna kapitalet vid en fullständig simulering av motpartsexponeringen för samtliga motparter (täljare) och det interna kapitalet baserat på EPE (nämnare), och

- b) EPE i nämnaren ska uppfattas som ett fast utestående belopp.

Vid skattning i enlighet med denna punkt får α inte understiga 1,2.

10. Vid skattning av α enligt punkt 9 ska ett institut säkerställa att täljare och nämnare beräknas på ett sätt som överensstämmer med modelleringsmetodiken, parameterspecifikationerna och portföljsammansättningen. Den metod som används för att skatta α ska bygga på institutets egen behandling av internt kapital, vara väl dokumenterad och bli föremål för oberoende validering. Institutet ska dessutom se över sina skattningar av α minst varje kvartal, och oftare om portföljens sammansättning varierar över tiden. Institutet ska också bedöma modellrisken.
11. Ett institut ska förvissa de behöriga myndigheterna om att dess egna skattningar av α leder till att täljarvärdet för de olika motparterna beaktar väsentliga källor till beroende mellan fördelningar av marknadsvärden på transaktioner eller transaktionsportföljer. I de egna skattningarna av α ska instituten ta hänsyn till graden av storleksmässig diversifiering inom portföljerna.
12. Vid övervakningen av hur skattningar enligt punkt 9 har använts, ska de behöriga myndigheterna ta hänsyn till den betydande variation i skattningarna av α som följer av risken för felangivelser i de modeller som används för täljaren, särskilt där det förekommer konvexitet.
13. Där så är befogat ska volatiliteten och korrelationen när det gäller de marknadsriskfaktorer som används i modelleringen av marknadsrisken tillsammans med kreditrisken villkoras med avseende på kreditriskfaktorn för att återspegla eventuella öknings av volatiliteten eller korrelationen under en ekonomisk nedgång.

Artikel 279

Exponeringsvärde för nettningsmängder som omfattas av ett marginalavtal

1. Om nettningsmängden omfattas av ett marginalavtal och marknadsvärderas dagligen, får ett institut använda ett av de följande EPE-måtten:
 - a) Effektiv EPE utan beaktande av eventuella säkerheter som innehas eller ställs genom marginalavtal samt eventuella säkerheter som har ställts till motparten oavsett daglig värdering och marginalavtal eller aktuell exponering.
 - b) Ett tillägg för att ta hänsyn till exponeringens potentiella ökning under den avtalade marginalriskperioden samt det värde som är störst av
 - i) den aktuella exponeringen inklusive alla säkerheter som vid denna tidpunkt innehas eller har ställts, utom begärda säkerheter och säkerheter som är föremål för tvist,
 - ii) den största nettoexponeringen, inberäknat säkerheter enligt marginalavtalet, som inte skulle utlösa en begäran av säkerhet. Detta belopp ska avspegla alla tillämpliga tröskelvärden, minsta transfereringsbelopp, oberoende belopp och initialsäkerheter enligt marginalavtalet.

- c) Om modellen beaktar effekterna av marginalavtal i skattningen av EE, får institutet använda modellens EE-mått direkt i ekvationen i artikel 13.5, förutsatt att de behöriga myndigheterna ger sitt tillstånd till detta. De behöriga myndigheterna ska endast bevilja detta tillstånd om de är förvissade om att effekterna av marginalavtal i skattningen av EE beaktas korrekt i modellen.

Med avseende på led b ska institutet beräkna tillägget som den förväntade ökningen av transaktionernas marknadsvärde under marginalriskperioden. Förändringar av säkerhetens värde ska avspeglas genom de schabloniserade volatilitetsjusteringarna i enlighet med kapitel 4 avsnitt 3 eller genom de egna skattningarna av volatilitetsjusteringar enligt den fullständiga metoden för finansiella säkerheter, men inga betalningar för säkerheten får förekomma under marginalriskperioden. Marginalriskperioden styrs av de minimiperioder som anges i punkterna 2–4.

2. För transaktioner med daglig omprövning av marginalsäkerhet och daglig marknadsvärdering ska marginalriskperioden i modellen för beräkning av exponeringsvärde med marginalavtal vara minst
- a) fem bankdagar för nettningsmängder som endast består av repor, värdepappers- eller råvarulån samt marginallånetransaktioner, och
 - b) tio bankdagar för alla övriga nettningsmängder.

För leden a och b gäller följande undantag:

- i) För alla nettningsmängder där antalet transaktioner överstiger 5 000 vid något tillfälle under ett kvartal ska marginalriskperioden för det påföljande kvartalet vara minst 20 bankdagar. Detta undantag ska inte gälla institutens handelsrelaterade exponeringar.
- ii) För nettningsmängder som innehåller en eller flera transaktioner i samband med antingen en illikvid säkerhet eller ett OTC-derivat som är svårt att ersätta, ska marginalriskperioden vara minst 20 bankdagar.

Ett institut ska avgöra om säkerheten är illikvid eller om OTC-derivaten är svåra att ersätta vid påfrestningar på marknaderna, som utmärks av att det saknas varaktigt aktiva marknader där en motpart inom högst två dagar skulle erhålla ett flertal prisnoteringar som inte skulle förändra marknaden eller utgöra ett pris som avspeglar en underkurs på marknaden (för säkerheter) eller en överkurs (för OTC-derivat).

Ett institut ska överväga om de transaktioner eller värdepapper som det innehar som säkerhet är koncentrerade till en viss motpart och om institutet skulle kunna ersätta dessa transaktioner eller värdepapper om denna motpart plötsligt skulle utträda från marknaden.

3. Om ett institut under de senaste två kvartalen har varit inblandat i fler än två tvister om marginalsäkerhetskrav avseende en viss nettningsmängd eller motpart, vilka har varat längre än den tillämpliga marginalriskperioden enligt punkt 2, ska institutet under de påföljande två kvartalen för denna nettningsmängd tillämpa en minst dubbelt så lång marginalriskperiod som den som anges i punkt 2.

4. Om omprövning av marginalsäkerhet sker med N dagars mellanrum ska marginalriskperioden vara minst lika lång som den period som anges i punkt 2, F, plus N dagar minus en dag. Det innebär följande:

$$\text{Marginalriskperioden} = F + N - 1$$

5. Om den interna modellen beaktar marginalsäkerhetens effekt på förändringar av nettningsmängdens marknadsvärde, ska institutet modellera säkerheter, utom kontanta medel i samma valuta som själva exponeringen, tillsammans med exponeringen i sina beräkningar av exponeringsvärdet för OTC-derivat och transaktioner för värdepappersfinansiering.
6. Om ett institut inte kan modellera säkerheter tillsammans med exponeringen, får det i beräkningarna av exponeringsvärdet för OTC-derivat och transaktioner för värdepappersfinansiering inte ta hänsyn till effekten av säkerheter, förutom kontanta medel i samma valuta som själva exponeringen, såvida det inte använder antingen volatilitetsjusteringar som uppfyller villkoren för den fullständiga metoden för finansiella säkerheter med egna skattningar av volatilitetsjusteringarna eller de schabloniserade volatilitetsjusteringarna i enlighet med kapitel 4.
7. Ett institut som använder metoden med interna modeller ska i sina modeller bortse från att exponeringsvärdets effekt minskar på grund av en klausul i ett avtal om säkerhet, enligt vilken säkerheten ska tas i anspråk om motpartens kreditkvalitet försämras.

Artikel 280

Hantering av motpartsrisk – styrdokument, förfaranden och system

1. Varje institut ska fastställa och upprätthålla ramar för hantering av motpartsrisk. Dessa ramar ska omfatta
- a) styrdokument, förfaranden och system för att säkerställa identifiering, mätning, hantering, godkännande och intern rapportering av motpartskreditrisker, och
 - b) förfaranden för att säkerställa att dessa styrdokument, förfaranden och system efterlevs.
- Dessa styrdokument, förfaranden och system ska vara ha sunda principer, tillämpas med integritet och dokumenteras. Dokumentationens innehåll ska innehålla en förklaring av de empiriska metoder som används för att mäta motpartskreditrisken.
2. De ramar för hantering av motpartsrisk som krävs enligt punkt 1 ska beakta marknadsrisker, likviditetsrisker, rättsliga och operativa risker som är knutna till motpartskreditrisker. I synnerhet ska ramarna säkerställa att institutet följer följande principer:
- a) Det får inte inleda affärsverksamhet med en motpart utan att bedöma dennes kreditvärdighet.
 - b) Det ska vederbörligen beakta kreditrisker vid och före avveckling.
 - c) Dessa risker ska hanteras så övergripande som möjligt på motpartsnivå med aggregering av motpartsexponeringar och andra kreditexponeringar och på företagsomfattande nivå.

3. Ett institut som använder metoden med egna modeller ska på ett för den behöriga myndigheten tillfredsställande sätt visa att institutet inom ramen för hantering av motpartskreditrisk beaktar likviditetsrisker för samtliga följande krav:
- a) eventuella inkommande marginalsäkerhetskrav vid marknadsstörningar och förändringar av variationsmarginal eller andra slags marginalsäkerheter, som intitalsäkerhet eller oberoende säkerhet.
 - b) eventuella inkommande krav på återlämnande av överskjutande säkerhet som ställts av motparter, och
 - c) krav som följer av en eventuell nedgradering av den externa värderingen av institutets egna kreditkvalitet.

Ett institut ska säkerställa att återanvändningen av säkerheter är utformad på ett sätt och med ett perspektiv som är förenligt med institutets likviditetsbehov och inte äventyrar dess förmåga att ställa eller återlämna säkerheter i tid.

4. Ett instituts ledningsorgan och verkställande ledning ska medverka aktivt i och se till att tillräckliga resurser avsätts till hanteringen av motpartskreditrisker. Ledningen ska vara medveten om den använda modellens begränsningar och underliggande antaganden och genom ett formellt förfarande ta reda på vilken inverkan dessa begränsningar och antaganden kan ha på resultatens tillförlitlighet. Ledningen ska också vara medveten om osäkerheten på marknaden, om operativa frågor och om hur modellen tar hänsyn till sådana faktorer.
5. De dagliga rapporterna om kreditinstitutets exponeringar för motpartskreditrisker i enlighet med artikel 281.2 b ska bedömas på tillräckligt hög ledningsnivå med befogenheter att kunna genomdriva såväl minskningar av positioner som anskaffats av enskilda kredithandläggare eller handlare som minskningar av institutets samlade exponering för motpartskreditrisker.
6. De ramar för hantering av motpartskreditrisker som institutet upprättat enligt punkt 1 ska tillämpas i förening med interna krediter och handelslimiter. Dessa limiter ska vara konsekvent relaterade till institutets riskmättningsmodell på ett sätt som kredithandläggare, handlare och verkställande ledning har god kännedom om. Ett institut ska ha ett formellt förfarande för rapportering till lämplig ledningsnivå av eventuella fall där riskgränserna överskridits.
7. Mätning av hur krediter utnyttjas på daglig basis och intradagsbasis ska ingå i ett instituts mätningar av motpartskreditrisk. Institutet ska mäta den aktuella exponeringen både brutto och netto efter avdrag för erhållna säkerheter. Det ska på portfölj- och motparts nivå beräkna och övervaka maximal exponering eller potentiell framtida exponering inom det konfidensintervall som institutet har valt. Institutet ska beakta stora eller koncentrerade positioner med avseende på grupper av motparter med inbördes anknytning, branscher och marknader.
8. Ett institut ska inrätta och upprätthålla rutiner och ett strikt program för stresstest. Den verkställande ledningen ska regelbundet och minst kvartalsvis se över resultaten av stresstesterna, och hänsyn ska tas till dessa resultat i de styrdokument och de gränsvärden för motpartskreditrisk som fastställts av ledningsorganet eller den verkställande ledningen. Om

stresstesterna visar på särskild sårbarhet för en viss kombination av omständigheter ska institutet snabbt vidta åtgärder för att dessa risker ska hanteras.

Artikel 281
Organisationsstruktur för hanteringen av motpartskreditrisker

1. Ett institut som använder metoden med interna modeller ska inrätta och upprätthålla
 - a) en riskkontrollenhet som uppfyller villkoren i punkt 2, och
 - b) en enhet för förvaltning av säkerheter som uppfyller villkoren i punkt 3.
2. Riskkontrollenheten ska ansvara för utformning och genomförande av hanteringen av motpartskreditrisker, inbegripet inledande och fortlöpande validering av den egna modellen, och ska ha följande funktioner och uppfylla följande krav:
 - a) Den ska ansvara för utformning och genomförande av institutets hanteringssystem för motpartskreditrisker.
 - b) Den ska utarbeta dagliga rapporter och analysera resultaten från institutets riskmättningsmodell. Analysen ska bland annat omfatta en utvärdering av förhållandet mellan måtten för motpartskreditriskens exponeringsvärden och handelslimiterna.
 - c) Den ska kontrollera indatas integritet samt utarbeta och analysera rapporter om resultaten från institutets riskmättningsmodell, som bland annat ska omfatta en utvärdering av förhållandet mellan måtten för riskexponeringen och kredit- och handelslimiterna.
 - d) Den ska vara oberoende i förhållande till de affärsdrivande kredit- och handelsenheterna och fri från otillbörlig påverkan.
 - e) Den ska ha tillräckliga personalresurser.
 - f) Den ska rapportera direkt till institutets verkställande ledning.
 - g) Dess arbete ska vara nära integrerat med institutets dagliga kreditriskhantering.
 - h) Dess resultat ska utnyttjas som en integrerad del av planering, övervakning och kontroll av institutets kreditriskprofil och samlade riskprofil.
3. Enheten för förvaltning av säkerheter ska ha följande uppgifter och funktioner:
 - a) Beräkna och begära marginalsäkerhet, hantera tvister om marginalsäkerhetskrav och rapportera nivåer på oberoende belopp, initialsäkerheter och variationsmarginaler korrekt och dagligen.
 - b) Kontrollera de data är tillförlitliga som används för att begära marginalsäkerhet samt se till att de är konsekventa och förenliga med alla relevanta datakällor inom institutet.
 - c) Bevaka omfattningen av återanvändning av säkerheter och eventuella ändringar av institutets rättigheter till eller i samband med de säkerheter som det ställer.

- d) Rapportera till lämplig ledningsnivå om vilka slags tillgångar som återanvänds som säkerhet och vilka villkor som gäller för återanvändningen, bland annat instrument, kreditkvalitet och löptid.
 - e) Bevaka i vilken mån de tillgångar som institutet godtar som säkerhet är koncentrerade till vissa typer av tillgångar.
 - f) Regelbundet och minst kvartalsvis till den verkställande ledningen lämna information om förvaltningen av säkerheter, bland annat information om vilka slags säkerheter som erhållits och ställts, storlek och åldrande samt orsak till tvister om marginalsäkerhetskrav. Den interna rapporteringen ska även avspegla tendenser när det gäller dessa siffror.
4. Den verkställande ledningen ska avsätta tillräckliga resurser till den enhet för förvaltning av säkerheter som krävs enligt punkt 1 b för att säkerställa att dess system fungerar tillräckligt bra med avseende på punktlighet och korrekthet med avseende på marginalsäkerhetskrav från institutets sida respektive institutets punktlighet när det gäller svar på marginalsäkerhetskrav från motparternas sida. Den verkställande ledningen ska se till att enheten har tillräckliga personalresurser för att i tid behandla krav och tvister även under allvarliga marknadskriser och göra det möjligt för institutet att begränsa antalet stora tvister till följd av handelsvolymerna.

Artikel 282

Översyn av systemet för hantering av motpartskreditrisker

Inom ramen för sin egen internrevision ska varje institut regelbundet genomföra en oberoende översyn av sitt system för hantering av motpartskreditrisker. Denna översyn ska inbegripa verksamheten vid både den kontrollenhet och den enhet för förvaltning av säkerheter som föreskrivs enligt artikel 281 och ska särskilt omfatta minst följande:

- (a) Kontroll av att dokumentationen av system och processer för hantering av motpartskreditrisker är tillfredsställande enligt artikel 280.
- (b) Organisation av den kontrollenhet för motpartskreditrisker som krävs enligt artikel 281.1 a.
- (c) Organisation av den enhet för förvaltning av säkerheter som krävs enligt artikel 281.1 b.
- (d) Inlemmande i den dagliga riskhanteringen av åtgärderna för att mäta motpartskreditrisker.
- (e) Förfarande för att godkänna prissättningsmodeller för risk och värderingssystem som används av personalen inom affärs- och administrationsavdelningar.
- (f) Validering av alla betydelsefulla ändringar av förfarandet för mätning av motpartskreditrisker.
- (g) Omfattningen av de motpartskreditrisker som beaktas av riskmättningsmodellen.
- (h) Tillförlitligheten hos företagsstyrningens informationssystem.
- (i) Graden av riktighet och fullständighet i uppgifterna om motpartskreditrisker.

- (j) Att juridiska termers riktighet i avtal om säkerheter och nettnings korrekt avspeglas vid mätning av exponeringsvärde.
- (k) Kontroll av konsekvens, aktualitet och tillförlitlighet hos informationskällor som används för egna modeller, inbegripet dessa informationskällors oberoende.
- (l) Riktighet och lämplighet vad gäller antagandena om volatilitet och korrelationer.
- (m) Beräkningarnas tillförlitlighet vid värdering och riskomvandling.
- (n) Kontroll av modellens tillförlitlighet genom täta utfallstest i enlighet med artikel 287.1 b–e.
- (o) Kontroll av att kontrollenheten för motpartskreditrisker och enheten för förvaltning av säkerheter följer rättsliga bestämmelser.

Artikel 283
Användningstest

1. Institutet ska se till att den exponeringsfördelning som genereras av den interna modell som används för att beräkna effektiv EPE är väl integrerad i institutets dagliga hantering av motpartskreditrisker samt att modellens resultat beaktas vid kreditgodkännande, hantering av motpartskreditrisker och intern kapitalallokering.
2. Institutet ska förvissa de behöriga myndigheterna om att det har använt en modell som i stort uppfyller de krav som anges i detta avsnitt för att beräkna de exponeringsfördelningar som ligger till grund för beräkningen av EPE under minst ett år innan institutet fick tillstånd av de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 277 att använda metoden med interna modeller.
3. Den modell som används för att generera fördelningen av exponeringarna ska ingå i de ramar för hantering av motpartsrisker som krävs enligt artikel 280. Ramarna ska även omfatta mätning av hur beviljade krediter har utnyttjats, aggregering av motpartsexponeringar med andra kreditexponeringar och allokering av internt kapital.
4. Utöver EPE ska ett institut mäta och hantera aktuella exponeringar. När så är lämpligt ska institutet mäta den aktuella exponeringen både brutto och netto efter avdrag för erhållna säkerheter. Ett institut uppfyller användningskravet om det använder andra mått för motpartsrisk, exempelvis toppexponering, som bygger på den exponeringsfördelning som genererats genom samma modell som för beräkningen av EPE.
5. Ett institut ska ha systemkapacitet att skatta förväntad exponering (EE) dagligen, såvida det inte kan förvissa de behöriga myndigheterna om att dess exponeringar för motpartskreditrisker är sådana att det är tillräckligt med mindre frekventa beräkningar. Institutet ska också beräkna EE vid framtida tidpunkter enligt en tidsprofil för prognoshorisonter som i tillräcklig utsträckning återspeglar tidsstrukturen för framtida betalningsflöden och avtalens löptid samt på ett sätt som motsvarar exponeringarnas grad av väsentlighet och sammansättning.
6. Exponeringen ska mätas, övervakas och kontrolleras under hela löptiden för alla avtal inom en nettningsmängd och inte bara i ettårsperspektivet. Institutet ska ha metoder för att identifiera och kontrollera motpartsrisker i fall då exponeringen ökar bortom ettårsgränsen. Den

prognostiserade exponeringsökningen ska även vara ett av ingångsvärdena i institutets interna modell för internt kapital.

Artikel 284

Stresstest

1. Ett institut ska ha ett omfattande stresstestprogram för motpartskreditrisker, även för bedömning av kapitalbaskraven i samband med motpartskreditrisker, och detta program ska uppfylla kraven i punkterna 2–10.
2. Det ska upptäcka eventuella händelser eller framtida förändringar av de ekonomiska förhållandena, som skulle kunna få ogynnsamma effekter på institutets kreditexponeringar samt bedöma sin förmåga att stå emot sådana förändringar.
3. Programmets stressmått ska jämföras med riskgränser och institutet ska betrakta dem som en del av det förfarande som beskrivs i artikel 79 i direktiv [inserted by OP].
4. Programmet ska göra en omfattande kartläggning av handeln och på motpartsnivå aggregera exponeringar för alla former av motpartskreditrisk i tillräckligt god tid för att regelbundna stresstester ska kunna genomföras.
5. Minst en gång i månaden ska det genomföras stresstest av exponeringar med avseende på viktiga marknadsriskfaktorer, exempelvis räntesatser, valutakurser, aktienoteringar, kreditspreddar och råvarupriser för alla institutets motparter, i syfte att identifiera och göra det möjligt för institutet att vid behov minska en alltför hög koncentration av risker i vissa riktningar. Stresstesten av exponeringar, inbegripet risker kopplade till enstaka respektive flera faktorer samt väsentliga oriktade risker, och stresstest av exponering tillsammans med kreditvärdighet ska genomföras avseende motpartskreditrisken på följande motparts nivåer: för varje enskild motpart, för varje motpartsgrupp och sammantaget för alla institutets motparter.
6. Minst kvartalsvis ska stresstestscenarion tillämpas och väsentliga oriktade risker utvärderas, däribland räntekurvsrisk och basisrisk. Stresstester med flera faktorer ska åtminstone omfatta följande scenarion, där
 - a) allvarliga ekonomiska händelser eller marknadshändelser har inträffat,
 - b) likviditeten har minskat väsentligt på marknaden som helhet, och
 - c) ett stort finansinstitut avvecklar positioner.
7. Stresstestets syfte ska vara anpassat efter hur allvarliga störningar som de underliggande riskfaktorerna kan framkalla. Vid stresstest av solvens ska de underliggande riskfaktorerna ge tillräckligt allvarliga störningar för att orsaka historiskt extrema omständigheter på marknaderna och extrema men möjliga påfrestningar på marknaderna. Stresstesten ska utvärdera hur sådana störningar inverkar på kapitalbas, kapitalbaskrav och resultat. Vid daglig övervakning av portföljer, säkring och hantering av koncentrationer ska testprogrammet även beakta mindre allvarliga och mer sannolika scenarier.

8. Programmet ska där så är lämpligt innefatta omvända stresstester för att identifiera extrema men rimliga scenarier som skulle kunna ge påtagligt ogynnsamma resultat. Omvända stresstester ska beakta effekterna av en portföljs väsentliga icke-linjära egenskaper.
9. Resultaten av programmets stresstest ska regelbundet och minst kvartalsvis rapporteras till den verkställande ledningen. Rapporterna och analysresultaten ska omfatta de största effekterna på respektive motpartsnivå i portföljen, väsentliga koncentrationer inom olika segment i portföljen (inom samma bransch eller region) samt relevanta portfölj- och motpartsspecifika tendenser.
10. Den verkställande ledningen ska ha en central roll för att inlemma stresstesten i ramarna för riskhantering och institutets riskkultur samt se till att resultaten är meningsfulla och används vid hanteringen av motpartskreditrisker. Stresstestresultaten för väsentliga exponeringar ska utvärderas utifrån riktlinjer som anger institutets riskbenägenhet och ska förmedlas till den verkställande ledningen för diskussion och åtgärder, när orimliga eller koncentrerade risker upptäcks.

Artikel 285
Korrelationsrisk

1. Vid tillämpningen av denna artikel ska följande gälla:
 - a) Allmän korrelationsrisk avser en risk som uppstår när det finns en positiv korrelation mellan sannolikheten för att motparter hamnar på obestånd och allmänna marknadsriskfaktorer.
 - b) Specifik korrelationsrisk avser en risk som uppstår när det finns ett rättsligt förhållande mellan motparten och emittenten av det underliggande instrumentet till OTC-derivatet eller transaktionen för värdepappersfinansiering.
2. Ett institut ska vederbörligen beakta exponeringar som medför en väsentlig grad av specifik och allmän korrelationsrisk.
3. För att upptäcka eventuell allmän korrelationsrisk ska ett institut utforma stresstester och scenarioanalys för att stresstesta riskfaktorer som inverkar negativt på motpartens kreditvärdighet. Sådana tester ska omfatta risken för allvarliga störningar vid ändrade förhållanden mellan riskfaktorerna. Ett institut ska övervaka den allmänna korrelationsrisken per produkt, region, bransch eller i förhållande till andra kategorier som är relevanta för verksamheten.
4. Ett institut ska ha metoder för att för varje juridisk person identifiera, övervaka och kontrollera fall av specifik korrelationsrisk, från och med inledandet av en transaktion och under hela den fortsatta löptiden. Transaktioner med motparter där specifik korrelationsrisk har konstaterats ska behandlas i enlighet med punkt 5.
5. Institutet ska beräkna kapitalbaskraven för motpartskreditrisker med avseende på motparter där man konstaterat specifik korrelationsrisk i enlighet med följande principer:

- a) De instrument där det föreligger specifik korrelationsrisk får inte ingå i samma nettningsmängd som övriga transaktioner med motparten och varje sådant instrument ska behandlas som en enskild nettningsmängd.
 - b) Inom varje sådan enskild nettningsmängd ska exponeringsvärdet för kreditswappar som refererar till ett namn vara lika med hela den förväntade värdeminskningen för det underliggande instrumentets resterande verkliga värde vid antagandet att den underliggande emittenten har trätt i likvidation.
 - c) Ett institut som använder den metod som beskrivs i kapitel 3 ska ange LGD-värdet 100 % för sådana swappar.
 - d) Ett institut som använder den metod som beskrivs i kapitel 2 ska tillämpa samma riskvikt som för en transaktion utan säkerhet.
 - e) För alla övriga transaktioner som refererar till ett namn i en sådan enskild nettningsmängd ska exponeringsvärdet vara lika med transaktionens värde vid antagandet att det underliggande instrumentet plötsligt fallerat.
 - f) I den mån institutet använder befintliga beräkningar av marknadsrisken för kapitalbaskraven för tillkommande fallissemangs- och migrationsrisker i enlighet med avdelning IV kapitel 5 avsnitt 4, som redan innehåller ett antagande om LGD, ska LGD-värdet 100 % anges i den formel som används.
6. Institutet ska förse den verkställande ledningen och lämplig kommitté i ledningsorganet med regelbundna rapporter om både specifik och allmän korrelationsrisk samt de åtgärder som vidtas för att hantera dessa risker.

Artikel 286

Modellförfarandets integritet

- 1. Ett institut ska säkerställa modellförfarandets integritet i enlighet med artikel 278 genom att anta åtminstone följande åtgärder:
 - a) Den interna modellen ska beakta villkor och specifikationer för transaktionerna utan dröjsmål, fullständigt och med försiktighet.
 - b) Villkoren ska åtminstone omfatta teoretiska kontraktsbelopp, löptid, referenstillgångar samt arrangemang för marginalsäkerheter och nettnings.
 - c) Villkoren och specifikationerna ska registreras i en databas som är föremål för återkommande formell revision.
 - d) Det ska finnas ett förfarande för att godta nettningsarrangemang enligt vilket det ska krävas en jurists bekräftelse av att nettnings enligt dessa arrangemang kan hävdas rättsligt.
 - e) Den bekräftelse som krävs enligt led d ska en oberoende enhet föra in i den databas som anges i led c.

- f) Överföringen till den EPE-modellen av uppgifter om transaktionsvillkor och specifikationer ska vara föremål för internrevision.
 - g) Det ska finnas förfaranden för formell avstämning mellan modellen och källdatasystemen, så att det fortlöpande kan kontrolleras att transaktionsvillkor och specifikationer beaktas vid EPE-beräkningen på ett korrekt eller åtminstone försiktigt sätt.
2. Aktuella exponeringar ska beräknas utifrån aktuella marknadsdata. Ett institut får kalibrera sin EPE-modell med hjälp av antingen historiska marknadsdata eller marknadsimplicita data för att fastställa parametrar för underliggande stokastiska processer, som förskjutning, volatilitet och korrelation. Om ett institut använder historiska data ska dessa data avse minst tre år. Dessa data ska uppdateras minst kvartalsvis och oftare om det behövs för att återspegla förhållandena på marknaden.

För beräkning av effektiv EPE genom kalibrering av stresstester ska ett institut kalibrera effektiv EPE utifrån antingen treårsdata som innefattar en period med påfrestningar på motparternas kreditspreadar eller marknadsimplicita data från en sådan kritisk period.

I detta syfte ska institutet uppfylla kraven i punkterna 3–5.

3. Ett institut ska minst kvartalsvis förvissa den behöriga myndigheten om att den kritiska period som används i beräkningen enligt denna punkt sammanfaller med en period då antalet kreditswappar eller andra kreditspreadar (såsom lån eller företagsobligationer) ökade för ett representativt urval av dess motparter som handlat med kreditspreadar. Om institutet inte har tillräckliga data om en motparts kreditspreadar, ska det åsätta denna motpart särskilda data om kreditspreadar baserade på region, internrating och affärsslag.
4. EPE-modellen för alla motparter ska bygga på data, antingen historiska eller implicita, som innefattar data från den kritiska kreditperioden och ska använda sådana data på ett sätt som är förenligt med den metod som används för att kalibrera EPE-modellen mot aktuella data.
5. För att utvärdera hur kalibreringen av stresstest inverkar på effektiv EPE ska ett institut skapa flera referensportföljer som är sårbara för de huvudsakliga riskfaktorer som institutet är exponerat för. Exponeringen mot dessa referensportföljer ska beräknas med a) en metod med stresstest som bygger på aktuella marknadsvärden och modellparametrar som kalibrerats mot kritiska marknadsförhållanden, och b) den exponering som genererats under den kritiska perioden, men genom den metod som beskrivs i detta avsnitt (marknadsvärdet i slutet av den kritiska perioden, volatilitet och korrelationer från den treåriga kritiska perioden).

De behöriga myndigheterna ska kräva att institutet justerar kalibreringen av stresstest om referensportföljernas exponeringar avviker väsentligt från varandra.

6. Ett institut ska validera modellen enligt en metod som klart beskrivs i institutets styrdokument och förfaranden. Valideringsmetoden ska
- a) innehålla information om vilket slag av test som krävs för att säkerställa modellens integritet och för att identifiera under vilka förhållanden de antaganden som modellen bygger på är olämpliga och därför kan leda till en underskattning av EPE, och

- b) omfatta en översyn av modellens fullständighet.
7. Ett institut ska övervaka relevanta risker och ha inrättat förfaranden för att justera sina skattningar av effektiv EPE när dessa risker får väsentlig betydelse. För att efterleva denna punkt ska institutet göra följande:
- a) Identifiera och hantera sina exponeringar för specifika korrelationsrisker i enlighet med artikel 285.1 b och exponeringar för allmänna korrelationsrisker i enlighet med artikel 285.1 a.
 - b) När det gäller exponeringar vilkas riskprofil ökar efter ett år, ska institutet regelbundet jämföra skattningen av ett relevant exponeringsmått för ett år med samma exponeringsmått för hela den tid exponeringen varar.
 - c) När det gäller exponeringar med mindre än ett års återstående löptid, ska institutet regelbundet jämföra ersättningskostnaden (aktuell exponering) med den reella exponeringsprofilen och lagra data som möjliggör sådana jämförelser.
8. Ett institut ska ha interna förfaranden för att kontrollera att en transaktion, innan den tas med i en nettningsmängd, omfattas av ett nettningsavtal som kan hävdas rättsligt och uppfyller kraven enligt avsnitt 7.
9. Ett institut som använder säkerheter för att reducera sina motpartskreditrisker ska ha interna förfaranden för att kontrollera att säkerheterna uppfyller tillämpliga normer för rättslig förutsebarhet enligt kapitel 4, innan deras effekter beaktas i beräkningarna.
10. Europeiska bankmyndigheten ska övervaka skillnaderna i praxis på detta område och ska i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 utfärda riktlinjer för tillämpningen av denna artikel.

Artikel 287
Krav på riskhanteringssystemet

1. Varje institut ska uppfylla följande krav:
- a) Det ska uppfylla de kvalitativa kraven i del III avdelning IV kapitel 5.
 - b) Det ska genomföra ett regelbundet program med utfallstester, som jämför de riskmått som genererats av modellen med realiserade riskmått, med hypotetiska förändringar utifrån statistiska positioner med realiserade mått.
 - c) Det ska göra en inledande validering och en fortlöpande periodisk översyn av sin exponeringsmodell för motpartskreditrisker och de riskmått som genererats av denna. Valideringen och översynen ska vara oberoende av modellens utveckling.
 - d) Ledningsorganet och den verkställande ledningen ska medverka i riskkontrollförfarandet och se till att tillräckliga resurser ägnas åt kontroll av kreditrisker och motpartskreditrisker. I detta syfte ska de dagliga rapporter som utarbetas av den oberoende riskkontrollenheten, inrättad i enlighet med artikel 281.1 a, ses över på

tillräckligt hög ledningsnivå med befogenheter att kunna driva igenom såväl minskningar av positioner som anskaffats av enskilda handlare som minskningar av institutets samlade riskexponering.

- e) Den interna modellen för mätning av riskexponering ska integreras i institutets dagliga riskhantering.
 - f) Riskmätningssystemet ska tillämpas i förening med interna handels- och exponeringslimiter. I detta syfte ska exponeringslimiterna relateras till institutets riskmättningsmodell på ett tidsmässigt stabilt sätt som handlare, kredithandläggare och verkställande ledning är införstådda med.
 - g) Ett institut ska säkerställa att dess riskhanteringssystem är väl dokumenterat. I synnerhet ska det ha en rad interna riktlinjer, kontroller och förfaranden för riskmätningssystemets funktion samt arrangemang som säkerställer att dessa riktlinjer efterlevs.
 - h) En oberoende översyn av riskhanteringssystemet ska genomföras regelbundet inom ramen för institutets egna internrevision. Denna översyn ska omfatta både de affärsdrivande handelsenheternas och den fristående riskkontrollenhetens verksamhet. Den övergripande riskhanteringen ska ses över regelbundet (minst en gång per år), och denna översyn ska som ett minimum specifikt omfatta samtliga punkter i artikel 282.
 - i) Den fortlöpande valideringen av modeller för motpartskreditrisk, bland annat utfallstester, ska ses över regelbundet på tillräckligt hög ledningsnivå med befogenheter att kunna besluta vilka åtgärder som ska vidtas för att hantera eventuella svagheter i modellen.
2. De behöriga myndigheterna ska ta hänsyn till i vilken mån ett institut uppfyller kraven i punkt 1 när de anger värdet för alfa i enlighet med artikel 278.4. Endast de institut som helt uppfyller nämnda krav ska få tillämpa den minsta multiplikationsfaktorn.
 3. Ett institut ska dokumentera dels processen för inledande och fortlöpande validering av sin exponeringsmodell för motpartskreditrisk, dels beräkningen av riskmått som genereras av modellerna så utförligt att en tredje part skulle kunna upprepa analysen respektive återskapa riskmåten. I denna dokumentation ska anges hur ofta analys av utfallstest och eventuell annan fortlöpande ska validering ske, hur valideringen utförs med avseende på dataflöden och portföljer samt vilka analyser som görs.
 4. Ett institut ska ange kriterier för hur det utvärderar sina exponeringsmodeller för motpartsrisk och modellerna för data till exponeringsberäkningen samt ha styrdokument med beskrivning av det förfarande som används för att upptäcka och komma till rätta med oacceptabla tillvägagångssätt.
 5. Ett institut ska fastställa hur de representativa motpartsportföljer är sammansatta som används vid valideringen av en exponeringsmodell för motpartskreditrisker och dess riskmått.
 6. Vid den validering av exponeringsmodeller för motpartskreditrisk och dess riskmått som ger prognosfördelningar ska mer än en uppgift för prognosfördelningen beaktas.

Artikel 288
Valideringskrav för EPE-modeller

1. Ett institut ska inom ramen för den inledande och fortlöpande valideringen av sin exponeringsmodell för motpartskreditrisker och sina riskmått säkerställa att följande krav är uppfyllda:
 - a) Institutet ska genomföra utfallstest med historiska data om förändringar av marknadsriskfaktorerna, innan de behöriga myndigheterna ger sitt tillstånd i enlighet med artikel 277.1. Utfallstesten ska beakta ett antal bestämda prognosperioder under minst ett år med en rad olika starttidpunkter och omfatta ett stort antal marknadsvillkor.
 - b) Institut som använder den metod som anges i artikel 278.12 b ska regelbundet validera sin modell för att testa om de realiserade aktuella exponeringarna överensstämmer med prognoserna för samtliga marginalriskperioder under ett år. Om vissa av transaktionerna i nettningsmängden har kortare löptid än ett år och nettningsmängden har högre känslighet för riskfaktorerna utan dessa transaktioner, ska detta beaktas i valideringen.
 - c) Det ska genomföra utfallstest av funktionaliteten i exponeringsmodellen för motpartskreditrisker, av de relevanta riskmåten i modellen samt av de prognostiserade marknadsriskfaktorerna. När det gäller transaktioner där säkerhet ställts ska även sådana prognosperioder beaktas som typiska marginalriskperioder som tillämpas vid handel där säkerhet ställts eller där marginalavtal ingår.
 - d) Om modellvalideringen tyder på att effektiv EPE är underskattad ska institutet vidta de åtgärder som krävs för att hantera bristerna i modellen.
 - e) Det ska i den inledande och fortlöpande modellvalideringen ingå att testa de värderingsmodeller som används för att beräkna motpartsexponering vid ett givet scenario för framtida störningar som påverkar marknadsriskfaktorerna. Värderingsmodellerna för optioner ska ta hänsyn till optionsvärdenas icke-linjära karaktär med avseende på marknadsriskfaktorerna.
 - f) Exponeringsmodellen för motpartskreditrisker ska fånga den transaktionsspecifika information som behövs för att exponeringarna ska kunna aggregeras på nettningsmängdsnivå. Institutet ska kontrollera att transaktionerna hänförs till den korrekta nettningsmängden inom modellen.
 - g) Exponeringsmodellen för motpartskreditrisker ska omfatta transaktionsspecifik information för att effekterna av marginalavtal ska kunna beaktas. Den ska beakta både det aktuella marginalsäkerhetsbeloppet och den marginalsäkerhet som skulle överföras mellan motparter i framtiden. Modellen ska beakta om marginalavtalen är ensidiga eller ömsesidiga, hur ofta marginalsäkerheter begärs, marginalriskperioden, miniminivån för den exponering utan marginalsäkerhet som institutet är villigt att acceptera och minsta transfereringsbelopp. I modellen ska antingen förändringarna av den ställda säkerhetens marknadsvärde skattas eller de regler tillämpas som anges i kapitel 4.
 - h) Statiska historiska utfallstester på representativa motpartsportföljer ska ingå i modellvalideringen. Institutet ska regelbundet genomföra sådana utfallstester på ett antal

representativa motpartsportföljer som är faktiska eller hypotetiska. Dessa representativa portföljer ska väljas med hänsyn till deras känslighet för de väsentliga riskfaktorer och kombinerade riskfaktorer som institutet är exponerat för.

- i) Institutet ska genomföra utfallstest som är utformade för att testa huvudantagandena i exponeringsmodellen för motpartskreditrisker och de relevanta riskmåten, inbegripet förhållandet mellan löptider med samma riskfaktorer i modellerna och förhållandena mellan modellernas riskfaktorer.
 - j) Lämpliga rutiner ska gälla för utfallstester av hur exponeringsmodeller för motpartskreditrisker och tillhörande riskmått fungerar. Programmet för utfallstester ska vara utformat så att det upptäcker eventuella brister i riskmåten i en EPE-modell.
 - k) Ett institut ska validera sina exponeringsmodeller för motpartskreditrisker och alla riskmått med tidsperspektiv som motsvarar löptiden för de transaktioner på vilka metoden med interna modeller får användas enligt artikel 277.
 - l) Ett institut ska inom ramen för den fortlöpande modellvalideringen på lämpliga oberoende referensvärden regelbundet testa de värderingsmodeller som används för beräkning av motpartsexponering.
 - m) I den fortlöpande valideringen av ett instituts exponeringsmodell för motpartskreditrisker och de relevanta riskmåten ska det ingå en bedömning av om den senaste tidens resultat varit tillfredsställande.
 - n) Institutet ska i sin inledande och fortlöpande validering bedöma hur ofta parametrarna bör uppdateras i en exponeringsmodell för motpartsrisker.
 - o) I den inledande och fortlöpande valideringen av exponeringsmodeller för motpartskreditrisker ska det ingå en bedömning av om exponeringsberäkningarna är korrekta eller inte när det gäller motpartsnivån och nettningsmängdens exponering.
2. Vid beräkningen av föreskrivet exponeringsvärde för varje motpart får ett mått som är försiktigare än det metriskt användas i stället för alfa multiplicerat med effektiv EPE, förutsatt att de behöriga myndigheterna gett sitt förhandstillstånd. Graden av relativ försiktighet bedöms efter den behöriga myndighetens förhandstillstånd och vid den regelbundna granskningen av EPE-modellerna. Ett institut ska validera försiktigheten regelbundet. Den fortlöpande utvärderingen av hur modellerna fungerar ska omfatta alla motparter på vilka modellerna tillämpas.
3. Om utfallstesterna visar att en modell inte är tillräckligt tillförlitlig, ska de behöriga myndigheterna återkalla godkännandet av modellen eller ålägga institutet att vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att modellen snarast förbättras.

AVSNITT 7 AVTALSNETTNING

Artikel 289

Erkännande av avtalsnettning som riskreducerande

1. Under förutsättning att de behöriga myndigheterna har godkänt nettningsavtalet i enlighet med artikel 290 och att institutet uppfyller kraven i artikel 291 får ett institut behandla följande slags nettningsavtal som riskreducerande i enlighet med artikel 292:
 - a) Bilateral avtal om novation mellan ett institut och dess motpart enligt vilka avtal om ömsesidiga fordringar och förpliktelser automatiskt avräknas på så sätt att det vid novation fastställs ett enda nettobelopp varje gång novation tillämpas, och det därvid skapas ett enda nytt juridiskt bindande avtal som ersätter tidigare avtal och alla förpliktelser mellan parterna enligt dessa avtal.
 - b) Andra bilaterala nettningsavtal mellan ett institut och dess motpart.
 - c) Avtal om produktövergripande nettning för institut som använder metoden i avsnitt 6 för transaktioner som omfattas av den metoden.

Nettning mellan transaktioner som ingåtts av olika juridiska personer i en koncern får inte godkännas vid beräkning av kapitalbaskraven.

Artikel 290

Godkännande av nettningsavtal

1. De behöriga myndigheterna får godkänna ett avtal om nettning endast om villkoren i punkt 2 och i tillämpliga fall även punkt 3 är uppfyllda.
2. Följande villkor ska vara uppfyllda för alla avtal om nettning som ett institut använder för att fastställa exponeringsvärdet i denna del:
 - a) Institutet ska med sin motpart ha ingått en överenskommelse om avtalsnettning som ger upphov till en enda juridisk förpliktelse som omfattar alla ingående transaktioner, så att institutet, om en motpart hamnar på obestånd, har rätt att fordra eller ska betala endast nettosumman av de positiva och negativa marknadsvärdena av de ingående enskilda transaktionerna.
 - b) Institutet ska till den behöriga myndigheten ha lämnat skriftliga och motiverade juridiska utlåtanden så att vid en talan mot nettningsavtalet institutets fordringar och förpliktelser inte skulle överskrida dem som anges i led a. Det juridiska utlåtandet ska hänvisa till tillämplig lagstiftning i
 - i) den jurisdiktion där motparten har sitt säte,

- ii) den jurisdiktion där filialen är belägen gälla, om det gäller en företagsfilial i ett annat land än där företaget har sitt säte,
 - iii) den jurisdiktion vars lag reglerar de enskilda transaktioner som ingår i nettningsavtalet,
 - iv) den jurisdiktion vars lag reglerar varje avtal eller överenskommelse som är nödvändig för att genomföra nettningsavtalet.
- c) Kreditrisken mot varje motpart ska aggregeras till en enda rättslig exponering mot samtliga transaktioner med denna motpart. Detta aggregat ska beaktas vid fastställande av kreditlimiter och allokering av internt kapital.
 - d) Avtalet får inte innehålla någon klausul som vid en motparts obestånd medger att en icke försumlig motpart endast behöver betala delvis eller inte alls till parten på obestånd, även om den senare är en nettofordringsägare.

De behöriga myndigheterna ska förvissas om att nettningsavtalet är lagenligt och verkställbart enligt lagen i var och en av de jurisdiktioner som anges i led b. Om någon av de behöriga myndigheterna inte är förvissad om detta, ska avtalet om nettning inte godkännas som en riskreduceringsmetod för någon av parterna. I sådana fall ska de behöriga myndigheterna underrätta varandra.

3. De juridiska utlåtanden som anges i led b får utformas med hänvisning till olika slags avtalsnettning. För avtal om produktövergripande nettning ska dessutom följande villkor vara uppfyllda:
 - a) Nettosumman i artikel 290.2 a ska vara nettosumman av de positiva och negativa slutavräkningsvärdena för alla ingående enskilda bilaterala ramavtal och de positiva och negativa marknadsvärdena för de enskilda transaktionerna (det produktövergripande nettobeloppet).
 - b) De juridiska utlåtandena enligt artikel 290.2 b ska ta upp hela det produktövergripande nettningsavtalets giltighet och möjligheterna att hävda det samt dess effekter på väsentliga bestämmelser i eventuellt ingående enskilda bilaterala ramavtal.

Artikel 291 *Institutens förpliktelser*

1. Ett institut ska inrätta och upprätthålla förfaranden för att säkerställa att nettningsavtalets rättsliga giltighet och verkställbarhet granskas med anledning av lagändringar i de berörda jurisdiktionerna enligt artikel 290.2 b.
2. Institutet ska arkivera all erforderlig dokumentation om sin avtalsnettning.
3. Institutet ska beakta effekterna av nettning vid sin mätning av den samlade kreditriskexponeringen mot varje motpart, och institutet ska hantera sin motpartskreditrisk med utgångspunkt från resultaten av denna mätning.

4. Vid avtal om produktövergripande nettning enligt artikel 289 ska institutet ha förfaranden enligt artikel 290.2 c för att kontrollera att alla transaktioner som ska ingå i en nettningens mängd omfattas av ett juridiskt utlåtande i enlighet med artikel 290.2 b.

Institutet ska med beaktande av avtalet om produktövergripande nettning fortsätta att uppfylla godkännandekraven på bilateral nettning och kraven i kapitel 4 för godkännande av kreditriskskydd i tillämplig form när det gäller alla ingående enskilda bilaterala ramavtal och transaktioner.

Artikel 292

Effekter av godkännande av nettning som riskreducerande

1. Nettningensavtal ska behandlas som följer:
- a) Nettning vid tillämpning av avsnitten 5 och 6 ska godkännas enligt bestämmelserna i dessa avsnitt.
 - b) När det gäller avtal om novation får de enskilda nettobelopp som fastställs genom sådana avtal viktas i stället för bruttobeloppen.

Vid tillämpningen av avsnitt 3 får instituten ta hänsyn till avtalet om novation när de fastställer

- i) de aktuella ersättningskostnaderna enligt artikel 269.1, och
- ii) de teoretiska kapitalbeloppen eller underliggande värdena enligt artikel 269.2.

Vid tillämpning av avsnitt 4 får instituten ta hänsyn till avtalet om novation när de beräknar det teoretiska belopp som anges i artikel 270.1. I sådana fall ska instituten tillämpa procentsatserna i tabell 3.

- c) För övriga nettningensöverenskommelser ska instituten tillämpa avsnitt 3 enligt följande:
 - i) Den aktuella ersättningskostnad som avses i artikel 269.1 för avtalen i en nettningensöverenskommelse ska beräknas med beaktande av den faktiska hypotetiska nettoersättningskostnad som avtalet medför; om nettningen leder till en nettoskuld för det institut som beräknar nettoersättningskostnaden, ska den aktuella ersättningskostnaden sättas till ”0”.
 - ii) Talet för eventuell framtida kreditriskexponering enligt artikel 269.2 ska för alla avtal i en nettningensöverenskommelse minskas i enlighet med följande formel:

$$PCE_{red} = 0.4 \cdot PCE_{brutto} + 0.6 \cdot NGR \cdot PCE_{brutto}$$

där

PCE_{red} = det reducerade talet för eventuell framtida exponering för kreditrisk för alla kontrakt med en given motpart som ingår i ett rättsligt giltigt bilateralt nettningensavtal,

PCE_{brutto} = summan av talen för eventuell framtida exponering för kreditrisk för alla kontrakt med en given motpart som ingår i ett rättsligt giltigt bilateralt nettningsavtal och som är beräknade genom att deras teoretiska kapitalbelopp multipliceras med de procenttal som anges i tabell 1, och

NGR = netto-bruttokvoten beräknad som kvoten mellan nettoersättningskostnaden för alla kontrakt som ingår i ett rättsligt giltigt bilateralt nettningsavtal med en given motpart (täljare) och bruttoersättningskostnaden för alla kontrakt som ingår i en rättsligt giltig bilateral nettningsöverenskommelse med den motparten (nämnare).

2. Vid beräkningen av den möjliga framtida exponeringen för kreditrisk i enlighet med formeln ovan får instituten behandla helt lika kontrakt som ingår i nettningsavtalet som om de vore ett enda kontrakt med ett teoretiskt belopp som är lika med nettointäkterna.

Vid tillämpningen av artikel 270.1 får instituten behandla helt lika kontrakt som ingår i nettningsnettningsavtalet som om de vore ett enda kontrakt med ett teoretiskt belopp som är lika med nettointäkterna, varvid de teoretiska beloppen ska multipliceras med de procentsatser som anges i tabell 3.

Vid tillämpningen av denna punkt ska med helt lika kontrakt avses valutaterminer eller liknande kontrakt, där det teoretiska beloppet är lika med kassaflödena om de förfaller samma valutadag och enbart är i samma valuta.

3. För alla andra kontrakt som ingår i ett nettningsnettningsavtal får de tillämpliga procentsatserna minskas enligt tabell 6:

Tabell 6		
Ursprunglig löptid	Räntekontrakt	Valutakurskontrakt
Ett år eller mindre	0,35 %	1,50 %
Över ett år men högst två år	0,75 %	3,75 %
Tillägg för varje ytterligare år	0,75 %	2,25 %

4. I fråga om räntekontrakt får instituten med de behöriga myndigheternas samtycke välja antingen ursprunglig eller återstående löptid.

AVSNITT 8

POSTER I HANDELSLAGRET

Artikel 293 *Poster i handelslagret*

1. Vid tillämpningen av denna artikel ska bilaga II innehålla en hänvisning till derivatinstrument för överföring av kreditrisk enligt vad som anges i avsnitt C led 8 i bilaga I till direktiv 2004/39/EG.
2. Vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp för motpartskreditrisken ska instituten tillämpa följande principer på poster i handelslagret:
 - a) Vid beräkning av den möjliga framtida exponeringen för kreditrisk enligt metoden i avsnitt 3 ska för kreditderivat i form av totalavkastningsswappar och kreditswappar instrumentets nominella belopp multipliceras med följande procentsatser:
 - i) 5 % om referensinstrumentet är sådant att det skulle vara en kvalificerad post enligt del III avdelning IV kapitel 2, om det gav upphov till direkt exponering för institutet.
 - ii) 10 % om referensinstrumentet är sådant att det inte skulle vara en kvalificerad post enligt del III avdelning IV kapitel 2, om den gav upphov till direkt exponering för institutet.

Om ett instituts exponering till följd av en kreditswapp är en lång position i det underliggande instrumentet, får procentsatsen 0 % användas för den möjliga framtida exponeringen för kreditrisk, såvida inte denna kreditswapp omfattas av en likvidationsklausul om den enhet blir insolvent vars exponering till följd av swappen utgör en kort position i det underliggande instrumentet, även om det senare inte fallerat.

Om kreditderivatet ger skydd vid n:te förfall bland flera underliggande instrument, ska institutet bestämma vilken av de ovan föreskrivna procentsatserna som ska tillämpas på det instrument som har den n:te sämsta kreditkvaliteten och som skulle anses vara kvalificerat enligt del III avdelning IV kapitel 2, om det innehades av institutet.

- b) Institutet får inte använda den förenklade metoden för finansiella säkerheter enligt artikel 217 för att beakta effekterna av finansiella säkerheter.
- c) När det gäller repor och värdepappers- eller råvarulån som förtecknats i handelslagret, får instituten beakta alla finansiella instrument och råvaror som får ingå i handelslagret som godtagbar säkerhet.
- d) För exponeringar till följd av OTC-derivat som förtecknats i handelslagret får instituten beakta råvaror som får ingå i handelslagret som godtagbar säkerhet.
- e) När sådana finansiella instrument eller råvaror som inte får ingå i handelslagret enligt kapitel 4 lånas ut, säljs eller tillhandahålls respektive lånas, köps eller tas emot som

säkerhet eller på något annat sätt inom ramen för en sådan transaktion, och ett institut tillämpar schablonmetoden för volatilitetsjusteringar enligt kapitel 4 avsnitt 3, ska institutet vid beräkning av volatilitetsjusteringar behandla sådana instrument och råvaror på samma sätt som aktier utanför huvudindexet på en erkänd börs.

- f) Om ett institut tillämpar metoden med egna skattningar av volatilitetsjusteringar enligt kapitel 4 avsnitt 3, ska institutet för finansiella instrument eller råvaror som inte får ingå i handelslagret enligt kapitel 4 beräkna volatilitetsjusteringar för varje enskild post. Ett institut som använder metoden med egna modeller enligt kapitel 4 får också tillämpa denna metod på handelslagret.
- g) I samband med beaktande av ramavtal om nettning som täcker repor, värdepappers- eller råvarulån eller andra kapitalmarknadsdrivna transaktioner, får instituten bara beakta nettning mellan positionerna i eller utanför handelslagret om de nettade transaktionerna uppfyller följande villkor:
 - i) Alla transaktioner marknadsvärderas dagligen.
 - ii) Alla poster som lånas, köps eller tas emot i samband med transaktionerna får beaktas som godtagbara finansiella säkerheter enligt kapitel 4, utan tillämpning av leden c–f i denna punkt.
- h) Om ett kreditderivat i handelslagret utgör en del av en intern säkring och kreditriskskyddet överensstämmer med artikel 199 i denna förordning, ska instituten tillämpa en av följande metoder:
 - i) Behandla det som om ingen motpartsrisk uppstod på grund av positionen i detta kreditderivat.
 - ii) Vid beräkning av kapitalbaskravet för motpartskreditrisker konsekvent ta med alla kreditderivat i handelslagret som utgör en del av interna säkringar eller som köpts som skydd mot exponering för motpartskreditrisk, där kreditriskskyddet ska betraktas som godtagbart enligt kapitel 4.

AVSNITT 9

KAPITALBASKRAV FÖR EXPONERINGAR MOT EN CENTRAL MOTPART

Artikel 294 *Definitioner*

I detta avsnitt gäller följande definitioner:

- (1) *konkursskydd*: en tillgång blir genom effektiva arrangemang inte tillgänglig för fordringsägare hos en central motpart eller för en clearingmedlem, om denna centrala motpart eller clearingmedlem skulle drabbas av insolvens.

- (2) *motpartsrelaterad transaktion*: ett i artikel 295.1 förtecknat kontrakt eller transaktion mellan en kund och en clearingmedlem som är direkt knutet till ett i artikel 295.1 förtecknat kontrakt eller transaktion mellan denna clearingmedlem och en central motpart.
- (3) *clearingmedlem*: ett företag som deltar i en central motpart och ansvarar för att fullgöra de finansiella skyldigheter som deltagandet föranleder.
- (4) *kund*: ett företag med en avtalsrelation till en clearingmedlem som gör det möjligt för företaget att cleara sina transaktioner via den centrala motparten.
- (5) *förbetalt bidrag*: ett bidrag som betalas av ett institut till en central motparts obeståndsfond.

Artikel 295
Huvudsakligt tillämpningsområde

- 1. Detta avsnitt gäller följande kontrakt och transaktioner så länge de är utestående hos en central motpart:
 - a) Kontrakt som förtecknas i bilaga II samt kreditderivat.
 - b) Repor.
 - c) Värdepappers- och råvarulån
 - d) Transaktioner med lång avvecklingscykel
 - e) Marginallånetransaktioner
- 2. Institutet ska tillämpa artiklarna 297 och 298 på kontrakt och transaktioner som enligt punkt 1 är utestående hos en central motpart, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:
 - a) Den centrala motparten i fråga är antingen auktoriserad i sin hemmedlemsstat för att tillhandahålla clearingtjänster i enlighet med nationell lagstiftning eller, om det gäller en central motpart i tredjeland eller en central motpart som tillhandahåller tjänster utanför sin hemmedlemsstat, har tillstånd att tillhandahålla clearingtjänster i denna medlemsstat i enlighet med dess nationella lagstiftning.
 - b) Den behöriga myndigheten för den centrala motpart som avses i led a har offentliggjort ett dokument som styrker att den centrala motparten följer samtliga rekommendationer för centrala motparter som har offentliggjorts av Kommittén för betalnings- och avvecklingssystem och tekniska kommittén vid Internationella organisationen för värdepapperstillsyn.
 - c) Kontrakten eller transaktionerna har inte bestridits av den centrala motparten.
- 3. Om ett eller flera av kriterierna som tas upp i punkt 2 inte är uppfyllda, ska institutet tillämpa artikel 300.

Artikel 296
Behandling av clearingmedlemmars och kunders transaktioner

1. Institutet ska övervaka alla sina exponeringar mot centrala motparter och ska regelbundet rapportera om dessa exponeringar till den verkställande ledningen och till lämplig kommitté eller lämpliga kommittéer i ledningsorganet.
2. Om ett institut agerar som clearingmedlem, antingen för egen del eller som intermediär mellan en kund och en central motpart, ska det beräkna kapitalbaskraven för sina exponeringar mot en central motpart i enlighet med artiklarna 297–300.
3. Om ett institut agerar som clearingmedlem, och då som intermediär mellan en kund och en central motpart, ska det beräkna kapitalbaskraven för sina motpartsrelaterade transaktioner med kunden i enlighet med de följande avsnitten i detta kapitel, enligt vad som är tillämpligt.
4. Om ett institut är kund till en clearingmedlem ska det beräkna kapitalbaskraven för sina motpartsrelaterade transaktioner med clearingmedlemmen i enlighet med de följande avsnitten i detta kapitel, enligt vad som är tillämpligt.
5. Som alternativ till tillvägagångssättet i punkt 4 får ett kundinstitut beräkna kapitalbaskraven för sina motpartsrelaterade transaktioner med clearingmedlemmen i enlighet med artiklarna 297–300, förutsatt att bägge villkoren nedan är uppfyllda:
 - a) Institutets positioner och tillgångar i samband med dessa transaktioner kan urskiljas och separeras, för både clearingmedlemmen och den centrala motparten, från de positioner och tillgångar som tillhör såväl clearingmedlemmen som dennes övriga kunder, och denna separering leder till att dessa positioner och tillgångar är konkursskyddade om clearingmedlemmen eller en eller flera av dennes övriga kunder skulle hamna på obestånd eller drabbas av insolvens.
 - b) De relevanta lagar, förordningar, regler och avtalsmässiga arrangemang som är tillämpliga eller bindande för detta institut eller för den centrala motparten, för det fall att clearingmedlemmen skulle hamna på obestånd eller bli insolvent, säkerställer att institutets positioner i samband med dessa kontrakt och transaktioner samt respektive säkerheter kan överföras till en annan clearingmedlem inom den relevanta marginalriskperioden.
6. Om ett institut agerar som clearingmedlem och ingår avtal med en kund till en annan clearingmedlem för att garantera denna kund den överföring av tillgångar och positioner som avses i punkt 5 b, får detta institut ange exponeringsvärdet noll för den villkorade förpliktelse som upprättas genom detta avtal.

Artikel 297
Kapitalbaskrav för handelsrelaterade exponeringar

1. Ett institut ska tillämpa riskvikten 2 % på exponeringsvärdena för alla sina handelsrelaterade exponeringar mot centrala motparter.

2. Utan hinder av punkt 1 får ett institut ange exponeringsvärdet noll för exponeringarna avseende motpartskreditrisken för de tillgångar som ställts som säkerhet till en central motpart eller en clearingmedlem som är konkursskyddade, om den centrala motparten, clearingmedlemmen eller en eller flera av clearingmedlemmens övriga kunder skulle drabbas av insolvens.
3. Ett institut ska beräkna exponeringsvärden för sina handelsrelaterade exponeringar mot en central motpart i enlighet med de följande avsnitten i detta kapitel, enligt vad som är tillämpligt.
4. Ett institut ska beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen för sina handelsrelaterade exponeringar mot centrala motparter enligt artiklarna 108.8 och 151 som summan av exponeringsvärdena för sina handelsrelaterade exponeringar mot centrala motparter, beräknat i enlighet med punkterna 2 och 3, multiplicerat med den fastställda riskvikten enligt punkt 1.
5. Utan hinder av punkterna 1 och 2 ska ett institut, om det ställer tillgångar som säkerhet till en central motpart, på dessa tillgångar tillämpa den riskvikt som annars gäller enligt kapitlen 2–4 för de exponeringsvärden som beräknats i enlighet med punkt 3.

Artikel 298

Kapitalbaskrav för bidrag till obeståndsfond

1. Institut som agerar som clearingmedlemmar ska innehålla kapital som täcker de exponeringar som följer av deras bidrag till en central motparts obeståndsfond. De ska beräkna kapitalbaskravet för dessa exponeringar med den metod som redovisas i denna artikel.

Om en central motpart inte har separata obeståndsfonder för transaktioner i produkter med enbart avvecklingsrisker enligt avdelning V respektive för i artikel 295.1 förtecknade kontrakt och transaktioner, utan i stället använder samma obeståndsfond för att täcka förluster i samband med samtliga av dessa transaktioner och kontrakt, ska instituten tillämpa metoden i denna artikel på alla sina bidrag till denna obeståndsfond.

2. Ett institut ska beräkna kapitalbaskravet (K_i) för att täcka exponeringen till följd av sitt förbetalda bidrag (DF_i) enligt följande:

$$K_i = \left((1 + \beta) \cdot \frac{N}{N - 2} \right) \cdot \frac{DF_i}{DF_{CM}} \cdot K_{CM}$$

där

β = den koncentrationsfaktor som den centrala motparten har anmält till institutet,

N = det antal clearingmedlemmar som den centrala motparten har anmält till institutet,

DF_{CM} = summan av förbetalda bidrag som den centrala motparten har erhållit från samtliga clearingmedlemmar ($\sum_i DF_i$) och meddelat till institutet, och

K_{CM} = summan av kapitalbaskraven för den centrala motpartens samtliga clearingmedlemmar, beräknad med tillämplig formel i punkt 3 ($\sum_i K_i$).

Om en central motpart har ett bindande avtal med sina clearingmedlemmar om att helt eller delvis få använda den initialsäkerhet som erhållits från clearingmedlemmarna som om den vore förbetalt bidrag, ska clearingmedlemmen betrakta denna initialsäkerhet som förbetalt bidrag vid beräkningen enligt denna punkt.

3. Institutet ska beräkna K_{CM} på följande sätt:

a) Om $K_{CCP} \leq DF_{CCP}$ ska instituten använda följande formel:

$$K_{CM} = c_1 \cdot DF_{CM}^*$$

b) Om $DF_{CCP} < K_{CCP} \leq DF^*$ ska instituten använda följande formel:

$$K_{CM} = c_2 \cdot (K_{CCP} - DF_{CCP}) + c_1 \cdot (DF^* - K_{CCP})$$

c) Om $DF^* < K_{CCP}$ ska instituten använda följande formel:

$$K_{CM} = c_2 \cdot \mu \cdot (K_{CCP} - DF^*) + c_2 \cdot DF_{CM}^*$$

där

DF_{CCP} = den centrala motpartens förbetalda finansiella medel, som den har anmält till institutet,

K_{CCP} = den centrala motpartens hypotetiska kapital, som den har anmält till institutet,

DF = de totala förbetalda bidragen, som den centrala motparten har anmält till institutet,

$$DF^* = DF_{CCP} + DF_{CM}^* ;$$

$$DF_{CM}^* = DF_{CM} - 2 \cdot \overline{DF}_i ;$$

$\overline{DF}_i$ = det genomsnittliga förbetalda bidrag, $\frac{1}{N} \cdot DF_{CM}$, som den centrala motparten har anmält till institutet,

$$c_1 = \text{en kapitalfaktor som är lika med } \max \left\{ \frac{1,6\%}{\sqrt{\frac{DF^*}{K_{CCP}}}}, 0,16\% \right\},$$

$$c_2 = \text{en kapitalfaktor som är lika med } 100\%, \text{ och}$$

$$\mu = 1,2.$$

4. Institut som agerar som clearingmedlemmar ska beräkna kapitalbaskravet (K_i^c) för exponeringen till följd av sina avtalsenliga bidrag (DF_i^c) på följande sätt:

- a) Om $DF^* \geq K_{CCP}$ ska instituten använda följande formel:

$$K_i^c = c_1 \cdot DF_i^c$$

där

$$c_1 = \text{en kapitalfaktor som är lika med } \max \left\{ \frac{1,6\%}{\sqrt{\frac{DF^* + DF_{CM}^c}{K_{CCP}}}}, 0,16\% \right\}, \text{ och}$$

$DF_{CM}^c =$ summan av alla de avtalsenliga bidrag ($\sum_i DF_i^c$) som den centrala motparten har anmält till institutet.

- b) Om $DF^* < K_{CCP}$ ska instituten använda följande formel:

$$K_i^c = c_2 \cdot \mu \cdot \max \{0, DF_i^c - (K_{CCP} - DF^*)\}.$$

5. De riskvägda exponeringsbeloppen för exponeringar till följd av ett instituts förbetalda bidrag enligt artiklarna 108.8 och 151 ska beräknas som kapitalbaskravet (K_i) fastställt i enlighet med punkterna 2–4 multiplicerat med 12,5.
6. Med ”avtalsenligt bidrag” avses ett bidrag till den centrala motpartens obeståndsfond som ett institut enligt avtal ska betala vid ett visst tillfälle, men som inte är ett förbetalt bidrag.
7. Om en central motpart inte har någon obeståndsfond och inte har ingått något bindande avtal med sina clearingmedlemmar om att helt eller delvis få använda den initialsäkerhet som erhållits från clearingmedlemmarna som om den vore förbetalt bidrag, ska följande gälla:

- a) Institutet ska ersätta formeln för beräkning av kapitalbaskrav (K_i) i punkt 2 med följande formel:

$$K_i = \left((1 + \beta) \cdot \frac{N}{N - 2} \right) \cdot \frac{IM_i}{IM} \cdot K_{CM}$$

där

IM_i = den initialsäkerhet som clearingmedlem i har ställt till den centrala motparten, och

IM = summan av de initialsäkerheter som den centrala motparten har anmält till institutet.

- b) Om DF_{CCP} är lika med noll, ska instituten sätta c_1 till 1,6 % vid beräkningen enligt punkt 3.
8. Om K_{CCP} är lika med noll, ska instituten sätta c_1 till 1,6 % vid beräkningen enligt punkterna 3 och 4.

Artikel 299

Beräkning av en central motparts hypotetiska kapital

1. När det gäller kontrakt och transaktioner som förtecknas i artikel 295.1, ska en central motpart på följande sätt beräkna det hypotetiska kapital som det behöver från sina clearingmedlemmar vid tillämpning av detta avsnitt:

$$K_{CCP} = \sum_i \max \{ EBRM_i - VM_i - IM_i - DF_i, 0 \} \cdot RW \cdot \text{kapitalkvoten}$$

där

$EBRM_i$ = exponeringsvärdet före riskskydd som är lika med den centrala motpartens exponeringsvärde mot clearingmedlem i, till följd av de kontrakt och transaktioner som förtecknas i artikel 295.1, beräknat utan beaktande av den säkerhet som ställts av denna clearingmedlem,

VM_i = den variationsmarginal som är knuten till medlem i, clearingmedlem i,

IM_i = den initialsäkerhet som clearingmedlem i har ställt till den centrala motparten,

DF_i = det förbetalda bidraget från clearingmedlem i,

RW = en riskvikt på 20 %, och

kapitalkvot 8 %.

2. Vid beräkningen enligt punkt 1 ska följande gälla:

- a) En central motpart ska beräkna värdet av sina exponeringar mot clearingmedlemmarna i enlighet med marknadsvärderingsmetoden i artikel 269. Vid beräkningen av dessa värden ska de säkerheter som ställts av clearingmedlemmarna först skrivas ner genom schablonmässiga volatilitetsjusteringar i enlighet med den fullständiga metoden för finansiella säkerheter enligt artikel 219, och därefter subtraheras från den centrala motpartens exponeringar.
- b) Om clearingmedlemmen har rätt till men ännu inte har erhållit variationsmarginalen från den centrala motparten, ska den centrala motparten ange motsvarande belopp för VM_i i ekvationen med ett plustecken. Om den centrala motparten tvärtom har rätt till men ännu inte har erhållit variationsmarginalen från clearingmedlemmen, ska den centrala motparten i stället ange motsvarande belopp för VM_i i ekvationen med ett minustecken.
- c) Om en central motpart har en exponering mot en eller flera centrala motparter, ska den behandla varje sådan exponering som om den vore en exponering mot clearingmedlemmar och ta med eventuell marginalsäkerhet eller förbetalda bidrag som erhållits från dessa centrala motparter i beräkningen av K_{CCP} .
- d) Om en central motparts finansiella medel används parallellt med och proportionellt till clearingmedlemmarnas förbetalda bidrag a , ska den centrala motparten addera medlens belopp till DF_{CM} .
- e) Om en central motpart har ett bindande avtal med sina clearingmedlemmar om att helt eller delvis få använda den initialsäkerhet som erhållits från clearingmedlemmarna som om den vore förbetalda bidrag, ska den centrala motparten betrakta denna initialsäkerhet som förbetalt bidrag vid beräkningen enligt punkt 1 och vid anmälan enligt punkt 4 b.
- f) En central motpart ska ersätta formeln i artikel 292.1 c ii med följande formel:

$$PCE_{red} = 0.3 \cdot PCE_{brutto} + 0.7 \cdot NGR \cdot PCE_{brutto} ;$$

- g) Om en central motpart inte kan beräkna NGR-värdet som anges i artikel 292.1 c ii, ska den göra följande:
 - i) Till de av clearingmedlemmarna som är institut anmäla att den inte kan beräkna NGR.
 - ii) Under en tremånadersperiod får det sätta NGR-värdet till 0,3 vid den beräkning av PCE_{red} som anges i led f.
- h) Om den centrala motparten fortfarande inte kan beräkna NGR-värdet i slutet av den period som anges i led g ii, ska den göra följande:
 - i) Upphöra att beräkna K_{CCP} .
 - ii) Till de av clearingmedlemmarna som är institut anmäla att den har upphört att beräkna K_{CCP} .

- i) Vid beräkningen av den möjliga framtida exponeringen för optioner och optioner att ingå swappavtal ("swaptions") i enlighet med marknadsvärderingsmetoden enligt artikel 269, ska en central motpart multiplicera kontraktets teoretiska belopp med det absoluta värdet på optionens delta ($\partial V / \partial p$) som anges i artikel 274.1 a.
- j) Om en central motpart har regler enligt vilka den ska använda en del av sina finansiella medel för att täcka sina förluster till följd av att en eller flera av dess clearingmedlemmar har hamnat på obestånd och efter att obeståndsfonden är förbrukad men innan den begär de avtalsenliga bidragen från sina clearingmedlemmar, ska den centrala motparten addera värdet av dessa ytterligare finansiella medel (DF_{CCP}^a) till det totala värdet av förbetalda bidrag (DF):

$$DF = DF_{CCP} + DF_{CM} + DF_{CCP}^a.$$

- 3. För de clearingmedlemmar som är institut ska en central motpart göra den beräkning som krävs enligt punkt 1 minst kvartalsvis, eller oftare om de behöriga myndigheterna så begär.
- 4. En central motpart ska anmäla följande till de clearingmedlemmar som är institut och de behöriga myndigheterna:
 - a) Det hypotetiska kapitalet (K_{CCP}).
 - b) Antingen summan av de förbetalda bidragen (DF_{CM}) eller, om den centrala motparten saknar obeståndsfond och inte ingått något bindande avtal med sina clearingmedlemmar om att helt eller delvis få använda den initialsäkerhet som erhållits från clearingmedlemmarna som om den vore förbetalda bidrag, summan av de initialsäkerheter som erhållits från clearingmedlemmarna ($IM = \sum_i IM_i$).
 - c) De förbetalda finansiella medlens belopp som den centrala motparten enligt lag eller enligt avtal med sina clearingmedlemmar måste använda för att täcka sina förluster till följd av att en eller flera av clearingmedlemmarna hamnar på obestånd, innan den använder de övriga clearingmedlemmarnas bidrag till obeståndsfonden (DF_{CCP}).
 - d) Det genomsnittliga förbetalda bidraget ($\overline{DF_i}$).
 - e) Det totala antalet clearingmedlemmar (N).
 - f) Koncentrationsfaktorn (β) som anges i punkt 5.
 - g) Summan av alla avtalsenliga bidrag (DF_{CM}^c).

Den centrala motparten ska till de clearingmedlemmar som är institut anmäla ovanstående minst kvartalsvis, eller oftare om dessa clearingmedlemmars behöriga myndigheter så begär.

- 5. En central motpart ska beräkna koncentrationsfaktorn (β) med följande formel:

$$\beta = \frac{\max_i \{PCE_{red,i}\}}{\sum_i PCE_{red,i}}$$

där

$PCE_{red,i}$ = det reducerade talet för möjliga framtida kreditexponeringar för en central motparts samtliga kontrakt och transaktioner med clearingmedlem i.

6. Institutet ska underrätta sina behöriga myndigheter om att de mottagit de anmälningar som avses i punkt 2 g i och 2 h ii samt i punkt 4.
7. Europeiska bankmyndigheten ska utarbeta tekniska genomförandestandarder där man ska ange
 - a) hur ofta och när beräkningarna enligt punkt 1 ska utföras,
 - b) hur ofta och när samt i vilket enhetligt format anmälningarna enligt punkt 4 ska göras, och
 - c) i vilka situationer den behöriga myndigheten för ett institut som agerar som clearingmedlem får kräva att beräkningar och rapportering ska ske oftare än vad som följer av leden a och b.

Europeiska bankmyndigheten ska överlämna sina förslag till tekniska genomförandestandarder till kommissionen senast den 1 januari 2014.

Kommissionen ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i första stycket i enlighet med förfarandet i artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.

Artikel 300

Kapitalbaskrav för exponeringar mot centrala motparter som ej uppfyller villkoren och för exponeringar till följd av transaktioner som ej uppfyller villkoren

1. Om villkoret i artikel 295.3 är uppfyllt, ska instituten göra följande:
 - a) De ska tillämpa schablonmetoden för kreditrisker i enlighet med kapitel 2 för att beräkna exponeringsvärden och riskvägda belopp för handelsrelaterade exponeringar med avseende på sina kontrakt och transaktioner med en central motpart.
 - b) De ska använda följande formel för att beräkna kapitalbaskravet för exponeringarna till följd av sina förbetalda och avtalsenliga bidrag.

$$K_i = c_2 \cdot \mu \cdot (DF_i + DF_i^c)$$

Om det enbart är villkoret i artikel 295.2 c som inte är uppfyllt, ska ett institut tillämpa led a på de handelsrelaterade exponeringarna i samband med det kontrakt eller den transaktion som bestrids av den centrala motparten och tillämpa artikel 298 på exponeringar till följd av sina både förbetalda och avtalsenliga bidrag.

2. Institutet ska under följande omständigheter beräkna kapitalbaskravet för sina exponeringar mot en central motpart i enlighet med punkt 3:
 - a) De har mottagit den anmälan som krävs från den centrala motparten enligt artikel 299.2 h ii om att denne motparten har upphört att beräkna K_{CCP} .
 - b) Genom ett offentligt tillkännagivande eller meddelande från denna centrala motparts behöriga myndighet eller från den centrala motparten själv får institutet kännedom om att den centrala motparten i fråga inte längre uppfyller villkoret i artikel 295.2 a.
 - c) Villkoret i artikel 295.2 b är inte längre uppfyllt.
3. Inom tre månader efter det att en av omständigheterna i punkt 2 a–c har inträffat, eller tidigare om institutets behöriga myndighet så begär, ska institutet upphöra att tillämpa artiklarna 297 och 298 för att beräkna kapitalbaskraven för handelsrelaterade exponeringar och bidrag till obeståndsfonden. Institutet ska i stället
 - a) beräkna kapitalbaskraven för handelsrelaterade exponeringar mot denna centrala motpart i enlighet med punkt 1 a, och
 - b) beräkna kapitalbaskravet för exponeringar till följd av såväl förbetalda som avtalsenliga bidrag från institutet till denna centrala motpart i enlighet med punkt 1 b.